

El jardí

Núm. 38 | Març 2018 | Diari independent i gratuït

DE SANT GERVASI

LA BONANOVA | MONTEROLS | GALVANY |
TURÓ PARC | EL FARRÓ | EL PUTXET

www.eljardidesantgervasi.cat

Twitter Facebook Instagram @ElJardiSG

Especial immobiliàries

23

Vil·la Urània

S'inaugura oficialment
el centre cívic del Farró

32

Feminismes

Una doble entrevista a dues
dones sobre la lluita de les dones

40

Lluís Foix

'El periodisme travessa
una revolució'

La veu de les dones

TGP

PORTES OBERTES

22 març 16 abril

Proves d'accés 2018
Inscripcions obertes

932 371 379
www.tremolo.cat

TRÉMOLO
GRAU
PROFESSIONAL

EL NOU CONSERVATORI DE BARCELONA

trémolo
centre autoritzat de grau professional

RC RUSTIC
CORNER
BARCELONA REAL ESTATE

LLÁMENOS PARA VALORAR SU PISO

93 204 55 11

www.rusticcorner.com

CLINICA DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990
2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

LES JOIES D'OR CANVIEN DE FORMA, NO DESAPAREIXEN

Compren la seva peça d'or amb les més altes garanties de cotització, seguretat i serietat

Amb refinèria pròpia
i sense intermediaris.

Taxació a càrrec de
gemmalegers professionals.

Compren rellotges de
marques exclusives i també
de gamma mitjana.

La valoració més justa.

COMPREM®
R
I PLATA
N.1 a Catalunya

C. València, 308 (no tanquem al migdia) · Tel. 93 487 87 49 · C. Muntaner, 332 · T. 93 209 70 83

El Mètode Apollo és una nova intervenció endoscòpica amb eficaços resultats, indicada en el tractament de l'Obesitat.

El Mètode Apollo és un procediment endoscòpic amb el que no es realitzen incisions externes, el que el converteix en un mètode segur i poc invasiu que permet reduir la capacitat de l'estómac per via oral sense necessitat d'obrir cap via d'accés, provocant un efecte de sacietat precoç i retardant l'aparició de sensació de fam.

Clínica ServiDigest

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334

08006 - BARCELONA

93 545 09 90 - 93 415 34 64

Crèdits

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions:
s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Juanjo Compairé, Gràcia Farràs, M. Antònia Font F., Jesús Mestre, Carme Rocamora, Eduard Sant, Javier Sardá, Marta Trius
Correcció: Jordi Gamundi
Disseny de maquetació i maquetació: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014
Il·lustració de portada:
Manifestació 8M, C. Rocamora

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

Anem deixant enrere l'hivern, tot i que el mes de març no és de fiar tal com ens recorden els refranys populars, però tot indica que ens acostem a la primavera. Per aquest motiu, a la capçalera, hem substituït el rupit que ja està preparant la marxa cap a latituds més fresques, per una flor que fa primavera, la clavellina. No és l'únic canvi que hem fet a la capçalera. També hem unificat les adreces per a l'accés a les nostres xarxes socials, que a poc a poc van augmentant. Ens podeu trobar a Facebook, Twitter, Instagram i Telegram a: @ElJardiSG.

La vaga i manifestació de la diada del 8M d'enguany ha tingut un gran ressò social i hem decidit que estigui ben present a la revista. A part de la crònica i el reportatge de la diada a Sant Gervasi, també hem preguntat la seva opinió als partits polítics, a la secció "Política de barri" i a joves implicades en la vida social a la secció "La mirada jove". No tothom comparteix el mateix projecte de feminisme, però és evident que la nostra societat ha de buscar ràpidament solucions per anar cap a la plena igualtat entre homes i dones. Tots hi estem perdent amb la discriminació entre gèneres. Cal, doncs, agrair molt a les dones la sacsejada que han fet aquest 8M, el Dia Internacional de la Dona Treballadora.

Finalment s'ha inaugurat el Centre Cívic Vil·la Urània, un projecte gestat fa uns deu anys, en temps de la regidora Sara Jaurrieta. Posteriorment es va fer un procés participatiu amb els veïns per definir què fer-hi, abans de fer unes obres que han semblat molt llargues. Ja feia uns mesos que el centre estava obert al públic, però ara s'ha inaugurat oficialment. Els veïns i les entitats del Farró disposen d'un equipament molt ben dotat i gestionat per gent amb experiència.

SUMARI

- Agenda, Nomenclàtor** | 4 - 5
Notícies del barri | 6, 8, 10
Carme Rocamora, Juanjo Compairé, Jesús Mestre
Articles | 12, 14, 16
Judith Garrido, Mireia Verdagué, Marc Talló i Neus Mestre, Roger Rossich, Fra Valentí Serra, Jordi Bertran, Xavier Boned, SSG Coopera, Jaume d'Oleza,
Política de barri | 18 i 19
Sobre la vaga del 8 de març.
Entrevista Imma Sampé, C. Rocamora
La nova seu del PDeCAT.
Treballant a Sant Gervasi | 20
Albert Albasa, J. Sardá i J. Mestre
Bellesguard | 21
Lluís Rigalt i Farríols, Esteban Galindo
Reportatge | 22 i 23
Les dones de Sant Gervasi. S'inaugura Vil·la Urània, Carme Rocamora
Explorar el jardí | 24
Els jardins de Jesús-Maria, M.J. Tort
El cucut, Enric Capdevila
Bellesguard | 25
La txeca de Sant Elies, Jordi Bigues
26 | Abans i ara
Neu al Putxet, J. Sardá i J. Mestre
27, 28, 29 | Arts i lletres
Xabier Añoveros, Sandra Palau. Casa Usher Jordi Quer. Marisa Carandini. Cabareta.
30, 31 | Arts i lletres
Ricardo Rabella, Javi Sardá. Filosofia i pèrdua, Marta Trius. Maido Arenas
32, 33 | La mirada jove
Feminisme, Carme Rocamora. QLa contrapartida, d'Elena Bulet. Júlia Bulet
Monique Makon, Eduard Sant
34 | Per als petits de casa
35 | Salut i nutrició
Cuina de mercat, Marta Castells, Blai Pérez. Val més evitar que curar, M. Trius
36 | Mestres
Emili Teixidor, Bartomeu Palau
37 | Passatemp. Arts i lletres
Prioritats en salut, Rosario Jiménez
38 i 39 | Gent gran, Guia d'empreses, comerços i serveis de Sant Gervasi
40 | Contraportada
Lluís Foix, M. Antònia Font F.

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

INSTITUT AUDITIU

salesa

Sentir bé al teu abast

Audiòfon
i piles des de
80€/mes

Consultar condicions

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es

Segueix-nos:

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

AGENDA DEL 14/III AL 18/IV 2018

MARÇ

DE L'1 AL 23 DE MARÇ

Exposició: **T'estimo, dona**
Comissaris: Magnolito Priego i Albert Saura.
Centre Cívic Can Castelló

14 DIMECRES

A LES 20 H

Conferència: **Dones emprenedores.** Convidada: Ada Parellada
Centre Cívic Pere Pruna
c. Ganduxer, 130

15 DIJOUS

A LES 11 H

Filomena pengim-penjam.
Espectacle de titelles.
De 6 mesos a 3 anys
Biblioteca Joan Maragall
Sant Gervasi de Cassoles, 85

A LES 18:15 H

Xerrada: **Recursos educatius per a famílies novelles.** Organitza amb PIAD i PIJ de Sarrià-St. Gervasi.
Vil·la Urània
c. Saragossa, 29-31

A LES 19 H

Cicle l'era digital: **Creativitat en intel·ligència artificial,** amb Andreu Belsunces i Ramón Sanguesa.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19:30 H

Cicles veus: **Névoa,** ells són: Névoa (veu) i Vicenç Solsona (guitarra).
Vil·la Florida
c. Muntaner, 544

A LES 20 H

Al Mar - Maragall, un projecte artístic literari-musical d'Anna Martínez Norberto, amb la violoncel·lista Sandrine Robilliard.
Arxiu Maragall
Entrada: taquilla Inversa

A LES 20 H

IX cicle de Música Religiosa: **Cançons bíbliques**

d'Antonín Dvorak, amb Marie Malechová (piano) i Tomàs Maxé (baríton).
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20 H

Reunió veïnal sobre la **remodelació del carrer Balmes.**
Vil·la Urània

A LES 21 H

Sabor de Gràcia: Homenatge a Peret.
Luz de Gas
c. Muntaner, 246
Entrades: 15 €

16 DIVENDRES

A LES 17:30 H

Diverdivendres: **Conta-contes/taller: La finestra indiscreta.**
Activitat per a 4 anys.

A LES 18 H

Tardes de patch.
Cinefòrum: **Grup Iguana.**
Vil·la Urània

A LES 18:30 H

Conferència: **Jo i jo mateixa,** autoretrats de dones artistes amb Elina Norandi.
Espai Putxet
c/ Marmellà 13

A LES 19 H

Xerrada: **Astrònoms amb 'E' d'estrella,** sobre "Les dones astrònoms", amb Judith Ardèvol d'Aster, Agrupació astronòmica de Barcelona.
Vil·la Urània

A LES 20 H

IX cicle de Música Religiosa: **Obres de J.G.Rheinberger, Luís Benejam i Guy Ropartz,** amb Dalia Quartet
Centre Cívic Pere Pruna

17 DISSABTE

A LES 11 H

Club de lectura infantil-juvenil: **Atreix-te amb els llibres,** amb Carles Alcoy i

A dalt, cartell de la Calçotada Popular del Putxet.
A sota, imatge promocional del IX Cicle de Música Religiosa.

Gina Leal. Per a infants de 10 a 12 anys.
Biblioteca Joan Maragall

17 DISSABTE

A LES 12 H

Kaixes, espectacle musical familiar, amb Elena Pereta i Oriol Aguilar.
Espai Putxet

A LES 17 H

Dia Mundial del Teatre 2018. Amb la Federació Grups de Teatre Amateur de Catalunya.
Vil·la Urània

18 DIUMENGE

A LES 12 H

Un dia. Espectacle de sons, música, gest i dansa, amb Roseland Musical
Per a infants d'1 a 5 anys
Jardins de Muñoz Ramonet
c. Muntaner, 282

A LES 13 H

Calçotada Popular del Putxet.
Jardins Mercè Rodoreda
c. La Costa, 84
Organitza: Associació de Veïns i Amics del Putxet
Preu: 15 €

19 DILLUNS

A LES 19 H

Dones Poetes en veu alta: **Els viatges de la paraula,** amb Gemma Reguant
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Club de Lectura: **Carpas para la Wehrmacht,** d'Ota Pavel, amb Daniel Osca.
Casa Usher
c. Santaló, 79

20 DIMARTS

A LES 17:30 H

VI Premios Alegria i actuació de Lucrecia.
Luz de Gas

A LES 18:15 H

Xerrada: **Allò que cal sa-**

ber sobre la inducció en el part, amb Dona Llum.
Vil·la Urània

A LES 18:30 H

Vine a saber-ne més de...
Les crucíferes, amb de Maria Alcolado.
Vil·la Florida

DE 19 A 21 H

Dones a partir dels 40: **Taller de prevenció del sòl pelvià,** amb Mireia Grossman
Vil·la Urània

DE 20 A 22 H

Taller de padres y madres. Educar con Disciplina Positiva: **Claves para una comunicació eficaç.**
Parròquia de Santa Agnès
c. San Elías, 23
Preu: 30 €, 40 parella

21 DIMECRES

A LES 17:30 H

Por, Por, Poesia. Sac de rondalles, amb Mon Mas.
Infants a partir de 3 anys.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18:30 H

Mirant al meu voltant, tible i sardanes, amb Xavi Piñol.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 18:30 H

Tast d'aigües, amb ISGlobal, dins del cicle AiguArt
Vil·la Urània

A LES 19 H

Trobada mensual d'intercanvi per practicants de reiki, amb Rubén Pérez,
Centre Cívic Can Castelló

22 DIJOUS

A LES 18 H

Cineknitting
Vil·la Urània

A LES 19 H

Cassoletes sonores. **Música Cubana.**
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19:30 H

Teatre en petit format: **Dona foc, la dona que es crema,** de la Companyia teatral "Les Fugitives"
Casa Usher

A LES 19:30 H

Xerrada: **Què és el metabolisme social? La societat té metabolisme?,** amb Alber Cuchí, de la UPC.
Vil·la Urània

A LES 19:30 H

Dones a partir dels 40: xerrada **La importància del moviment en la vida,** amb Mireia Grossman.
Vil·la Urània

23 DIVENDRES

A LES 18 H

10a jornada hip hop contra el racisme: **Real Hip Hop Only,** "La força de la música i la paraula en la lluita antiracista".
Espai Joves Casa Sagnier

A LES 20 H

IX Cicle de Música Religiosa: **Les set últimes paraules de crist a la creu de Joseph Haydn,** amb Dalia Quartet
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21:30 H

Concert de **Michele McCain,** blues & soul.
Luz de Gas
Entrades: 18 i 22 €

24 DISSABTE

A LES 12 H

Conta contes: **La bruixa conxorxa,** amb Marta Romero (autora) i Albert Asensio (il·lustrador).
Casa Usher

A LES 21 H

BarnaSants: **Montse Castellà:** Presentació el seu nou disc
Luz de Gas
Entrades: 12-15 €

L'agenda recull les informacions que ens arriben a la redacció. Hi ha notícies i informació més completa de les activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: eljardidesantgervasi.cat

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

25 DIUMENGE

A LES 19:30 H

Gonzalo del Val Trio, amb Gonzalo del Val (bateria), David Mengual (contrabaix) i Marco Mezquida (piano).
Nota79

Entrades: 10 i 12 €

ABRIL

DEL 2 AL 30 D'ABRIL

Exposició: **Escola Decroly, 60 anys d'escola activa.**Inauguració i vernissatge: divendres 6 d'abril a les 18 h
Vil·la Florida**3** DIMARTS

A LES 19 H

Club de Lectura: **Llegint amb Olga Sacharoff.**
Biblioteca Joan Maragall

4 DIMECRES

A LES 17:30 H

Contes al Sofà, amb Lídia Clua. Infants desde 3 anys.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Inauguració exposició **Dones vistes per dones**, a càrrec de TEMPUS, Maite Pereny, Roser Busquest, Teresa Periel.
Centre Cívic Can Castelló

5 DIJOUS

A LES 20 H

Primavera Coral 2018: Coral Mossèn Lluís Vidal, Coral La Pau, Cor Corazonistas i Cor Tempus
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21:30 H

Biel Ballester Trio.
Nota79
c. Vallirana, 79
Entrades: 7 i 10 €

6 DIVENDRES

A LES 17:30 H

Cicle xerrades/ taller: **Som mares i pares: no superheroïnes i superheroïis!**
Vil·la Urània

A LES 17:30 H

Diverdivendres: **Ludoteca**

A LES 18 H

Tardes de patch

A LES 19 H

Conferència: **Explosions de supernova: la persistència de la memòria**, amb el doctor Carlos Badenes, University of Pittsburg i d'Astro BCN.
Vil·la Urània

A LES 20 H

Primavera Coral 2018: Cor En Clau Vocal, Coral Bonanova, Cor I Dilettanti i Cor signum
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21 H

BarnaSants: **Zebda**, amb els germans occitans Mouss i Hakim Amokrane.
Luz de Gas
Entrades: 20 - 25 €

7 DISSABTE

A LES 10 H

Bioblitz, amb la Fundació Ciència i Societat.
Vil·la Urània

D'11 A 12:30 H

Construim un jardí per a les abelles, a càrrec d'Associació Dekimba.
A partir de 4 anys.
Vil·la Florida

A LES 21 H

BarnaSants: **O Val das Mouras: A xustiza pola man**, sonoritat celta.
Luz de Gas
Entrades: 12 i 15 €

9 DILLUNS

A LES 19:30 H

Concert: **Menlo-Atherton Jazz Orchestra**, sota la direcció de Kent Kurrus
Centre Cívic Pere Pruna

10 DIMARTS

A LES 18:15 H

Xerrada: **Quan el part no ha estat com esperaves.**

amb Dona Llum.

A LES 19 H

Celebració del 70è aniversari d'Aster.
Vil·la Urània

A LES 19:30 H

Acció d'art: **Trucs i tècniques de pintura**, amb José Luis Parada.
Centre Cívic Pere Pruna

11 DIMECRES

A LES 17:30 H

Encendre la Nit, amb Sandra Rossi.
Infants a partir de 3 anys.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18:30 H

Conferència: **Què és la marxa nòrdica o nordic walking?** amb NWT
Centre Cívic Can Castelló

12 DIJOUS

A LES 20 H

Primavera Coral 2018: Cor de la Capella Francesa, Cor Jesús Maria, Cor l'Antàrtida i Cor de l'Elèctric
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20 H

Nick Cave-Distant Sky, del director David Barnard.
Balmes Multicines
Entrades: 15 €

A LES 21 H

Remembering Prince: The Celebration.
Luz de Gas
Entrades: 12 i 15 €

13 DIVENDRES

A LES 19 H

Teatre de petit format: **Boges**, direcció de F. Altadill.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 20 H

Primavera Coral 2018: Fòrum Vocal, Coral Harmonia, Cor Jove de l'Arc de Can Ponsic i Cor Sant Ignasi
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21 H

BarnaSants: **Gabo & Colectivo Marcapiel**, pop sostenible.
Luz de Gas
Entrades: 10 €

14 DISSABTE

A LES 11 H

Cuinem en família: **Magdalenes de Sant Jordi.**
Centre Cívic Can Castelló

A LES 20:30 H

BarnaSants, clausura: **Les Kol·lontai.** Cançons feministes per la llibertat i la igualtat: cançons violetes
Luz de Gas
Entrades: 12 i 15 €

15 DIUMENGE

A LES 12 H

Xim, amb Centre de Tillelles de Lleida. Edat recomanada d'1 a 4 anys.
Vil·la Florida
Preu: 3,19 €

A LES 19:30 H

Jules, presentació de Polígons.
Nota79

16 DILLUNS

A LES 18 H

Fast Food SA, amb l'Escola de Cuina d'Eulàlia Fargas.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H

Vius fora del món: **Contes de Quim Monzó i Sèrgi Pàmies**
Biblioteca Joan Maragall

17 DIMARTS

A LES 18:30 H

Vine a saber-ne més de... **El kiwi**, amb Maria Alcolado, dietista.
Vil·la Florida

18 DIMECRES

A LES 17:30 H

Sant Jordi de la gent gran.
Tarda de música i lletres!
Vil·la Florida

NOMENCLÀTOR**L'avinguda del Tibidabo**► **Jesús Mestre Campi**

És un vial que neix al passeig de Sant Gervasi i arriba fins a la plaça del Doctor Andreu, al peu del funicular. La seva urbanització va ser una iniciativa de Salvador Andreu que va fundar la societat El Tibidabo, el 1899, per reunir el capital suficient per comprar la finca coneguda com el Frare Blanch, de la família Cayol. En l'acta fundacional de la societat es detallava clarament el seu propòsit: adquirir, urbanitzar, explotar, edificar i alienar les finques de la muntanya del Tibidabo, i construir un ferrocarril funicular fins a la seva cima. El projecte es confià a l'enginyer Marià Rubió i Bellvé i el 29 d'octubre de 1901 es va inaugurar oficialment l'avinguda amb el tramvia, el Tramvia Blau, i el funicular del Tibidabo. Ben aviat famílies destacades de la burgesia catalana, com els Muntadas, els Roviralta, els Arnús, els Fornells van afegir-se al grup promotor edificant grans mansions obra d'arquitectes com Josep Puig i Cadafalch, Enric Sagnier o Joan Rubió i Bellvé, respectivament. Era una avinguda de caràcter residencial on també si va construir un gran hotel-restaurant, la Rotonda, o la sala de concerts Granados, que Andreu va cedir al gran compositor català.

L'avinguda és un reflex de l'actitud d'una burgesia que començava el segle XX amb confiança i sentit emprenedor. Afortunadament avui es mantenen ben conservats la majoria d'edificis però segurament no hi viu cap família. Restaurants, escoles, consolat i seus d'empreses han anat adquirint els edificis canviant el seu ús però no el seu aspecte. L'avinguda amb el tramvia i el funicular són part única i molt destacada del patrimoni històric del barri i de la ciutat. ●

Fotografia de Sala de l'avinguda cap el 1915, Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

dsushi.es
take away & delivery

Santalo, 153

Abierto de lunes a domingo de 13:00 a 16:00 y de 20:00 a 23:30
PEDIDO MÍNIMO 15€ (Servicio a domicilio +1€)

Haz tus pedidos a través de nuestra WEB o APP!!

www.dsushi.es info@dsushi.es [f dsushi.es](https://www.facebook.com/dsushi.es)

(93) 143 38 78**(93) 681 45 17**

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Contra el 155

► Juanjo Compairé

El divendres 16 de febrer, aprofitant –segons em comenten– el temps d'esmorzar de mig matí, un grup de treballadors i treballadores del Departament de Territori i Sostenibilitat s'han concentrat a l'Avda Pau Casals, amb una pancarta amb el lema: "NO AL 155".

L'assemblea de treballadors de la Generalitat, en defensa de les institucions catalanes, convoca cada divendres concentracions similars a diversos llocs de la ciutat, de forma descentralitzada. Denuncien que l'aplicació del 155 afecta sobretot a la ciutadania.

Concretament, en el cas del Medi Ambient, s'han aturat, per exemple, -diuen- les subvencions contra la contaminació lumínica; no es poden fer mesuraments de la contaminació acústica perquè el Ministeri no ha fet l'homologació dels equips. Igualment pel que fa al control de la qualitat de l'aire. Denuncien que tot hagi de passar necessàriament via Madrid, amb el retard consegüent.

Pel que fa al Medi Natural, denuncien que s'ha aturat els funcionament de les normatives dels

Parcs naturals i els ajuts que s'havien d'atorgar.

A més, amb l'aplicació de l'esmentat article alguns treballadors públics han perdut la seva feina (sense anar més lluny, alguns d'Afers exteriors quan algunes delegacions s'han tancat). "Hi ha problemes laborals que no es poden solucionar i baixes que no es poden cobrir", afirma Carles López, un dels congregats.

Fotografia: Juanjo Compairé

Concurs de punts de llibre Sant Jordi 2018

El Districte de Sarrià-Sant Gervasi organitza, per tercer any consecutiu, un concurs de punts de llibre amb motiu de la Diada de Sant Jordi. Les persones interessades poden presentar la seva proposta del 12 al 19 de març. Informa-te'n al web de! <http://ajuntament.barcelona.cat/sarria-santgervasi/ca/noticia/aquest-sant-jordi-sigues-el-protagonista>

Calamarsada de caramels! Visca Sant Medir!

Cap a la cavalcada. Fotografia: Juanjo Compairé

► Juanjo Compairé

Més de 5000 quilos de caramels han regat enguany els carrers de Sarrià i Sant Gervasi amb motiu de la tradicional romeria dedicada a Sant Medir.

Més de 5000 quilos de caramels han regat enguany els carrers de Sarrià i Sant Gervasi amb motiu de la tradicional romeria dedicada a Sant Medir.

Divendres dia 2 de març la festa ha començat amb la benedicció de banderes i pendons a la parròquia de Sant Vicenç. Més tard ha tingut lloc l'acte institucional a la Casa de la Vila del districte. La jornada ha tingut un caire religiós amb la missa davant de l'ermita del sant, a Collserola.

Hi ha participat les dues colles de Sarrià, la "Juvénivola" i la "Nova", juntament amb les dues de Sant Gervasi, l'"Antiga" i la "Humorística", esperades per la canalla i la gent gran, armats de paraigües de l'inrevés, bosses, cabassos i altres andròmines per recollir dolços de tota mena, des de bastonets fins a xumets.

Dissabte dia 3 de març, tant al matí com al vespre, l'itinerari de les colles de Sant Gervasi ha agermanat el Galvany, el Farró i Gràcia. Els punts neuràlgics

han estat la Plaça Mañé i Flaquer del Farró, punt de partença de l'"Humorística" i el carrer Atenes, base d'operacions de l'"Antiga", que al moment de la sortida, plena de cavalls, tenia un aspecte molt llunyà de l'habitual.

Els carril bici del Turó Parc

Divendres 16 de febrer a les 11 h un grup nombrós de veïns, al voltant d'un centenar, s'ha congregat a l'entrada del Turó Parc, convocats pel regidor president del districte, Jordi Martí (en nom del grup demòcrata) i pel president de l'Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc, Bartolomé Criado.

Les paraules dels dos convocants han estat compassades pel soroll de les excavadores. El soroll de les màquines acompanyava el dels clàxons dels vehicles que intentaven arribar o venir de la plaça Macià a través de l'av. Pau Casals. Des de fa uns mesos funciona el carril-bici d'aquesta avinguda. Ara s'hi afegirà un altre, pel carrer Bori i Fontestà. Els veïns assistents han mostrat indignació. Fins i tot algunes senyores es mostraven partidàries de tallar el carrer en senyal de protesta.

Bartolomé Criado, amb calma, però amb vehemència, ha exposat les raons de l'associació que presideix: quina

necessitat hi ha de fer un carril per a bicicletes en una zona ja pacificada, on el límit de velocitat és de 30Km/h? Ha acusat d'improvisació l'administració municipal, de no escoltar els veïns i de no trepitjar el territori. Posava com a exemple que s'ha reduït molt la zona de càrrega i descàrrega, amb el perjudici consegüent per als comerciants. També s'ha remès a l'acord que les associacions van signar amb l'Ajuntament l'any 2012, executat el 2015, sobre la reforma de l'av. Pau Casals, que preveia tan sols un carril central. Indignat, ha insistit en la necessitat del "Bus de Barri", demanat per les associacions des de fa temps i que permetria a les persones grans d'accedir al CAP. La crítica a la gestió municipal s'estén a altres vies, com el carril bici de Ganduxer, en forta pendent. O el de nou Dr. Fleming, també situat a menys de 300 m del primer.

L'associació està recollint signatures (ja porten més de 3000) a una carta escrita per una veïna, Sonia de Larreta, resident a Bori i Fontestà des de gairebé 50 anys, que demana al consistori "que reconsideren este proyecto y lo modifiquen buscando el bienestar de los ciudadanos".

Per la seva part, Jordi Martí ha promès que, si el seu grup guanya les eleccions de l'any vinent, faran una auditoria de les obres i dialogaran amb els veïns. S'ha compromès a "revertir totes les obres" si així ho aconsellen els estudis tècnics i els veïns. Ha reclamat també el Bus de Barri. Ha informat que dimecres 14 de febrer es va aprovar a la Comissió municipal d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat (a instància del grup demòcrata) una proposició per aturar tots els carrils bici que no disposin un informe tècnic previ i que no hagin estat consensuats amb els veïns, comerciants i la comunitat educativa. Ha acusat la direcció del districte de manca de lideratge i ha demanat una reunió urgent amb el regidor Jaume Asens.

A l'acte també eren presents altres regidors de l'oposició, com ara Koldo Blanco, de Ciutadans i Alberto Fernández, del PP.●

scÖts

CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

NO ESTAMOS EN GUERRA,
PERO SÍ EN COMBATE:
LUCHAMOS CONTRA LA CELULITIS,
LA FLACIDEZ Y LA GRASA.
NOMBRE EN CLAVE:

OPERACIÓN BIQUINI

SESIÓN CORPORAL 3 EN 1

(1)
VELASMOOTHPRO
ELIMINA LA CELULITIS Y LA FLACIDEZ

(2)
**SERUM LIPOLÍTICO
INTENSIFICADOR**
DISOLUCIÓN DE GRASA

(3)
MASAJE REDUCTOR
MOVILIZA LOS NÓDULOS DE GRASA

ANTES
~~119€~~ **89€**

INCLUYE DIAGNÓSTICO CORPORAL GRATUITO

etern
WELLNESS CLINIC

EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona
Tel. 93 181 39 34

Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h
Sábado: 10:00 a 20:00 h

www.eternwellness.com

Centre de Medicina Estètica, E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Bernat Padrosa al Nota79

► **Jesús Mestre Campi**
Hi ha una magnífica manera de passar les darreres hores del cap de setmana: anar als concerts del cicle clàssica al Nota 79, al barri del Farró. El primer concert d'aquesta temporada, *El cant dels ocells*, es va confi-

ar al guitarrista Bernat Padrosa, un virtuós d'un instrument poc freqüent en la programació dels grans auditoris, tot i que disposa d'un repertori ampli i de qualitat per part de compositors del país.

Padrosa va començar amb una obra clàssica, el *Gran Solo* de Ferran Sors, a qui va presentar com "el Beethoven de la guitarra". Va seguir amb una colla de cançons populars adaptades per Miquel Llobet, com ara *El desembre congelat*, *La pastoreta*, *La cançó del lladre*, *El Testament d'Amèlia* o *El noi de la mare*, que tothom coneixia i es van gaudir amb facilitat. Va seguir un dels plats forts de la nit, el *Capricho árabe* i el *Recuerdos de la Alhambra*, de Francisco Tàrraga, interpretats amb molt de sentiment per Padrosa que va amb el caràcter romàntic de l'obra del compositor valencià.

El protagonisme del darrer tram del concert va ser de Frederic Mompou, un dels compositors catalans més destacats del segle XX i al que potser no se li fa massa cas a Catalunya mentre que, com diu Lluís Foix en el llibre *El que la terra m'ha donat*, és considerat un clàssic en els ambients musicals britànics. Padrosa va interpretar quatre peces de *Planys*, obres per a piano adaptades a la guitarra per l'interpret. Eren uns "moments musicals" plens de sensibilitat i cromatisme. I el programa va acabar amb una magnífica interpretació de la cançó popular catalana *El cant dels ocells*, harmonitzada per Mompou. Com a bis, es va recórrer de nou a Tàrraga, a *La gran jota*, una peça que, com moltes de les interpretades en el concert, proposa un diàleg entre les cultures popular i acadèmica. El guitarrista ens va portar a les cercaviles, balls o focs d'artifici d'una Festa Major!

Un concert molt complet, com els que també prometen ser els programats al cicle de clàssica dels mesos vinents: després de la visita del pianista Efram Garcia Salinas l'11 de març, a finals d'abril repeteix Bernat Padrosa; al maig vindrà un fenomen, el pianista adolescent Michael Andreas Haeringer; i el juny s'espera al Dalia Quartet. La intimitat i calidesa del Nota 79, amb una acústica excepcional, és un indret molt recomanable per passar una bona estona el diumenge al vespre, sentint bona música i prenent una copa de vi, un gintònic o un dels excel·lents còctels amb el segell de la casa, amb... o sense alcohol.●

Consell Plenari de Sarrià-Sant Gervasi

Jaume Asens informa que aquest any no hi haurà medalla de la dona

► **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

El passat dimecres 7 de març es va celebrar el Consell Plenari i l'Audiència Pública del districte. Les principals queixes veïnals van girar al voltant de les implementacions dels carrils bici que s'han fet a l'Avinguda Pau Casals i a Bori i Fontestà.

A *El Jardí* ja hem fet diverses notícies sobre la polèmica que s'està creant al voltant de les noves implementacions del carril bici a la zona del Turó Park. Les posicions són diverses i alguns veïns donen suport a la implementació d'aquesta xarxa mentre que d'altres es resisteixen. Les queixes que es van emetre durant la passada sessió plenària van venir a dir que aquests carrils estan creant molts embussos, que han requerit molta inversió, que s'han implantat carrils en llocs on la velocitat màxima era de 30 quilòmetres i que per tant eren prescindibles. Sobretot els veïns van traslladar el seu disgust perquè el govern "no ha escoltat les seves queixes".

Davant aquests reclams, tant el regidor Jaume Asens com el conseller de BComú Joan Manel del Llano van declarar que és normal que una nova mesura generi resistències, com passa amb molts canvis, però van assegurar que són accions per avançar cap a una societat més sostenible i amb menys contaminació. Sobre les acusacions que diuen que no han escoltat els veïns, Del Llano ho va desmentir i va explicar que per exemple el carril que s'ha instal·lat de pujada al carrer Ganduxer havia de ser d'ambdues direccions i finalment ha acabat sent només de pujada fruit de les peticions veïnals.

De tota manera, les queixes van continuar i van anar pujant de to. El president de l'Associació de Veïns i Comerciants del Turó Park, Bartolomé Criado, va apuntar que la proposta dels carrils bici hauria de suprimir-se i que el que caldria fer és abaixar el preu del transport públic. Segons Criado, les persones que van

Públic assistent al Consell Plenari. A sota, la presidència del Consell amb el vicepresident Bello, el regidor president Martí i el regidor del Districte Asens.

en bicicleta no ho fan per gust sinó per necessitat, atès que "no tenen capacitat econòmica per pagar el transport públic". Davant d'aquestes declaracions, diversos veïns usuaris de bicicletes han fet arribar a El jardí via xarxes socials posicionaments contraris a aquestes declaracions, al·legant que l'argument de Criado és simplista i classista, atès que els ciclistes van en bicicleta en gran part "pels beneficis que suposa".

S'augmentarà el nombre de jardiners

Els veïns es van mostrar molestos també pel "mal estat" dels parcs i jardins de Sant Gervasi. La resposta del govern va ser que s'estan ampliant el nombre de jardiners a la ciutat i que esperen que aquesta situació canviï. Així mateix, des del govern van apuntar que la reforma que s'ha fet al Turó Park necessita temps perquè es notin els seus canvis, ja que la vegetació encara ha de créixer. En aquesta línia un veí va demanar que es torni a permetre l'entrada de gossos al Turó Park, però Asens va respondre que no seria possible perquè la presència de gossos ha augmentat i erosionaria massa les zones verdes: "per això s'estan implantant mesures alternatives".

Vil·la Urània i la Caseta del guarda

Acabada l'audiència pública es va iniciar el Consell Plenari. Asens va explicar que aquest any i per primer cop des que existeix la iniciativa no hi haurà lliurament de la medalla de la dona perquè la candidatura que hi havia ha quedat deserta després que fos retirada; de manera alternativa es farà un altre acte. Per altra banda Asens va informar també que des de l'abril s'han tret dels carrers del districte 130 plaques franquistes i que l'acció continuarà fins que s'acabin retirant totes. Van ser els joves de Cassoles els que van impulsar aquesta mesura.

Per altra banda, Asens va posar en relleu millores com la del Turó Park que busquen "una ciutat més verda i menys grisa" i també va valorar molt positivament l'inici del funcionament de l'equipament de Vil·la Urània que considera que ha pogut funcionar a partir de les sinèrgies dels veïns i entitats vinculades a la ciència i l'astronomia. Així mateix, també va remarcar "l'èxit" de la caseta de guarda (carrer de Manacor), que està sent gestionada per tres entitats.

Finalment es va presentar la nova consellera del districte, Raquel Prado, que va presentar-se alegrant-se d'augmentar la presència de dones en aquest espai i mostrant el seu suport a la vaga feminista del 8 de març.

Les proposicions dels partits

ERC va demanar constituir un grup de veïns, entitats i grups polítics per definir els usos de la finca de Can Ferrer, proposta que va ser aprovada.

Per altra banda, Ciutadans va demanar que es compleixi l'Ordenança de Civisme de la Ciutat respecte a l'enganxada de cartells, pintades o propaganda que embruta els carrers, proposta especialment centrada en les últimes reivindicacions sobiranistes i en relació als presos polítics. També va ser aprovada.●

Fotografia: Pau Farràs Ribas

Fotografies: Carme Rocamora

Residencial *Augusta Park*
 Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
 informacio@residencialaugustapark.com
 www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

*En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada i professional.*

*Un model assistencial amb experiència
 i serveis hotelers especialitzats des de 1985.*

Residencial *Bellesguard Park*
 Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
 informacion@bellesguardpark.com
 www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

Segueix el problema del barraquisme

► **Juanjo Compairé**

El Jardí segueix l'evolució del problema del barraquisme a tocar de la plaça Bonanova, del qual vam informar al febrer.

Tenim per un costat el bloc de color fosc, els okupants del qual anomenen "El kubo" (o bé, KCN). És, recordem-ho, un antic edifici d'oficines que ja porta més de 5 anys okupat i que es troba clarament en zona verda, segons el Pla General metropolità. Sembla ser que els seus habitants han canviat, que hi ha hagut una amenaça de desallotjament i una reocupació. En tot cas, busquen arguments ideològics per tal de mantenir-se al bloc i han trencat la seva discreció habitual: darrerament han aparegut nombroses pancartes a la façana, contra l'especulació i reclamant solidaritat amb els romanesos. Una d'elles, penjada al terrat diu: "Okupas y rumanas, hermanas". A la calçada del carrer Sant Joan de La Salle podem veure pintades amb el lema: "El kubo no muere".

Els barraquistes

El mes de febrer –fred, pluges i nevades– ha estat molt dur, especialment si pensem en persones que viuen pràcticament a la intempèrie, en barraques autoconstruïdes. Sembla que ha augmentat el nombre de romanesos que hi viuen, fins a una quinzena, de tres branques del mateix clan familiar. Entre ells, dues criatures que sembla que no dormen allà. Segueixen practicant el negoci de la ferralla, tot i la pressió veïnal. L'organització sembla tenir el centre al Carmel i el solar compleix el paper de dipòsit de recollida i descàrrega.

Els veïns

La gent de l'entorn segueix molt enfurismada amb la situació. Per una banda, uns quants volen seguir la via legal, denunciant que l'Ajuntament té obligació d'intervenir-hi com a responsable d'"El control dels immobles en mal estat, estiguin o no edificats" (carta de Barcelona) i del medi ambient, cosa que inclou –ens comenta el Sr Eugenio Monfort, veïl del control sanitari, clarament en perill per la presència dels barraquistes en condicions del tot insalubres.

Alguns altres intenten pressionar els barraquistes perquè marxin: quan carreguen ferralla els graven i truquen la Guàrdia Urbana, que els decomissa el material i els posa multa. El Jardí ha estat testimoni d'aquests fets i ha tingut accés a una d'aquestes multes, de 75€, corresponent a 1,1 tones de ferralla requisada.

El cap dels barraquistes se'ns queixava amargament d'aquestes intervencions de la G.U., mentre al costat nostre seguien entrant carretons carregats de material. Sentíem els operaris que repetien com un mantra la mateixa frase: "Trabajo, trabajo; nosotros no robamos, nosotros trabajamos".

Solidaritat veïnal

Amaya Delgado, propietària del bar Bisu-Bisau, situat davant del solar, per contra, està fent recaptas a través de facebook, per aplegar roba d'abric, mantes, tendes de campanya, edredons, jaquetes. Ella mateixa està admirada de la resposta, molt superior a l'esperada.

La veritat, però, és que tant uns com altres critiquen la inacció municipal, que segueix adduint que allò és propietat privada. Fins a quan haurem d'esperar que el problema s'allargui i potser s'aguditzí? Tenim davant un problema social, humà i sanitari i no podem esperar més. ●

El pipicà de la Casa Sagnier

Conflicte d'interessos entre els veïns

Fotografia: Carme Rocamora

Carme Rocamora (@CarmeCRS)
Els veïns de la Plataforma Sagnier es van reunir amb el Grup Municipal Demòcrata (GMD) el passat dilluns 26 de febrer per reclamar al govern de Barcelona en Comú (BeC) que prengui mesures efectives per minimitzar les molèsties que causa als veïns l'espai per a gossos dels jardins del centre cívic.

Els afectats van al·legar que per la proximitat de l'espai amb un seguit d'edificis, els sorolls són constants i a més es produeixen les 24 hores del dia, ja que és un recinte que no tanca a cap hora: "Quan estem intentant dormir, els gossos juguen amb els seus amos, graten a terra, corren darrere una pilota o borden i fan soroll, com és natural. Per tant l'espai es converteix en un lloc de soroll permanent" va declarar Mireia Esteban, portaveu dels veïns.

El regidor president Jordi Martí (GMD) en aquesta línia va criticar el fet que "en una ciutat com Barcelona no es limitin els usos de l'espai públic" i va demanar que el govern faci una conciliació d'interessos entre els veïns que han de passejar els seus gossos i els veïns que necessiten descansar "reubicant el pipicà a una altra zona dels jardins que no causi problemes".

BeC culpa a CiU

Els veïns van parlar el desembre passat amb el conseller de Barcelona en Comú Joan Manel del Llano, i aquest va assegurar que respondria sobre el problema a finals de gener, resposta que encara no s'ha produït. Així mateix, la plataforma també va emplaçar la queixa a Parcs i Jardins –competència de Ciutat–, però tampoc hi ha hagut resposta. En aquesta línia, Sarrià Sant Gervasi en Comú va aclarir que s'està treballant amb Parcs i Jardins per tancar durant la nit l'àrea de gossos i va etzibar al GMD que aquesta àrea ha causat problemes des del principi i que "prové de finals del mandat de CiU".

Martí va apuntar que el districte ha de vetllar perquè les coses que passen als seus veïns se solucionin i va assegurar que el malestar dels veïns i el conflicte només pot ser abordat i resolt des del treball conjunt dels afectats i usuaris amb el govern: "Ara per ara i amb voluntat política per part del govern, hi ha mesures a implementar de cost zero pel pressupost del districte

que millorarien qualitativament la situació actual".

La força de la unió

Presentació del Sindicat de Llogaters a Vil·la Urània

► **Juanjo Compairé**

Després de la bombolla immobiliària, estem vivint ara a Barcelona una bombolla dels lloguers? Sembla que sí, si atemem al que ens expliquen des del nou "Sindicat de Llogaters i Llogateres", que el dimecres 28 de febrer es va presentar a Vil·la Urània.

El dia era fred i plujós, d'aquests que recomanen quedar-se a casa, però el tema ha atret força gent, una quarantena de persones atapeïdes en una sala de Vil·la Urània. Entre elles, moltes afectades per l'actual "boom" dels lloguers. En Carles, en nom del sindicat, ha estat presentat per l'Ariadna, de l'Assemblea 15-M de Sarrià-Sant Gervasi.

La situació dels lloguers

Com s'explica aquesta pujada en molts casos forassenyada, que està fent fora de casa seva, del seu barri, molt gent?

En Carles ens n'ha explicat les rasons. Si la legislació del 1964, en ple franquisme, protegia en certa mesura els inquilins, les diverses lles promulgades al llarg de la transició (1994 i sobretot 2013) s'han girat del cantó de la propietat, fins arribar a una situació ara per ara de total llibertat de preus, després d'escurçar el termini dels contractes de lloguer de 5 a 3 anys. La llei del 2009 preveu que les corporacions

inversores, les SOCIMIS (Societats Cotitzades d'Inversió en el Mercat Immobiliari) estiguin exemptes de pagar l'impost de societats, cosa que converteix aquestes companyies en autèntics "voltors" a la caça d'immobles, molts d'ells amb inquilins. El Jardí ja ha tractat algun cas de "mobbing" immobiliari al nostre barri.

La nostra ciutat –tots ho sabem– està patint també els efectes perversos d'haver esdevingut ciutat de moda i atractiu turístic, cosa que fa que augmenti la pressió a l'alça sobre els lloguers, un cop el mercat d'edificis en venda està més aturat.

La conseqüència és que cada cop és més difícil trobar un lloguer per sota del 800 € i que les famílies de mitjana han de destinar més del 45% dels ingressos al lloguer (quan l'ONU fixa el topall màxim en el 30%).

"Ens quedem!"

El sindicat es basa en "la unió front al despotisme de la propietat", en paraules d'en Carles (referint-se sobretot a les grans corporacions). S'ha fet conèixer a partir de les accions col·lectives d'alguns blocs en què els veïns s'han unit amb el lema d' "Ens quedem!", en trobar-se amb apujades desorbitades de lloguer. Donen suport jurídic, social i moral a les persones afectades i negocien amb la propietat, sempre, però, tenint darrere la força del col·lectiu.

D'altra banda fan pressió sobre les administracions cap a un canvi de legislació i una major inversió en lloguer social, tal com es fa en altres països europeus (a Viena o a Berlín el 45% dels habitatges són de lloguer social). La seva plataforma es concreta en 10 demandes concretes que han presentat en públic.

La seu del sindicat es troba a Sants (Olzinelles, 31) i cada dos diumenges a la tarda hi ha assemblees de persones afectades.

Al torn obert de paraules han sorgit molts casos de llogaters i llogateres del nostre barri, que volíem exposar la seva situació. Sant Gervasi viu també, és clar, aquest "boom" del lloguer. Ara les llogateres i els llogaters tenen una nova instància per fer-se valer. ●

Fotografia: Juanjo Compairé

¿Te duelen las rodillas?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause, también está en pause todo aquello que nos gusta.

Fisiobcn; descubre la fusión de la tecnología más vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.
Carrer de Guillem Tell, 51, 08006 Barcelona · t. 93 217 86 55 · www.fisiobcn.eu

FISI **BCN**
FISIOTECHNOLOGY

ARTICLES

UN MÓN GLOBAL

Sharenting, el nou fenomen digital

► **Judit Garrido Fontova**

La reputació digital és un dels nous dilemes als quals s'enfronten les societats modernes. Quan algú busca a Google el nostre nom pot ser que trobi fotos de fa deu anys que ja no el representin i que preferiria que ningú pogués veure.

Però, i si no vas ser tu qui va pujar aquesta foto o vídeo? I si van ser els teus pares els que van pujar a Instagram una foto teva sense roba quan tenies dos anys i corries cap a la platja?

Doncs bé, de tot l'anterior s'ha creat el fenomen "Sharenting", que descriu la pràctica dels pares d'usar les xarxes socials per transmetre abundant i detallada informació sobre els seus fills. Segons estudis realitzats el 92% dels menors als Estats Units ja té una identitat digital quan compleix dos anys.

El creixent ús de les xarxes socials i internet per persones de totes les edats, fa que cada vegada siguin més els casos en els quals les fotos de nens o bebès, apareixen a les xarxes, fins i tot abans de néixer. D'aquesta manera, existeix la possibilitat que la imatge del nen sigui accessible per qualsevol persona en qualsevol part del món. Aquesta conducta, posa en perill la privacitat del menor. Es publiquen imatges dels nens sense consultar-los, quedant accessibles a persones que ni ells coneixen, a més de disponibles al llarg del temps. Per altra banda, en pujar les imatges a les xarxes socials, se cedeixen també els drets sobre elles.

Un dels perills que aquest tipus de conducta comporta és el "robatori" d'imatges que s'usen per exemple en campanyes publicitàries sense autorització, fotografies que poden descarregar-se d'internet sense que ho sàpiguem o l'ús de dades sobre ubicació que permeten saber on estan els més petits en tot moment a persones estranyes al nostre entorn. És important saber que l'existència de certes imatges dels nens pot provocar que aquestes siguin usades per a finalitats com la pornografia infantil, el ciberassetjament o la suplantació d'identitat.

Per aquests motius, convé pensar bé si serà o no beneficiós per als nostres fills o familiars menors d'edat que certes imatges seves romanguin a internet. En aquest sentit, és recomanable revisar les condicions de privacitat dels nostres comptes a les xarxes socials, per evitar i assegurar-nos que persones que no coneguem tinguin accés a les fotos.

En definitiva, si es decideix publicar imatges dels menors, s'han de prendre una sèrie de precaucions:

- Restringir al màxim les opcions de privacitat en configurar comptes en xarxes socials.
- Desactivar funcions de geolocalització de les imatges en les quals apareixen menors.
- No pujar fotos dels nens nus

Judit Garrido Fontova és advocada especialitzada en noves tecnologies i protecció de dades

COMPORAMENT

Arquitectura i escola

► **Mireia Verdagué**

Tradicionalment, l'arquitectura de moltes escoles s'ha fonamentat en base a un model d'educació antic. Un model educatiu on el valor de les classes era la disciplina i on l'ensenyament era instructiu i no participatiu, com ho són en l'actualitat.

L'estil d'aula de la fotografia estava pensat per un model determinat d'ensenyament-aprenentatge, on els professors eren el centre de coneixement i es fomentava el treball individual, els alumnes adoptaven una actitud d'oient i eren subjectes passius.

En 80 anys la societat ha patit grans transformacions. Aicò no obstant, quan parlem d'escola, a molts ens ve una imatge molt semblant a aquesta... i és que amb el pas del temps, poc ha canviat.

En els últims temps hi ha hagut avenços i canvis en el sistema educatiu, uns canvis sobretot en l'àmbit metodològic que volen permetre el treball cooperatiu, el desenvolupament de competències i l'aprenentatge actiu dels alumnes. Tot i això, en la majoria d'escoles, les aules encara són parcel·les tancades, amb taules, cadires i pissarres -ara digitals- que no deixen espai per a gaire flexibilitat metodològica i ofereixen pocs espais per a les dinàmiques relacionals dins la comunitat educativa.

El fet que el disseny de les escoles segueixi sent el mateix que abans, sovint tancat i poc flexible, dificulta el desenvolupament d'activitats i funcions tan diferents i diverses com les que es planteja el sistema actual.

En algunes escoles, han començat a fer canvis per tal que els espais dels centres estiguin adequats i en sintonia amb el projecte pedagògic actual. Es pretén que fomentin les dinàmiques relacionals i metodològiques pròpies del context i afavoreixin l'aprenentatge i la convivència. D'aquesta manera puguin generar-se noves formes de comunicació i participació.

Sabem que altres metodologies de treball són possibles, necessàries i útils per el desenvolupament de les persones. I és que per avançar, de vegades cal trencar amb les barres del passat.

Mireia, psicòloga educativa de: www.crecimientofamiliar.com

NATURALMENT CURIOSOS

Salvar el planeta Terra està a les nostres mans

► **Marc Talló i Neus Mestre**

Aquest cap de setmana vam anar a veure l'exposició que fan al CCCB titulada "Després de la fi del món" i ens va fer reflexionar sobre les conseqüències de l'acció humana al planeta Terra. Ja fa molts anys que se sent a parlar del canvi climàtic, de l'impacte perjudicial, de què hi ha països que no compleixen els

requisits marcats pels protocols internacionals... Quan vam sortir de l'exposició els dos vam estar reflexionant sobre quin devia ser l'error que s'estava cometent perquè molta part de la població no se sentís interpel·lada per aquesta preocupació i no fes res al respecte. Aquest mes amb el nostre article volem conscienciar als nostres lectors així com a nosaltres mateixos que moltes vegades els petits gestos del nostre dia tenen una repercussió molt més gran de la que ens pensem i com des de Sant Gervasi o des de les nostres cases podem contribuir a evitar que aquesta situació empitjori.

No volem ser catastrofistes, però la conclusió que s'extreu dels últims estudis és que el canvi climàtic ja està passant i si no canviem els nostres hàbits, podrem accelerar els seus efectes. L'escalfament global causa la desforestació, la desertització, la pujada del nivell de l'aigua, l'extinció d'espècies vegetal i animals... Conseqüències d'aquests efectes poden ser l'escassetat d'aliments i les migracions ambientals.

Potser penseu que canviar la situació només depèn dels acords internacionals entre les grans potències del planeta, però això no és així. Amb una pujada del nivell del mar, Sant Gervasi potser no s'enfonsaria, però les conseqüències seran globals, així que hem pensat un decàleg de petites coses que podem fer a petita escala per poder evitar o minimitzar els efectes adversos d'aquesta situació:

- Redueix el consum d'envasos de plàstic.
- Fes servir bosses de roba reutilitzables o "tuppers" per comprar
- Recicla. No costa gaire separar l'orgànic, paper i cartró, envasos i vidre.
- Reutilitza i repara aparells. No els llençis i els canviïs si es poden reutilitzar.
- Aïlla correctament les finestres i portes. A les ferreteries venen aïllant per recobrir les portes i les finestres per estalviar energia.
- Fes servir electrodomèstics eficients. Encara que en un principi els electrodomèstics més eficients de classe A poden semblar més cars, a la llarga s'acaben amortitzant.
- Redueix el consum d'aigua corrent. Amortitza les rentadores i els rentaplats (omple'ls al màxim!), aprofita l'aigua de la pluja per rentar el cotxe o regar les plantes.
- Apaga els aparells electrònics que no facis servir o tanca els llums de les habitacions quan no hi siguis.
- Utilitza el transport públic. Si has de fer servir el vehicle, intenta compartir trajectes.
- Si has de viatjar per Europa, considera el tren. Els avions, tot i ser més ràpids, contaminen molt més (i el combustible està lliure de taxes!!). Amb el temps que destinem a fer la facturació, els controls de seguretat i arribar a l'aeroport, gairebé triguem igual que anant en tren.

I recordeu, si ens conscienciem (i conscienciem les amistats), podem millorar la situació!

RÀPID MODOLELL

www.cerrajeriamodolell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

nodre@nodre.com
677 17 63 93

- formació a mida
- estudis qualitatius
- consultoria d'equips
- disseny de material didàctic
- cursos per educar l'escolta i la mirada
- dinamització de processos participatius

Forn Roura: l'ofici de forner

En Josep Maria Roura és al capdavant d'un forn gairebé centenari. Entrar a la botiga del carrer de Calaf és l'ocasió de poder comprar i tastar un excel·lent pa, pastes, coques...

També és l'ocasió de conèixer també, de primera mà, el secret de l'elaboració del bon pa: matèries primeres de primera qualitat, personal amb molt d'ofici, **"considerar el temps com un ingredient més"**, i tenir clar que "no tot s'hi val". En ocasions és tan important el que fas com el que no fas.

Josep Maria Roura descriu l'elaboració del pa com un procés viu que travessa diferents etapes: la selecció de les primeres matèries, la preparació del **cap de feina** (la massa mare); l'amassat, **el repòs** perquè es pugui relaxar; donar-li la **forma, la fermentació i la cocció**. És en conjunt un **procés orgànic natural** de 5 hores pel cap baix.

El **Forn Roura** és una de les poques fleques de Barcelona que elaboren el pa a mà. El 1924 els seus avis el van fundar i avui encara és al mateix establiment del carrer de Calaf. I també, aquest bon ofici es manifesta en una parada del Mercat de Galvany, de 1927, any de la seva inauguració.

Conversar sobre el pa i el forn amb el senyor Roura és submergir-se en un món d'un ofici ben fet, sobre unes matèries primeres, el blat i les farines, que són a l'origen de la nostra civilització i ens permet a parts iguals, gaudir i tenir cura de la pròpia salut:

Com va aprendre l'ofici de forner?

Els meus fills són ja la 4a generació de

forners; la feina a l'obrador ha estat el nostre dia a dia. Els meus avis fundaren el forn i els meus pares el van dur a un nivell de qualitat molt alt, que ens esmercem per mantenir. Fa onze anys me'n vaig fer càrrec i ha estat un repte; de fet ho és cada dia. M'agrada molt que els clients, molt sovint veïns del barri de fa anys –nosaltres **som un forn de barri**, tot i que tenim clients de tota Barcelona- em diguin **"ho feu tot molt bo"**. Això és una satisfacció i a la vegada una gran responsabilitat. Cada dia és diferent al forn. Fer pa és com una obra de teatre. Cada dia te la jugues. Realment, és una responsabilitat... i una satisfacció.

Els clients ens empenyen a mantenir la màxima exigència per al millor pa. Amb tots els anys del forn hem atresorat una clientela que és el nostre màxim suport, que estimem i, a la vegada, ens fa estar sempre amb una exigència absoluta, sense matisos.

El seu forn és un exponent que és possible mantenir la qualitat dels processos tradicionals i, a la vegada, innovar.

Mira, el meu pare era una persona a qui agradava innovar. Dotar-se a casa i a la

Fotografia: Josep Xurigué

feina dels últims avenços li agradava molt. Com a forn, ens agrada formar-nos, conèixer totes les tècniques, seguir els millors cursos del Gremi de Forners, per exemple.

Tot i així, l'elaboració del pa és un ofici i una feina manual dura. Nosaltres, només mecanitzem un procés si ajuda a fer la feina millor, sempre que no interfereixi amb els processos naturals, els temps de repòs, la fermentació, la cocció. Per exemple, en aquest sentit nosaltres no usem màquines formadores: cada barra, cada pa de pagès, cada panet... es fa a mà... i no és per caprici!

Parlem dels productes que elaboren.

Sí, et deia abans que ens agrada molt i ens responsabilitza quan els clients ens diuen "ho feu tot molt bo". En aquest sentit, allò que no ens surt molt bé ja no ho fem..., tot arribarà. Així, elaborem **brioxeria, coques salades i pastissos** fets per encàrrec: entre d'altres, són pastissos bàsics com ara les **Sares, el Sacher, el Massini, els**

"braços de gitano", els Sant Marc. I, per descomptat, el pa, des del tradicional "pa de pagès" fins a les varietats elaborades amb farines d'espelta, de fajol, de cereals, de sègol, entre d'altres.

També per apropar-nos a la clientela que vol gaudir d'un pa i uns productes elaborats de qualitat i saludables, es pot conèixer de les nostres creacions a l'espai web www.esdemercado.es

El **Forn Roura** del carrer de Calaf, 15 és un **establiment emblemàtic**. Un comerç de molta qualitat, viu, que és el resultat de la **suma de molts oficis**. Els vidriers, els fusters, els marbristes que el van construir fa prop d'un segle van crear la botiga i l'obrador on quatre generacions de fornars han elaborat un pa i unes pastes difícils de trobar i d'igualar a Barcelona. El Forn Roura s'ha mantingut fidel a l'ofici ben fet i ha defugit la sobreactuació d'algunes noves tendències en els forns.

Un **equip de 18 persones**, 8 persones a la dependència i 10 persones a l'obrador, en diferents torns, fan possible que puguem gaudir, com dèiem, d'aquesta petita "obra" diària. Des del respecte **al procés natural** i a la filosofia de fer "un producte per a tothom"; amb un preu just en consonància amb la qualitat oferta. ●

@josepxurigué

Forn Roura
carrer Calaf, 15
Tel. 93 209 17 69
Web www.esdemercado.es

Superservis

Supermercats des de 1945

!!Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarria 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallés Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

ARTICLES

LA MIRADA POLÍTICA

Còrsega dempeus

► **Roger Rosich**

A casa tinc un llibre de 2001 escrit per Jean-Guy Talamoni titulat *Ce que nous sommes*, subtítulat en cors *Ciò che no simu* ("Allò que som"). Aleshores Talamoni era un diputat abanderat del nacionalisme illenc, poc popular encara i avui és el president del parlament cors i un dels líders del nacionalisme insular. El llibre és un manifest fundacional

del nacionalisme cors contemporani. Comença de manera clara: "*Le peuple corse existe.*" ("El poble cors existeix"). I a la mateixa pàgina ja enumera els seus fets distintius: la seva delimitació geogràfica insular; la seva cultura; la seva llengua, "santuari de la seva identitat", diu; la seva història; i els seus símbols: l'himne i la bandera.

Avui el nacionalisme cors és ben viu i la formació política *Pè a Corsica* compta amb la majoria absoluta al parlament cors, presidint la cambra i el govern de l'illa, i també compta amb representació a l'Assemblea Nacional francesa.

Jean-Guy Talamoni i Gilles Simeoni, president del govern regional, encapçalen les reclamacions principals dels corsos: la cooficialitat de la llengua corsa, l'apropament de presos (independentistes radicals) i la inscripció de Còrsega a la Constitució francesa com un territori autònom específic, equiparable als territoris ultramarins. I davant la visita del president de la República, reclamaven no menysprear la majoria absoluta obtinguda a les darreres eleccions a l'illa, al desembre, i emprendre un diàleg.

La visita de Macron

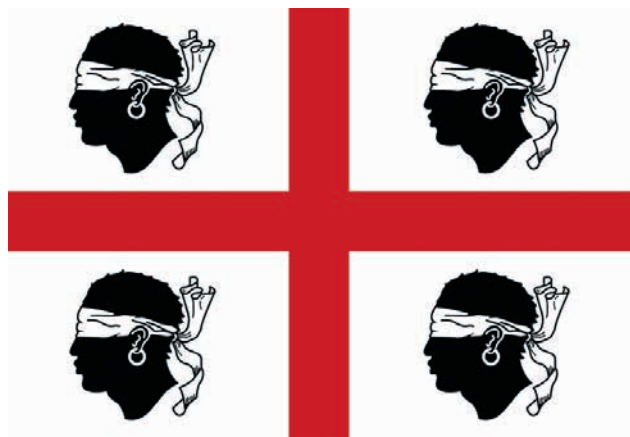
Aquest febrer va arribar la visita del president Macron a l'illa. I d'ell s'esperava un símbol de bona voluntat, ni que fossin notícies en clau econòmica, que li evitarien al president ser contestat per ajudar als nacionalistes i vestir-ho com inversions de desenvolupament territorial.

Macron va arribar a parlar d'un pacte "girondí", en clau de descentralització de poder cap a les regions franceses. Però passar del ferm centralisme jacobí actual a qualsevol concessió descentralitzadora girondina... costarà.

Es van reunir durant dues hores amb Simeoni i Talamoni, i l'endemà Macron faria una conferència on acabaria acceptant reconèixer Còrsega com a territori singular a la Constitució francesa. Un gest d'Emmanuel el Magnànim encaixable en el seu propòsit de reformar la Constitució.

Però no tan sols això. També va prometre millorar la llei del litoral, que tant afecta a l'illa, reforçar el cos policial per lluitar contra la delinqüència, millores en el sistema sanitari insular i garantir una cobertura telefònica total del territori. D'altra banda, va deixar a l'aire petites millores fiscals i va vetar del tot qualsevol tipus de cooficialitat del cors amb el francès. Bilingüisme sí, cooficialitat no.

Petits passos, però poca cosa per als nacionalistes corsos, que, segur, seran una de les pedres a la sabata del president Macron.

Roger Rosich és analista polític, [1400characters.wordpress.com](https://www.1400characters.wordpress.com)

CUINA DE CONVENT

Els calamars i els pèsols en la cuina catalana

► **Fra Valentí Serra**

Els pèsols lliguen molt bé amb els calamars i amb nombrosos plats, ja que són uns llegums molt gustosos i de bon nodriment. Els pèsols (lat., *Pisum sativum*; cast., *guisante*) gaudeixen d'un alt valor nutritiu i, a més, aporten molta fibra a l'organisme essent especialment rics en magnesi i potassi. Aquest llegum, tan apreciat per la gastronomia mediterrània, es conrea des de temps immemorials i els antics hortolans conventuals en deien, de manera ben elogiosa, "les perles verdes". De pèsols en trobem abundantment i, en el seu punt de dolçor, durant els mesos d'abril a juny en els mercats de casa nostra. Un dels plats més gustosos --i més estimats!-- en la cuina catalana és el guisat de calamars amb pèsols. Aquest plat és molt senzill de cuinar i per fer-lo s'han de tallar els calamars en rodanxes i, a foc lent, posar la ceba per al sofregit en una cassola de terrissa amb el foc ben lent; i quan la ceba estigui ben daurada s'hi tira alguna fulla de llorer i, seguidament, els calamars tallats fins que agafin color. Després es remulla amb vi blanc, com més sec millor, i s'hi posen els alls picats amb una mica de julivert i, finalment, el suc de tomàtec. Quan comenci a bullir cal incorporar-hi la sal i els pèsols i deixar-ho al foc encara un quart llarg. Abans de servir-ho a taula, si es vol reforçar el plat, hom hi pot afegir alguns ous durs esberlats per la meitat.

En la cuina pairal i conventual el pèsol té un paper molt destacat, especialment quan aquests són combinats amb l'ou dur, la botifarra i àdhuc amb els calamars, com hem vist més amunt i, també, amb bacallà bullit, puix que el pèsol, a més de ser particularment dolç i gustós, ens aporta molta fècula i nombroses matèries nitrogenades fàcilment digeribles. La cocció dels pèsols no pot superar el quart d'hora, ja que una ebullició massa llarga li faria perdre totes les seves vitamines. Menjar-los escaldats segurament seria allò més ideal, però també es poden assecat i guardar-los per al temps d'hivern i guisar-los talment com si es tractés de cuinar llegums secs, com ara els fesols, cigrons o lenties.

En ocasió de la celebració conventual d'aquells àpats propis de les grans festes litúrgiques, quan aquestes coincidien amb la temporada dels pèsols, a taula, els frares solien menjar una bona *pesolada amb truitada* d'ous (de gallina o d'oca), que preparaven així: "Hervirás los guisantes con sal, ajo y pedazos de cebolla. Luego los colarás y, cuando estén bien secos, los pasarás por la sartén, se baten los huevos y harás las tortillas, que servirás bien calientes a los religiosos en las mesas del refectorio" (*Recetario*, 190). Els antics frares i monjos també apreciaven molt el *platillo* "de pèsols estofats amb carxofes" i, sobretot, els agradava molt el lluç guisat amb pèsols i, particularment, menjar-los "a la catalana", és a dir, cuinats amb alls tendres i botifarra negra.

En la gastronomia catalana gaudeix d'un gran renom aquella variant de pèsols verds, rodons i dolços, tradicionalment conreats a la comarca del Maresme, especialment els produïts a l'entorn de les poblacions de la Costa de Llevant i, de manera molt destacada a les hortes de Mataró, Llanvaneres i Caldes d'Estrac. A l'article vinent us vull parlar sobre algunes tradicions entorn de la popular "mona" de Pasqua

En la gastronomia catalana gaudeix d'un gran renom aquella variant de pèsols verds, rodons i dolços, tradicionalment conreats a la comarca del Maresme, especialment els produïts a l'entorn de les poblacions de la Costa de Llevant i, de manera molt destacada a les hortes de Mataró, Llanvaneres i Caldes d'Estrac. A l'article vinent us vull parlar sobre algunes tradicions entorn de la popular "mona" de Pasqua

Fra Valentí Serra de Manresa és arxiver dels caputxins

Pl. 88. Pois cultivé. *Pisum sativum* L.

Il·lustració: *Atlas des plantes de France* (1891)

SOBRE FISIOTERÀPIA

Dolor d'esquena i trastorn emocional

► **Jordi Bertran**

El dolor d'esquena és un dels problemes més freqüentment vistos pels professionals de la salut i és que quatre de cada cinc adults experimentaran un episodi de dolor d'esquena significatiu, en algun moment, al llarg de la seva vida. Afortunadament, la majoria dels pacients amb dolor d'esquena es recuperaran amb èxit i tornarà a les activitats normals, tant socials com de treball, amb un tractament de fisioteràpia després d'un període de 2 a 4 mesos.

L'any 1979, l'organització professional més important especialitzada en el dolor -L'Associació Internacional per a l'Estudi del Dolor- va introduir la definició més àmpliament utilitzada de dolor: "Una experiència sensorial i emocional desagradable associada amb un mal real o potencial, o descrita segons aquest mal". El dolor és una experiència complexa que inclou factors físics i psicològics.

És bastant normal tenir reaccions emocionals davant el dolor d'esquena. Aquestes reaccions poden incloure la por, l'ansietat i la preocupació sobre el que el dolor pot significar segons el temps que duri i segons com pot interferir amb les activitats de la vida diària.

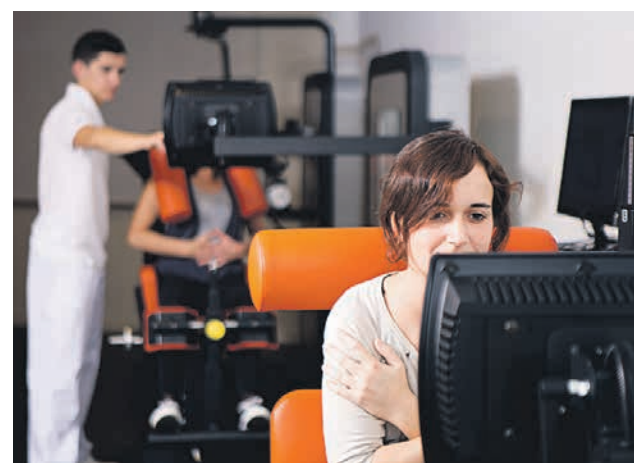
També és important recordar que hi ha una relació dinàmica entre l'estat d'ànim (per exemple, el nivell d'estrès) i l'estat físic (per exemple, el dolor). El dolor pot causar estrès, que provoca més dolor, la qual cosa provoca més estrès i així successivament. Aquest cicle pot ser molt difícil de trencar. I l'objectiu és evitar entrar en un cicle de dolor crònic.

Encara que es tendeix a evitar l'activitat que causa aquest dolor, una completa inactivitat és poc aconsellable. En realitat, és important prendre un paper actiu en el maneig del dolor, mitjançant l'assessorament del fisioterapeuta. Ells són els que ens han d'aconsejar sobre la teràpia més adequada per a cada molèstia. I és que un dolor d'esquena pot tenir diverses causes, com una escoliosi, un esquinç dorsal, artrosi o una simple contractura puntual.

Actualment comptem amb diferents possibilitats terapèutiques, des de tractaments osteopàtics i de fisioteràpia tradicional (massatges, calor, electroteràpia, exercicis) fins a les últimes tecnologies com el Tergumed 700, un sistema de potenciació muscular de l'esquena dissenyat especialment per a pacients que pateixen processos dolorosos vertebrals que permet la seva potenciació sense recaure en el dolor i deixa valorar l'evolució del pacient.

A FISIOTERÀPIA tractem el seu dolor d'esquena, li expliquem la procedència del seu dolor, la qual cosa l'ajudarà a disminuir la seva ansietat i li permetrà "gestionar" el procés dolorós amb la finalitat de minimitzar les alteracions que li provoca, com ara el trastorn emocional que condiciona tot procés que s'acompanya de dolor.

A FISIOTERÀPIA tractem el seu dolor d'esquena, li expliquem la procedència del seu dolor, la qual cosa l'ajudarà a disminuir la seva ansietat i li permetrà "gestionar" el procés dolorós amb la finalitat de minimitzar les alteracions que li provoca, com ara el trastorn emocional que condiciona tot procés que s'acompanya de dolor.

Jordi Bertran és fisioterapeuta, [fisiobcn.eu](https://www.fisiobcn.eu)

3r Concurs Premis **Punts de Llibre** **Sant Jordi 2018**

Crea el teu punt de llibre **Anima't a participar-hi!**
Convoca el Districte de Sarrià-Sant Gervasi

Bases del concurs

Només es pot presentar
un exemplar al concurs.

Sense límit d'edat.

En cas de ser menor d'edat,
cal afegir les dades del tutor/ra.

Tema lliure,

però es valorarà la creació
amb motius o imatges que puguin
associar-se al Districte.

El **format** del punt de llibre
ha de ser **5 x 20 cm**
amb suport rígid.

Ha de portar un **pseudònim**
al darrere.

Els **guanyadors de**
concursos anteriors
han d'esperar 3 anys

Premis

Els tres treballs guanyadors
s'editaran i publicaran, i rebran un
premi en metàl·lic de 300 euros cadas-
cun, i es farà un **tiratge de 1.500**
exemplars per cada original
guanyador.

Els membres del jurat seran
designats pel Regidor del
Districte i el formaran
el Conseller de Cultura del
Districte, un llibreter/ra,
i un/na artista.

El veredictes es farà públic durant el mes
d'abril, i el **lliurament dels premis el**
dia 23 d'abril, amb motiu de
la Diada de Sant Jordi.

Les llibreries del Districte
repartiran els punts de llibre
guanyadors durant
la Diada de Sant Jordi.

Podeu **consultar les bases** al web del Districte de Sarrià-Sant Gervasi o passar a recollir-les en format paper a l'OAC de Sarrià-Sant Gervasi, al carrer Anglí 31, baixos, dilluns, dimarts, dimecres i divendres de 8.30 a 14.30 h, i dijous de 8.30 a 19.30 h. Les obres també s'han de presentar a l'OAC, del 12 al 29 de març.

ARTICLES

MOSSOS D'ESQUADRA

Projecte de seguretat de persones d'edat avançada

► **Xavier Boned**

Per primer cop, dos àmbits del sector públic com el de la Salut i la Seguretat treballen conjuntament per oferir un millor servei al ciutadà, concretament al col·lectiu de persones d'edat avançada. El projecte, impulsat pels Mossos d'Esquadra de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona i el Consorci de Salut i Social de Catalunya, arrenca el dijous 1 de març, al Centre Integrat de Salut de Nou Barris.

Es tracta d'una exposició itinerant que s'estendrà a la resta de Barcelona, amb la qual, a través de plafons informatius, es donen consells de seguretat a les persones d'edat avançada i també al seu entorn familiar. L'objectiu és conscienciar de la importància de prendre mesures de precaució i hàbits d'autoprotecció davant diferents situacions de la vida quotidiana, per evitar ser víctima d'algun delictes o patir accidents domèstics. També mostren hàbits saludables per gaudir del millor estat de salut possible.

La iniciativa uneix la tasca policial i sanitària amb un mateix objectiu: la prevenció. La prevenció basada en la informació és la clau de la iniciativa. Amb aquest projecte, fruit de la col·laboració i treball conjunt de Mossos d'Esquadra i el Consorci de Salut i Social de Catalunya, es pretén donar un servei de qualitat i de proximitat adreçat a tots els ciutadans i en especial a les persones d'edat avançada, una de les prioritats del cos de Mossos d'Esquadra en tractar-se d'un dels col·lectius més vulnerables.

Una de cada deu persones que han patit algun delictes a Barcelona és més gran de 65 anys. La franja d'edat de les víctimes amb més afectació és la compresa entre els 65 i 74 anys.

Sinergia entre el cos policial i els professionals de la salut

L'element diferenciador en el desenvolupament d'aquest projecte és la sinergia i l'impuls entre el cos policial i els professionals de salut, alhora de transmetre pautes de conducta proactives i de prevenció compartint un mateix espai, així com també la instal·lació de plafons informatius amb una funció estètica i comunicativa molt important i que millora la qualitat i la facilitat d'accés a la informació de cara als usuaris. Aquesta sinergia és pionera com a projecte conjunt entre dos sectors de l'àmbit públic, el de la salut i el de la seguretat, amb l'objectiu de fer una major prevenció en la ciutadania. A més, és un clar exemple de com la salut ha de desenvolupar-se en diferents polítiques.

Els Mossos d'Esquadra fan unes 50 xerrades i quasi 300 reunions i trobades amb gent gran, cada any a la ciutat de Barcelona, en espais com casals, geriàtrics, esplais, associacions, centres cívics i fundacions de la ciutat.

L'exposició serà itinerant i es podrà veure a Nou Barris fins a finals de maig. Romandrà fixa durant una setmana a diversos equipaments, casals o entitats de gent gran més representatius del districte així com a centres de salut, biblioteques o mercats municipals. Després s'estendrà a altres districtes de Barcelona.

UNA PERSPECTIVA SOLIDÀRIA

L'accés a l'habitatge

► **Maria Medina i Bernat Julià**

Encetem un nou espai al diari per donar cabuda a aquelles iniciatives que promouen alternatives transformadores al model imperant. Des de Sarrià-Sant Gervasi Coopera treballam per enfortir projectes transformadors el districte i volem donar-los a conèixer. En aquest espai abordarem problemàtiques i necessitats socials, ambientals i culturals i mostrarem les alternatives que tenim a tocar.

L'augment del preu del lloguer i el procés d'emergència habitacional que viuen moltes persones posa sobre la taula la necessitat de replantejar profundament la qüestió de l'habitatge a Barcelona. Segons publica el diari Ara, cada dia 36 famílies es queden sense casa perquè no poden pagar el lloguer o la hipoteca, o el que es el mateix, cada hora es produeixen entre un i dos desnonaments a Catalunya. Més dades: només el 5% dels pisos de lloguer de la ciutat de Barcelona estan per sota dels 800 € i, segons un estudi realitzat recentment, els joves han de dedicar un 65% dels seus ingressos a pagar el lloguer. El passat 28 de febrer es presentava a Vil·la Urània el Sindicat de Llogaters en una activitat organitzada pel 15M de Sarrià-Sant Gervasi, que va servir per "donar eines per lluitar contra els abusos dels grans especuladors i contra l'expulsió que estem patint", i per saber "com funciona el Sindicat i la necessitat de treballar plegats per evitar que aquesta situació empitjori".

Recentment, al barri de Sarrià també s'han fet xerrades sobre la situació actual de l'habitatge en què, també hi va participar el Sindicat de Llogaters, l'Obra Social BCN i Fem Sant Antoni, una entitat veïnal que s'organitza per fer front a l'especulació immobiliària. La sessió estava organitzada per Cohabitem Sarrià, una de les diverses entitats que han sorgit per fer front a la problemàtica des de Sarrià-Sant Gervasi.

La situació no només ha trobat una resposta des de la reivindicació veïnal sinó que també ha fet emergir alternatives al model d'habitatge actual. Una de les propostes que s'han posat damunt la taula darrerament és el model de les **cooperatives d'habitatge en cessió d'ús**, ara mateix liderada per entitats com Sostre Cívic o La Borda Coop.

El cohabitatge és una modalitat d'accés a l'habitatge que permet a una comunitat de persones viure en un edifici sense ser-ne els propietaris o els arrendadors, per un termini de temps ampli -de 50 a 100 anys- i a un preu inferior al del mercat. Les persones que s'organitzen en forma de cooperativa promouen un model d'habitatge basat en espais i projectes comuns, i donen un valor afegit a l'immoble.

També es parla de la masoveria urbana, una eina cada cop més practicada que es basa en arribar a un acord amb un propietari a través del qual l'inquilí no paga cap lloguer o un lloguer simbòlic i com a contraprestació es compromet a reparar i millorar l'estat de l'habitatge.

Finalment, diversos col·lectius fan referència a l'okupació com a resposta a l'especulació urbanística i com a alternativa d'habitatge davant del gran nombre d'habitatges buits que hi ha a Catalunya.

En tots els casos, es fa palesa la necessitat d'organitzar-se i de treballar de forma col·lectiva per trobar solucions a aquesta problemàtica que afecta a un dret fonamental.

Maria Medina i Bernat Julià, tècnics del projecte SSG Coopera.: sarriasantgervasiess.com

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

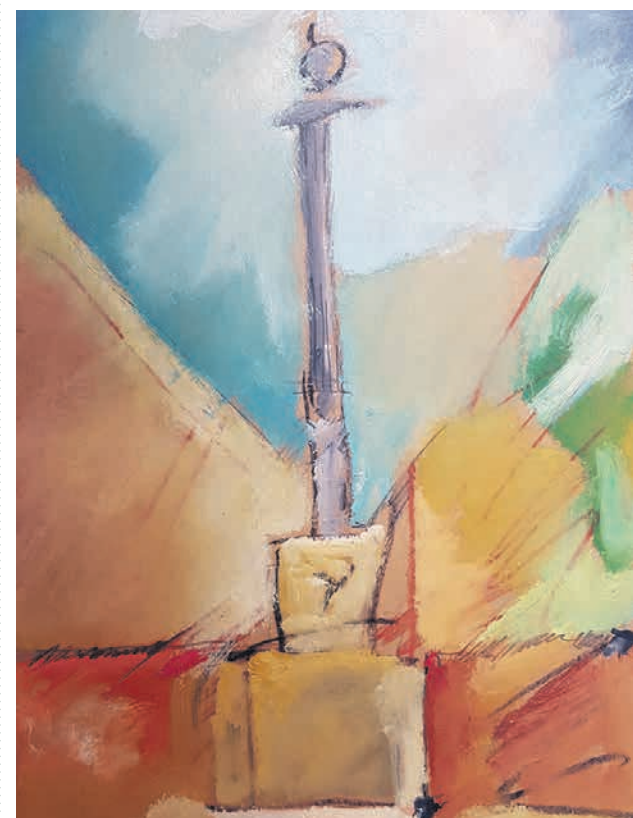
La font de la plaça Artós

► **Jaume de Oleza**

El 1873 es va inaugurar a la plaça Artós de Barcelona una font que encara avui dia podem admirar. Una font realitzada sobre un pedestal de pedra de forma quadrangular en el qual s'eleva una columna de ferro fos rematada a la part superior per una esfera a punta de llança. Una columna molt treballada, amb un disseny que la divideix en dues parts ben proporcionades, la inferior amb motius ornamentals i la part superior estriada, al més pur estil clàssic renaixentista. Una obra d'autor desconegut que va ser construïda per Francisca Vilardell i el seu fill Joan F. Muntadas Vilardell propietaris del terreny. Sembla ser que la seva construcció és deguda al tracte que el poble de Sarrià els va atorgar, tal com consta a la placa disposada al lateral de la font com a commemoració i que es descriu com "un Acto de Justicia". La font va passar a dir-se "Font al Municipi", i segons consta en l'Arxiu Municipal relatiu a la donació de la font, servia per proveir els veïns i dotar d'aigua a les cavallerisses de la plaça, amb la condició que l'ajuntament proveís el cabal d'aigua necessari sense cap cost als seus donants. La seva construcció es va produir uns anys després de l'arribada d'aigua potable al municipi de Sarrià, allà per l'any 1864. La font en el seu projecte original constava de dos fanals, un a cada costat de la columna, fanals que no es conserven.

Cal pensar que en aquesta època es van construir una gran profusió de fonts a Barcelona i els seus municipis limítrofs. Un període d'una gran revitalització econòmica derivada de la revolució industrial que, a Catalunya a més es va sumar amb un renaixement cultural, la Renaixença. El 1859 Ildelfons Cerdà va projectar l'Eixample de Barcelona i al 1868 durant la revolució es va enderrocar La Ciutadella. Una sèrie d'actuacions que van començar a conformar el que seria la Barcelona del futur. Multitud de fonts dispersades per la ciutat representaven un conjunt d'actuacions monumentals que responien a una determinada època. D'una banda amb la incorporació del ferro fos com a identificació de la modernitat de la revolució industrial, molt lligada a l'arquitectura del ferro anglosaxona i, per una altra, amb la modernitat i salubritat que representava el proveïment d'aigua corrent.

Jaume de Oleza és arquitecte, www.controller.cat

La Tienda del Espía

La botiga que et permetrà sortir de dubtes

Peluixos, flors, joies, bolígrafs o estatuetses religioses. L'aparador situat a Mitre amb Ciutat de Balaguer crida l'atenció. Però no és una botiga de productes convencionals mesclats a l'atzar, sinó que estan tots estudiats.

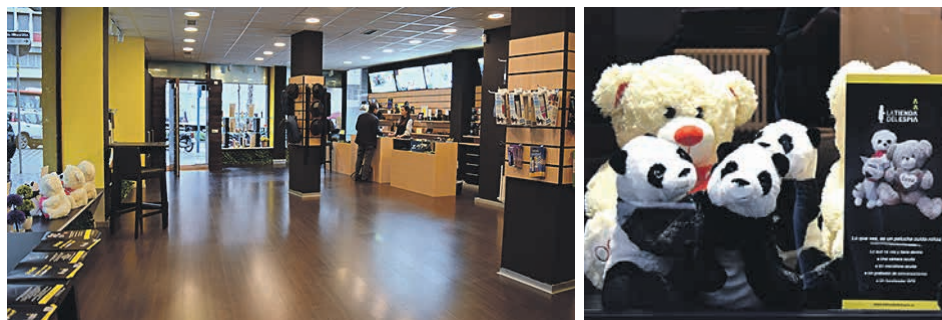
Aquell que no coneix la botiga no sap que dins els peluixos hi van càmeres ocultes que poden gravar el que passa a casa quan no hi ets o bé que un bolígraf pot portar un micròfon incorporat. És la "Tienda del Espía" i des de fa un mes i mig s'ha instal·lat al barri, exactament a la Ronda de General Mitre 125. Al capdavant hi és la Berta, que ens explica els productes i serveis que ofereixen.

Què és exactament aquesta tenda tan misteriosa?

Nosaltres ens dediquem a vendre dispositius d'espionatge que incorporem dins d'objectes normals i comuns per a qualsevol persona com pot ser un rellotge, un bolígraf, llibres o marcs de fotografies. Dins d'aquests objectes hi fem càmeres, gravadores, micròfons o bé localitzadors.

I si l'objecte no encaixa amb el producte que vol el comprador?

Tenim molta varietat de productes però també podem fer adaptacions. Per exemple, els

marcs de fotos són de fusta i de color blanc. Si el client requereix el mateix marc però de color vermell mirariem de proporcionar-li. També en la mesura del possible podríem incorporar els dispositius dins d'algun objecte que ja tingués la persona a casa.

Tot plegat sembla per professionals...

La gent pensa que això està pensat només per detectius o policia, però la veritat és que no. El nostre objectiu és arribar a la gent normal com tu i com jo, gent que en un moment donat de la seva vida té algun tipus de problema laboral, conjugal, familiar (custòdies, divorcis, herències), o amb els veïns i per solucionar-lo necessita treure's els dubtes i les sospites.

Per què la botiga a Sant Gervasi?

Per un seguit de factors: la gent té un poder adquisitiu alt per poder comprar els productes; hi ha moltes empreses i per tant es requereixen investigacions laborals i tam-

bé perquè hi ha moltes famílies que disposen de minyones per cuidar els petitets i les mares volen assegurar-se mitjançant l'espionatge que fan bé la feina. Per això estan pensats per exemple els peluixos o els marcs de fotos, que són objectes que encaixen a la perfecció dins de casa.

Què tal la benvinguda al barri?

L'aparador crida l'atenció i els vianants paren, entren i pregunten. La gent ens exposa un problema, ens consulta i nosaltres els assessorem, ja que la majoria de la gent no sap què necessita per poder esbrinar certes coses.

Quines han estat les principals demandes?

Càmeres per vigilar les cuidadores tant dels petits com de la gent gran, i així les famílies es poden quedar tranquil·les. També un programa espia per al mòbil. És un programa que permet tenir tota la informació de les converses que té una altra persona en

el seu dispositiu mòbil. El fan servir principalment els pares amb els seus fills per saber amb quines amistats van, on van, amb qui parlen, amb l'objectiu de prevenir males companyies i delictes. També es venen molt els bolígrafs càmera/gravadora que s'utilitzen molt per temes laborals a reunions i negociacions de contractes.

Encara n'hi ha més, d'oferta a la tenda: servei de detectius privats, investigacions comercials, infiltració de talps o també tests d'infidelitat, d'ADN, de consum de drogues... I això no és tot! Hi ha una petita secció d'objectes per regalar, menys seriosos, on es poden trobar per exemple pots que simulen productes de neteja però que a l'hora de la veritat estan buits i són per ficar-hi objectes de valor, ja que ningú sospita que en els productes de neteja hi pugui haver diners o joies i així estan a un lloc segur. •

Fotografies: Carme Rocamora

SITUACIONES PARA UTILIZAR NUESTROS PRODUCTOS Y SERVICIOS:

- ✓ Empleados infieles
- ✓ Chantaje y amenazas
- ✓ Fuga de información
- ✓ Uso indebido de teléfonos y ordenadores
- ✓ Control de vehículos y rutas
- ✓ Falta de productividad
- ✓ Robos internos y externos
- ✓ Infidelidad conyugal
- ✓ Vigilancia de adolescentes
- ✓ Control de personas mayores
- ✓ Malos tratos

SERVICIOS SECRETOS:

- ✓ Barridos radioelétricos
- ✓ Cliente misterioso
- ✓ El topo
- ✓ Detectives privados (licencia 159)
- ✓ Localización de personas y bienes

PRODUCTOS:

- ✓ Cámaras ocultas
- ✓ Grabadoras de conversaciones
- ✓ Software espía
- ✓ Micrófonos
- ✓ Localizadores de vehículos y personas
- ✓ Alarmas
- ✓ CCTV

¿A quién vamos a espiar hoy?

C/ Ronda del General Mitre, 125 08022 BARCELONA Tel 938 313 093 / 650 768 324

www.latiendadelespia.es

POLÍTICA DE BARRI

Sobre la vaga del 8 de març

Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Per primer cop en la història de l'estat espanyol el pròxim 8 de març hi ha convocada una vaga legal per reclamar la igualtat real d'oportunitats i drets entre homes i dones. La convocatòria parteix de centenars d'organitzacions estatals, autonòmiques i locals que conformen el moviment feminista a Espanya. No tots els sindicats faran una parada durant tota la jornada: per exemple CCOO i UGT criden a aturades en franges horàries concretes. La intenció de la vaga rau en evidenciar que sense el treball femení no funciona res. Aquest és el missatge de les organitzadores: "Si nosaltres parem, es para el món." Vau fer vaga el 8 de març? Per què sí? Per què no? Com vau viure la jornada?

Montse Cantín, GMD

L'esclatxa salarial entre homes i dones és encara real a la nostra societat. Els homes cobren més que les dones en tots els trams d'edat i és un fet actual que hi ha menys dones en les tasques que demanen major nivell de qualificació: els homes guanyen 6.567,5€/any més que les dones, la bretxa salarial catalana és del 23,9%. Són fonamentals la denúncia i la sensibilització, però també promoure iniciatives legislatives al congrés: el PDeCAT ho ha fet en matèria laboral, en els convenis col·lectius. També cal abordar les mesures de transparència salarial a les empreses, augmentar el salari mínim interprofessional i les pensions i l'equiparació dels permisos de paternitat i maternitat. Pel que fa a la vaga del 8 de març, coincidint amb els arguments. Crec que com a representant política he de fer polítiques que vagin en aquesta direcció i és per això que el dia 8 estaré a disposició de les iniciatives que per aquesta qüestió fonamental es fan al districte.

Boris Valls, PP

"Ens convoquem totes per infringir els privilegis d'una societat patriarcal, capitalista, racista i heteronormativa". Proclames com aquesta són les que encapçalen la manifestació del dia 8 de març. Personalment no donaré suport a la vaga, atès l'ús partidista i la important càrrega ideològica d'aquesta. Sincerament considero que ara és temps de reconèixer el paper de la dona en la nostra societat i de lluitar per aconseguir el compromís de tothom per eliminar aquelles barreres que lamentablement encara ens trobem per aconseguir una igualtat real entre dones i homes. El dia 8 de març és un dia per celebrar tot allò que hem aconseguit entre tots i demostrar el ferm compromís per continuar treballant per trencar totes aquelles barreres que impedeixen assolir una igualtat real. La principal qüestió no és demostrar que sense les dones res no funciona, sinó que sense el compromís de tots res no funciona ni funcionarà.

Ivan Bello, Cs

A Ciutadans treballarem dia a dia per avançar cap a la igualtat entre dones i homes. El nostre compromís és ferm i considerem que l'instrument idoni per aconseguir-la és el nostre treball en les institucions, que és el lloc idoni per a això. Per tant, respectant al màxim aquesta convocatòria de vaga i el dret a exercir-la, creiem que no és el camí més adequat. A més, pensem que és contraproduent barrejar les reivindicacions feministes amb altres disputes ideològiques com la lluita contra el capitalisme o l'independentisme. El feminisme ha de ser plural i obert a totes les dones per no excloure a ningú en una lluita que ens afecta a tots, i en conseqüència, ningú pot repartir carnets de feminista ni patrimonialitzar les reivindicacions. Per tot això, la nostra formació s'abstindrà i seguirà treballant des de les institucions per seguir millorant la situació actual, i perquè qualsevol persona tingui les mateixes aspiracions, oportunitats i salari independentment del sexe que tingui.

Guillem Calsals, ERC

Des d'Esquerra Republicana entenem que aquesta és una vaga de 24h. Una vaga general, per tant laboral, de consum, estudiantil, de cures. És imprescindible aturar-ho tot, més enllà de si convoquen o no un sindicat laboral o altre. Cal que acabem d'una vegada per totes amb aquesta societat desigual que només en néixer ja ens condiona. A escala personal, sí, faré vaga. Sent conscient que, només pel fet de néixer home, formo part del grup opressor, ho vulgui o no. És per això que dijous faré vaga estudiantil i laboral, tenint present que allà on siguin necessàries tasques de cura o domèstiques assumiré jo aquest rol, no buscant el protagonisme per davant de les dones en les zones compartides. Cal que seguim treballant amb la consciència que cada dia és 8 de març i que ens queda un llarg camí per fer que, de ben segur, farem de la mà.

Joan Manel del Llano, BeC

Algú pot pensar que darrerament les dones han assolit molts drets legítims històricament reivindicats i que el feminisme és innecessari. Però avui massa evidències encara ens recorden que som lluny d'una societat justa, respectuosa, igualitària i lliure de violència i, de fet, cada dia acaba sent 8 de març. El feminisme, doncs, és indispensable per superar la xacra de la violència sistemàtica vers les dones, la bretxa salarial, la càrrega en solitari de les cures, etc., i avançar cap a una societat de i per a les persones, on cap se senti exclosa. Des del govern de Barcelona, donarem tot el suport a la vaga, facilitarem que qui la vulgui fer pugui fer-la sense problemes i aquell dia no es faran actes públics per no interferir-hi, però es garantiran els serveis mínims durant les dues aturades convocades per UGT i CCOO. Així mateix, farem una crida a concentrar-se davant dels ajuntaments de ciutat i dels districtes a les 12 h.

Fotografia: Carme Rocamora

TÈCNICS DEL BARRI

Imma Sampé

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

Aquest mes entrevistem Imma Sampé, directora de Serveis a les Persones i Territori a Sarrià - Sant Gervasi. Des de 2009 està al districte treballant en aquest càrrec, tot i que són més anys els que porta endinsada en l'àmbit del servei a les persones. El seu camí va començar a Ciutat Vella, on va treballar 14 anys. Després va estar un any a Sarrià - Sant Gervasi portant temes d'educació i serveis socials. Tot seguit, va guanyar un concurs de directora territorial de serveis socials i es va traslladar al districte de Sants. Però va tornar al nostre districte.

Per què vas tornar al districte?

Quan vaig veure que quedava una vacant vaig voler tornar perquè durant el temps que hi vaig estar l'any 2007 vaig poder veure que m'agradava Sarrià - Sant Gervasi, en especial pel seu teixit associatiu. A més m'atreia la idea de deixar l'àmbit de serveis socials que estava tractant a Sants i poder passar al de la promoció.

Què és el que feu?

Nosaltres fem promoció d'activitats en diversos àmbits: en l'àmbit escolar, en l'àmbit de la dona, en l'àmbit de la infància, de gent gran, medi ambient; treballem també en temes de mobilitat, d'equipaments... El que no fem aquí és atenció específica. Sí que atenem demandes veïnals però el que és la part específica de problemes personals es gestiona des de les oficines de serveis socials o bé d'habitatge.

Quanta gent treballa a la direcció? Amb quins rols?

Treballem 16 persones directament sota la meva direcció i la majoria dels treballadors provenen del món dels serveis socials i educatiu, però també hi ha altres perfils, ja que toquem temes molt diversos. Ara, per exemple, ha entrat una persona que és economista.

Aneu molt desbordats?

Tenim molta feina perquè tractem molts àmbits i diversos i a més a més el sector associatiu i el veïnal sempre estan generant activitat. Som molt transversals, ens hem de coordinar amb tothom; ens coordinem amb obres, ens coordinem amb llicències, ens coordinem amb l'oficina d'habitatge, amb serveis socials, amb tothom! Tot i això, volem tenir una mica de temps per poder pensar i generar projectes nous per tal d'innovar

En general quines són les coses que us fan invertir més temps?

Una de les qüestions que els veïns ens van reclamant cada vegada més és el tema de tenir silenci; molts veïns ens diuen que no volen tantes activitats al carrer. Nosaltres intentem conciliar els interessos d'aquests veïns amb els dels que volen fer servir la via pública.

I ara mateix en quines coses esteu treballant?

Ara per exemple estem en la fase d'obres del casal de gent gran de Sant Idelfons i hi vam estar treballant abans per fer tot el pla funcional. També estem implicats en el projecte Radars que, tot i que és de serveis

socials, nosaltres estem anant als comerços per demanar que siguin radars. Alhora, estem tractant el tema de les subvencions que es donen a les entitats.

I en mobilitat, heu promocionat algun projecte?

Sí, el projecte 'KanGo!', que va començar fa quatre anys per intentar fomentar l'ús del transport públic entre els nens i nenes que van a les escoles de Sant Gervasi i que utilitzen el transport privat habitualment per anar-hi. Els nens porten una targeta com si fos una targeta de crèdit, que té un sistema de contactless que fa que quan el nen arriba a l'escola o a la parada de l'autobús, passa la targeta i la família rep un missatge d'avís que el fill ha arribat a l'escola.

I en altres àmbits?

Tenim un projecte de col·laboració amb l'entitat Assís (està a Sarrià i dona servei a gent sense llar). Nosaltres els hi vam oferir l'espai dels Jardins de Manacor 1, ja que algú havia de cuidar-los i mantenir-los, i els usuaris del centre els cuiden i aprenen sobre horticultura. També avui (9 de març) tenim la inauguració de Vil·la Urània.

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

La nova seu del PDeCAT a Sant Gervasi

Carme Rocamora i Jesús Mestre

Molt de moviment aquestes darreres setmanes a la seu del PDeCAT al carrer Francolí. Primer va rebre la visita d'Eduard Pujol, que va informar de l'estat de l'investidura del govern català i després la seva inauguració oficial, amb la presència d'Artur Mas, Neus Munté i Xavier Trias.

Fotografia: Carme Rocamora

Eduard Pujol i Bonell (Martorell, 1969), era fins fa poques setmanes el director de l'emissora RAC1, però l'1 d'octubre tot va canviar: "sóc fill de l'1-O", diu sense embuts, ja que no creia el que veure aquell dia. Pensava que Espanya era un estat democràtic. Des de la Transició, s'havia construït una democràcia que es volia que cada vegada fos més europea. És cert que, a partir del primer govern d'Aznar, el govern central va descobrir que "anar contra Catalunya dona vots a Espanya", i a partir d'aleshores tota negociació sempre acabava de la mateixa manera: amb un no. No, no, no... sempre és no. Així, l'1-O, l'estat mostra la seva veritable cara i el 3-O, després de la mobilització popular més important de la història d'Europa, la intervenció per televisió del rei

va provocar el "clic" definitiu: l'antagonista de Catalunya no és un govern, és tot un estat. I per la unitat d'Espanya "tot s'hi val, l'estat de dret se'l passen per l'Arc de Triomf".

Tothom coneix els esdeveniments: presó, exili, repressió... i en aquest context, l'aplicació del 155 "que és un corc, el tenim a dins i treballa de dia i de nit i està teledirigit des de Madrid amb uns objectius molt concrets". I es van convocar les eleccions. Aleshores, Pujol va rebre la trucada de Carles Puigdemont i es va apuntar a la "llista del president", on el van posar com a número 8. És clar que, entre els que són a l'exili, a la presó o imputats, ara gairebé és el primer candidat i es troba amb un protagonisme que mai havia buscat ni desitjat. El resultat de les eleccions van ser clars: Puigdemont 34 - Rajoy 4.

L'objectiu és invertir el més aviat possible un govern, però és complicat, molt complicat: hi ha gent a Brussel·les, a l'exili; altres a Madrid, a la presó i a Barcelona hi ha polítics veterans que arrossegueu dinàmiques de tota la vida i d'altres de nous amb poca experiència. Però, Pujol va ser categòric en afirmar que l'entesa entre PDeCAT i ERC és total i hi ha bon ambient a les taules de negociació. Les informacions contràries no són certes i sovint el que busquen és produir mala maror entre els negociadors: "Ara necessitem tota la unitat possible". I la confiança de la gent.

Inauguració de la nova seu

El passat dilluns 5 de març van presentar el seu nou local, situat al carrer Francolí, que va quedar petit per la gran afluència de gent que va assistir a la inauguració. Feia temps que la seva presidenta, Montse Martín, preparava aquesta jornada de portes obertes amb molta il·lusió. Hi va posar tanta empenya que va aconseguir aplegar 4 convidats de primera categoria: Mercè Homs, presidenta de la vegueria de Barcelona; Neus Munté, presidenta del PDeCAT, candidata a les primàries de Barcelona i exconsellera; Xavier Trias, exalcalde de Barcelona i Artur Mas, expresident de Catalunya.

Amb un missatge clar i marcat de proximitat cap als militants del partit, veïns i entitats del barri Montse Martín presenta-

va la nova seu, no sense tenir un especial record cap als presos polítics i en especial per Joaquim Forn. La idea exposada pels cinc representants polítics coincidia en "atraure nova gent al partit i fer-lo més fort". Precisament per voler comptar amb el vot de la gent i amb vocació d'adaptar-se, el partit ha fet una cosa que no havia fet mai: convocar unes primàries.

Neus Munté, que s'ha presentat a les primàries del PDeCAT per optar a l'alcaldia de Barcelona l'any 2019, va dir que entén la política "de portes obertes i connectats amb les necessitats i el patiment del dia a dia de les persones, entitats i empreses."

Per cloure la festa el convidat estrella, l'expresident Artur Mas, es presentava com un simple associat de base i llançava dues reflexions: la primera, que ningú està en possessió de la veritat i que per tant tots els partits polítics l'encerten i s'equivoquen, i la segona, que davant els elements de preocupació tangibles que interpel·len en aquests moments el conjunt del país, cal relativitzar la situació i no perdre la perspectiva de la complexitat de la negociació política.

El procés de primàries del PDeCAT va arrencar el divendres 2 de febrer i s'acabarà al mes de maig. Compta amb un organisme que ha de vetllar per garantir la igualtat d'oportunitats, la transparència i la neutralitat del procés, el Comitè Organitzador de Primàries, encapçalat per l'advocada Magda Oranich.

**Administrador
Finques
Col·legiat**

Comprem locals comercials a primera línia

Immobil·liària amb més de 40 anys al sector ubicada al cor de St. Gervasi.

- Serveis immobiliaris
- Assessoria Jurídica
- Gestió de Patrimonial immobiliaris
- Especialització en sector industrial

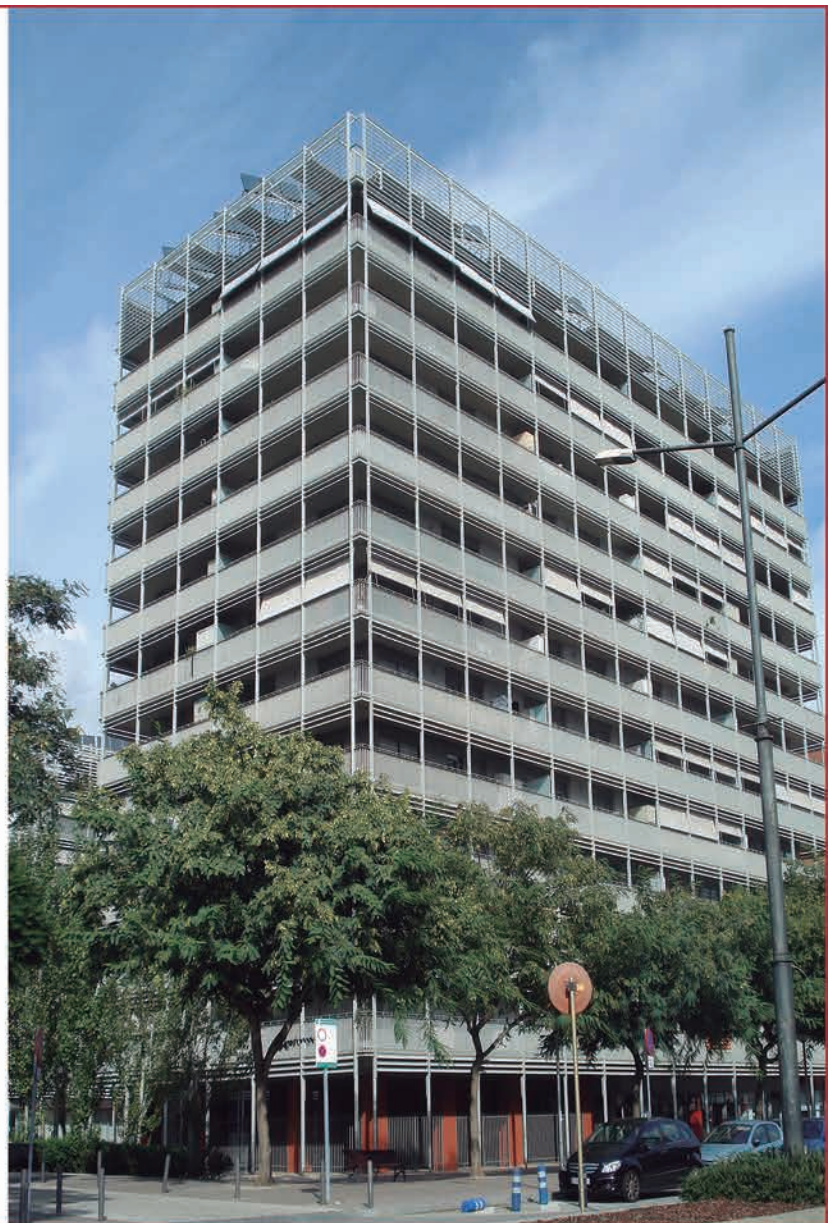
www.finquia.cat www.naus.es

c/ Aribau, 280 ent 1ª

08006 - BARCELONA

T. 934 140 965

TREBALLANAT A SANT GERVASI

Albert Albesa i Petit Ca la Flauta

Un exfutbolista al sector de la restauració de Sant Gervasi

Fotografies: Javier Sardá; textos: J. Sardá i J. Mestre

A bans de fer-se una feina a Sant Gervasi, Albert Albesa (Gavà 1966) era jugador de futbol. Va començar a jugar amb els juvenils: primer amb el Gavà i va seguir als equips inferiors del F.C. Barcelona fins a passar a l'altre costat de la Diagonal, a l'estadi de Sarrià del Real Club Esportiu Espanyol, on va jugar molts anys a la Primera Divisió.

Com a defensa d'un equip professional, sentia l'exigència de fer les coses bé. La seva filosofia de treball va deixar petjada en la història del club *perico* en anotar un penal decisiu enfront del Màlaga que va suposar l'ascens de l'Espanyol a la Primera Divisió, en la temporada 89-90. Els seus 16 anys de jugador de futbol li van permetre conèixer i fer amistat amb moltes persones, però el que realment va marcar el seu futur i actual present, sense saber-ho en aquell moment, va ser al servei militar obligatori. Allà va fer amistat amb un conciudadà de Gavà, que li va proposar un model de negoci que segurament no s'hauria plantejat en solitari.

En viatjar per tot l'Estat pel futbol, va conèixer i gaudir de la gran varietat de la gastronomia espanyola. I, quan va decidir penjar les botes la temporada 1998-1999, va convertir la restauració, la seva segona afició, en una professió. El seu coneixement de la cuina li ve de l'àvia, que tenia una fonda a Gavà. Tant la mare com la tieta van heretar el bon fer familiar, de grans cuineres, a les quals admira i imita.

Ca la Flauta

Albesa va obrir el restaurant Ca la Flauta a Sant Gervasi, prop de la plaça Adrià (avui hi ha el Sarrietto). S'hi va estar 18 anys de dur treball, amb una estructura d'empresa amb personal que, amb el temps, va demanar la incorporació a la seva dona, la Maria Jesús Martín, després de la retirada del soci. Maria Jesús treballava en el món administratiu, que va deixar per ajudar al marit en el nou negoci a partir del 2002. Però, amb la crisi, la feina va baixar: moltes oficines van tancar i la gent s'estrenyia massa el cinturó. L'Albert i la Maria Jesús van decidir reduir estructura i horaris, per recuperar qualitat de vida i l'essència de la cuina casolana, amb tracte directe al client.

Finalment, l'any 2013 van decidir traspasar el local de la plaça Adrià a uns restauradors xinesos, que van haver de tancar poc temps després. L'Albert i la Maria només van trigar 3 o 4 mesos a trobar un nou local al mateix barri, un fränkfurt amb 40 anys d'antiguitat que l'anterior propietari tancava per jubilació, situat en Ronda General Mitre 116; van

A dalt, Albert i Maria Jesús a la barra de Petit Ca la Flauta.

A sota, a l'esquerra, el Ca la Flauta de la plaça Adrià, i a la dreta, vista exterior del restaurant.

posar el nom de "Petit Ca la Flauta". La meitat de clients són empleats que treballen al barri, tant fixos en empreses i despatxos professionals com a eventuals que fan reformes, ja que la construcció s'ha animat aquests dos últims anys.

Ara l'Albert ha recuperat l'estil de feina de l'àvia, al costat de la seva dona que només entra a la cuina de casa. En el bar, Maria treballa a la barra i atén les taules, mentre Albert juga amb els fogons en una petita cuina, amb les paelles a l'abast dels seus llargs braços. Fan una cuina casolana, molt variada, en funció del que l'Albert troba i compra personalment. Maria Jesús comenta que tan sols tenen alguns plats fixos, segons les preferències dels clients, com el bàsic arròs a la cubana, la fideuada, les llentilles els dimecres o l'obligada paella dels dijous. La carta del menú ofereix una alimentació sana i variada, amb tres plats de primer i

tres de segon. Tanquen aviat, a les 7 de la tarda, però així i tot fan jornades diàries, de 12 hores, de 7 a 7.

Viuen a Gavà perquè es viu molt tranquil al lloc on van néixer, ple de referents. L'Albert i la Maria Jesús vivien al mateix carrer i el destí els va unir l'any 1987, durant una festa a Castelldefels. Dues vides paral·leles de joves, unides des de fa 30 anys i amb més de 25 de casats. El fill, l'Adrià, que ha treballat en el Petit Ca la Flauta i coneix el sector, ha estudiat un grau en Ciència i Tecnologia dels Aliments i actualment treballa en una empresa que es dedica a la recerca d'additius alimentaris. La filla, la Mireia, estudia Administració i Direcció d'Empresa (ADE) i, quan decideixi el seu futur, tindrà moltes possibilitats. Gràcies als estudis i al treball d'Albert i de Maria Jesús, als fills se'ls obre un futur ple d'alternatives. ●

ANTIGÜEDADES
SAN FRANCISCO

COMPREM ANTIGUITATS

ESCULTURA - PINTURA - COBERTERIES - JOCS DE CAFÉ - ART RELIGIÓS - ETC.

FEM VALORACIONS PER HERÈNCIES I
BUIDAR PISOS
PASSEM A DOMICILI

SERIETAT I PROFESSIONALITAT

932 936 278
607 268 428

Lluís Rigalt i Farriols: dibuixant de Bellesguard

► Esteban Galindo

Amb ocasió de la nostra recerca, ens vam adreçar a la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi amb la finalitat de trobar documents gràfics sobre la torre Bellesguard. Allà, dins la ingent quantitat de treballs sobre la Barcelona del segle XIX, vam descobrir l'espectacular col·lecció de dibuixos del pintor barceloní Lluís Rigalt (1814-1894).

Allà hi ha dipositat la col·lecció pública més gran de dibuixos d'aquest artista, amb més de 690 peces, gràcies al lliurament que va fer el propi autor a l'entitat després de la seva mort. Són obres realitzades entre 1841 i el 1890, que recullen paisatges rurals, urbans i interiors d'edificis, on es retrata gran part de la geografia catalana, amb un gran protagonisme de Barcelona: més de tres-cents peces sobre la ciutat comtal. Aquest treball gràfic té un gran valor ja que reflecteix les transformacions de Barcelona durant la segona meitat del segle XIX, amb la construcció de l'Eixample o l'apertura de la Via Laietana.

En Rigalt era fill de pintor i pertanyia a un grup de intel·lectuals romàntics que van començar a revalorar la seva història i els seus orígens, especialment l'art medieval, esperit que va transmetre als seus alumnes des de

les classes de paisatge i perspectiva a l'Escola de Belles Arts de Barcelona on era professor. Per aquesta escola van passar destacats artistes de Catalunya com ara Antoni Gaudí. Compromès amb la seva terra i gran viatger, en Rigalt va realitzar un dens treball de camp gràcies en part a la seva pertinença com a soci del Centre Excursionista de Catalunya.

Un artista del paisatge

Es mostrà com un dels primers artistes catalans en desenvolupar la temàtica paisatgística fins a convertir-la en un gènere independent com podia ser el retrat. No es va inventar paisatges, només els donava la seva visió personal, representant grans panoràmiques i racons acollidors. Amb un perfecte coneixement de la perspectiva, es convertí en un tècnic precís amb un gran domini del dibuix, una tècnica necessària per a tot artista i que recomanava als seus alumnes.

Destaquem el seu interès pels grans monuments com podien ser els convents medievals. Va lluitar per evitar l'ensorriment del patrimoni català i, com no podia evitar-ho, els va dibuixar amb molt realisme als seus treballs, almenys aquelles parts que més l'interessaven, preservant així el seu record. Amb la seva ploma, va realitzar dibuixos

Dibuix de Bellesguard, de Lluís Rigalt, 1870.

xos en petits formats, amb un traç precís, detallat i minuciós, molt interessat pel que fa a les restes arqueològiques i a les construccions locals. Gràcies a aquest detall hem pogut fer-nos una idea de com era el poble de Sarrià i el de St Gervasi a mitjans del XIX. La seva tinta ha fet possible fer una reconstrucció acurada dels monuments més emblemàtics d'aquesta zona nord de la Barcelona fora muralla, on des-

taca la torre Bellesguard.

Una sèrie de dibuixos d'en Rigalt, datats per l'autor al setembre de 1870, segons la inscripció del marge esquerre, ens mostren com era la finca Bellesguard en aquell moment. Com es pot veure al dibuix que adjuntem, del castell del rei Martí només restava un edifici central de cos quadrat i tres pisos, amb una església adossada a la banda Oest i dependències auxiliars a la banda Est, que albergarien l'hort i

l'estable. Tant el xiprer com les persones dibuixades, ens les col·loca l'autor per tenir una referència dimensional dels edificis, destacant el pou i el paller, cosa que dona a tota la imatge un aire camperol. És en aquestes instal·lacions on s'instal·laran a finals de segle XIX les Germanes Oblates del Santíssim Redemptor per fundar una colònia agrícola, espai que actualment ocupa la facultat Abat Oliva CEU. •

OIE! ODONTOLOGIA INTEGRAL ESTÈTICA

FINANCIAMOS TU TRATAMIENTO
Sant Gervasi de Cassoles 49 - Barcelona

CIRUGIA DE IMPLANTES, ORAL Y MAXILOFACIAL

CIRURGIA D'IMPLANTS, ORAL I MAXILOFACIAL

Dental implants, oral & maxillofacial surgery

ORTODONCIA INVISIBLE Y FIJA. TOMOGRAFÍAS

ORTODONCIA INVISIBLE I FIXA. TOMOGRAFIES

Invisible & fixed orthodontics. Tomographies

PRÓTESIS FIJAS, CARILLAS, BIOMIMÉTICA

PRÒTESIS FIXES, CARILLES, BIOMIMÈTICA

Biomimetics, veneers & fixed prosthodontics

DISEÑO DIGITAL DE SONRISA. BICHECTOMÍA

DISSENY DIGITAL DE SOMRIURE. BICHECTOMIA

Digital smile design. Bichectomy

ESTÈTICA BUCOFACIAL. VOLUMEN EN LABIOS

ESTÈTICA BUCOFACIAL. VOLUM DE LLAVIS

Bucofacial aesthetics. Lips volume

93 114 66 89

REPORTATGE

Les dones de Sant Gervasi tenyeixen els carrers de feminisme

Crònica del 8M, el Dia de la Dona Treballadora

Fotografies: Carme Rocamora

► **Carme Rocamora** (@CarmeCRS) Una hora abans que comencés la històrica i multitudinària manifestació del 8 de març, vaig passar a veure les dones del Comitè de Vaga 8M de Cassoles. Estaven cansades. La majoria de la gent que anem a les manifestacions, ens plantem allà, cridem i ja hem complert. I no ens imaginem la de feina que hi ha al darrere de l'organització d'una vaga perquè tingui èxit. I aquesta vaga en va tenir molt, d'èxit, que va ser gràcies a milers de dones anònimes que arreu del país es van encarregar que aquesta jornada fos inoblidable. Universitat a universitat, poble a poble i barri a barri, Barcelona era lila. I ho va ser gràcies en part a gent com la de Sant Gervasi, que durant més de dos mesos va estar organitzant aquesta jornada.

La primera trobada que feien el Comitè 8M Cassoles era el dimarts 23 de

gener. A partir d'aquell dia, cada dilluns les dones es reunien al casal CP La Tecla i organitzaven la diada. Eren moltes, però unes 25 les que estaven més implicades: les que no van dormir més de dues hores el vespre del dia 7 i les que van dedicar temps i esforços per mobilitzar el barri.

El regust de les organitzadores era una mica pessimista al matí. Van tallar la Via Augusta per començar a informar que la jornada de vaga havia començat i es van quedar amb la sensació que no hi havia prou gent que assistís a aquesta acció a primera hora. I durant tot el matí, van anar pel barri, a comerços, al mercat de Galvany i altres indrets a informar sobre la jornada que s'estava realitzant. Les respostes eren diverses: cares amargues, indiferència, però també agraïments i suports. Respostes diferents, d'aquest nostre barri tant divers.

Diverses instantànies de la manifestació feminista del 8M.

A sobre, la capçalera de la columna de Sarrià i Sant Gervasi baixant pel carrer Balmes. A la dreta, lectura coral del manifest a la plaça Molina. I, a sota, pancartes reivindicatives a la manifestació.

I així anava avançant el dia i a dos quarts de cinc començava una de les activitats que havia organitzat el comitè: un trivial feminista, amb l'objectiu també, que a part dels coneixements que aquest joc pogués aportar, la gent s'anés reunint a la plaça Molina per baixar plegats cap a l'avinguda Diagonal amb Passeig de Gràcia, lloc on començava la manifestació de Barcelona.

Mica en mica va arribar la gent i es va fer una lectura de manifest, en què es van denunciar les agressions que patim les dones en tots els àmbits, tant físiques com psíquiques com estructurals, les discriminacions a la feina, les discriminacions a casa; en definitiva, totes les traves que té una dona pel fet d'haver nascut dona. Per aportar una mirada de la lluita transversal van llegir els manifestos dones de totes edats: des de la més jove a la més gran.

I així van començar a baixar carrer Balmes avall. I quan semblava que eren poques, eren moltes. I se les sentia per tot arreu. I van tallar tot el carrer, elles, amb crits de guerra. Van parar davant la seu de Ciutadans i van demanar a Inés Arrimadas que s'unís a la vaga i van seguir amb crits de "disculpin les molèsties ens estan assassinant" o bé "els carrers seran feministes".

I tant que ho eren, de feministes. A les finestres sortien dones a aplaudir, dones que mostraven com penjaven estris de neteja al balcó en senyal que avui feien vaga. I així, tot baixant per Balmes i girant per la Diagonal, un regiment de dones fortes que demanaven ser respectades arribaven fins a la manifestació central, la manifestació històrica en que, per fi, els carrers de la ciutat, van ser de les dones. Un dia que durarà anys. ●

•
Van denunciar totes les traves que té una dona pel fet d'haver nascut dona
•

S'inaugura (oficialment) Vil·la Urània!

Asens situa els veïns com a protagonistes en l'execució d'aquest projecte

► Maria Antònia Font i Carme Rocamora

La tarda del divendres 9 de març es va celebrar la inauguració del centre cívic Vil·la Urània, llargament esperat (i batallat) pel veïnat del Farró. Bé, en realitat hauríem de dir que es va inaugurar formalment, perquè de fet fa mesos que ja funciona. En silenci, si no fos pel boca-orella. Només queda que obrin el bar, i ho faran el dia 19 d'aquest mes (i esperem que amb preus assequibles). Finalment la llicència per la seva gestió la té Torres & Hellmann, que treballa amb joves de la Fundació Putxet (donen feina a joves en risc d'exclusió social).

L'equipament, que és immens, va quedar petit per la gran afluència de gent de totes edats que va assistir a la festa amenitzada pel grup Dixie Band Galàctica. Les activitats van començar a les 16 h i petits i grans estaven engrescats en tallers com ara el de llançament de coets. A les 17:30 h, molta gent estava a punt per rebre l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau. Quan ja feia tres quarts que l'esperàvem, els músics van començar a mirar d'engrescar el públic congregat: segur que van haver d'actuar més temps del que tenien previst.

A les 18:30 h exactes van compa-

rèixer les autoritats. Va començar a parlar Xavier Trias, abans excusant Ada Colau per trobar-se malament. Trias va fer un especial agraïment al doctor Josep Comas per haver donat aquest edifici a l'Ajuntament de Barcelona i va posar en relleu el paper dels veïns per no permetre l'enderrocament d'aquest edifici en el passat. Per cloure, va animar al veïnat a gaudir d'aquest equipament "tan necessari a Sant Gervasi".

El torn després va ser per un representant de la federació d'entitats que cogestiona Vil·la Urània, que va fer una mica de memòria històrica tot explicant com des dels anys 80 els veïns estan treballant per aconseguir un espai com aquest. Per Marc Pujol "es demostra que els veïns l'esperaven en veure que només per haver canviat de Casa Sagnier fins aquí la inscripció en tallers ha augmentat molt". Pujol va explicar als espectadors com s'està gestionant el centre cívic a partir de tres comissions: la científica, la de programació i la gestora. Així mateix, va apuntar que són 10 les entitats que estan dins la federació d'entitats que cogestiona el centre, però que qualsevol nova incorporació serà benvinguda per tal de fer el projecte el més ampli possible.

Fotografies: Juanjo Compañé

Festa a Vil·la Urània, amb la canalla. A sota, a la dreta, els polítics del districte (d'esquerra a dreta Del Llano, Asens, Prado, Trias i Martí). A la dreta el grup impulsor: representants d'entitats, de l'empresa i del Districte.

Finalment va cloure l'acte el regidor del districte Jaume Asens, que fer parlès com d'important és que un espai com aquest sigui un punt de referència en l'àmbit de divulgació científica i astronòmica i alhora un punt social i cultural pel barri. A més, va fer un especial agraïment als arquitectes per haver fet un edifici respectuós amb el medi ambient, d'un consum energètic pràcticament zero. Amb elegància, Asens va reconèixer la feina feta pel consistori de Trias durant el passat mandat: "Evidentment això s'ha pogut

acabar i obrir durant aquest govern però és gràcies al govern de Trias que això avui és el que és després que escoltés als veïns".

Així mateix, Asens va posar de relleu la important tasca dels veïns en l'articulació d'aquests espais: "els polítics fan el que han de fer, però qui es va mobilitzar, organitzar i deixar la pell perquè això fos el que és van ser els veïns i les veïnes". En aquest context, el regidor va apuntar que Barcelona és una ciutat que s'ha construït des de baix "rere cada plaça i cada equipament hi ha veïns i veïnes que han empès perquè fossin possibles". "Aquest equipament us pertany a vosaltres i ara és el temps d'omplir-lo de vida" va cloure Asens.

Concert de cant coral

Tot seguit van actuar els cors Signum (que assajava a la Casa Sagnier i ara ho farà a Vil·la Urània) i A tempo, al qual el soroll ambiental no el va beneficiar. Veïns del Farró, veïns de Sant Gervasi en general: gaudim del nou centre cívic, un punt de trobada formidable i vistós (ho diem per les visites), també els dissabtes a la tarda. Cuidem-lo i fem-nos-el nostre!

ESCAPADES LÚDIQUES AMB FGC

TURISTREN

www.turistren.cat

ON EM PORTES AVUI?

EXPLORAR EL JARDÍ

Els jardins del col·legi Jesús-Maria

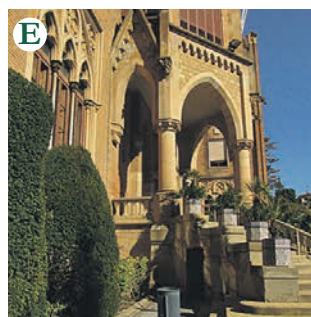
Maria Josep Tort

El col·legi Jesús-Maria, al passeig de Sant Gervasi, abasta una extensió de més de tres hectàrees i conté un conjunt d'àrees enjardinades que se situen en els diferents espais i racons que queden entre les edificacions i pistes esportives existents, formant un mosaic laberíntic.

El col·legi pertany a la congregació de religioses de Jesús-Maria, fundada per Santa Claudina Thévenet el 1818. La seva tradició pedagògica prioritza els valors de l'Evangeli i la relació família-escola. L'edifici principal, d'estil neogòtic, va ser projectat per l'arquitecte Enric Sagnier Villavecchia i es va construir a finals del segle XIX sobre l'antic hotel Tibidabo, una original construcció que estava envoltada, -segons les cròniques-, d'ostentosos jardins amb passeigs arbrats, llacs, grutes i cascades.

El conjunt del terreny perfila un pendent d'uns 25 m de desnivell que estructura un jardí esgraonat amb àmplies feixes on s'ubiquen les àrees d'esbarjo, un gran poliesportiu, les pistes esportives i un antic edifici anomenat la Fusteria. Una sèrie de talussos enjardinats amb escales i rampes permet l'accés als diferents nivells.

Ambdós costats de l'entrada del recinte educatiu, es dibuixen un conjunt de parterres força ombrívols on viuen alguns cedres destacables i un parell de magnífiques magnòlies. Dues ufanoses mates de l'espècie exòtica flor d'ocell, del gènere *Strelitzia*, acompanyen una petita estatueta de la fundadora de la congregació. Les dues escalinates semicirculars d'accés a l'edifici, estan flanquejades per testos ceràmics amb margallons. I, arrencats davant la façana principal, hi ha un conjunt de teixos podats en

A - L'accés al poliesportiu, a la part alta del jardí, amb vista del Tibidabo i l'observatori Fabra.
B - El lledoner singular.
C - Passeig dels xiprers en mig del bosc de pins

D - El margalló (*Chamaerops humilis*)
E - Teixos a l'entrada principal de l'edifici
F - El roure centenari

El cucut

► **Enric Capdevila**

El cucut (*Cuculus canorus*) és un ocell migrador primaverenc, que arriba pel mes de març, quan es pot escoltar el seu característic cant bisil·làbic *cuu-cu, cuu-cu*, que correspon al cant nupcial del mascle. És un ocell forestal que es pot veure o sentir a la part alta de la ciutat i a Collserola. Té un cos allargassat de 35 cm. Les plomes de la gorja i les parts superiors són de color gris blau, les inferiors blanquinoses amb ones de color gris fosc, i la cua, llarga, arrodonada, grisenca, tacada de blanc. Menja erugues, insectes, aràcnids, cucs, llavors i petits vertebrats. Quan vola hom el pot confondre amb l'esparver. La reproducció del cucut es basa en el parasitisme de posta, és a dir, la femella busca el niu d'alguna altra espècie (sovint de la mateixa que la va criar a ella) per intercanviar-ne un ou i se'n desentén, seran els pares adoptius qui hauran de tirar endavant el poll. El poll neix ràpidament i comença a llençar la resta d'ous fins quedar-se sol i acaparar tot l'aliment, amb el seu bec que interiorment té un cridaner color ataronjat. El poll creixerà i multiplicarà uns quants cops la grandària dels amfitrions, que se li han d'acabar posant sobre l'espatlla per alimentar-lo. Al cap de quatre setmanes el cucut deixarà el niu per marxar cap a l'Àfrica tropical a hivernar, sense que ningú li expliqui el camí que ha d'emprendre.

Dita: A darrers de març i a primers d'abril canta el cucut, si és viu

topiària i un espectacular margalló amb múltiples peus.

L'edifici s'estructura al voltant d'un gran pati interior, al bell mig del qual s'albira una obertura que es prolonga fins a la planta soterrani amb tancaments de vidre que permeten visualitzar, -des del menjador escolar-, un bonic jardí ombrívol d'aspecte selvàtic amb diferents espècies arbòries que s'enlairen fins al nivell del pati interior.

Darrere mateix de l'edifici s'estén un gran espai d'esbarjo, limitat per un tal·lus enjardinat i colorit per margarides que dona accés a les pistes esportives i edificacions annexes del col·legi. Les àrees enjardinades són múltiples. Conformen un mosaic irregular que dibuixa places, passeigs arbrats, petits bosquets i racons molt atractius i ben cuidats.

Un gran nombre d'espècies autòctones hi habiten, com els pins blancs i pinyoners, els xiprers, les oliveres, els margallons i alguna alzina. També és significativa la presència d'alguns arbres de fulla caduca que, a la primavera, vesteixen el jardí de vius colors amb els seus esclats florals.

Espècies singulars

Entre els racons més destacables, cal esmentar el solemne i atractiu passeig de xiprers podats en topiària (*Cupressus sp.*), que s'arreglen a banda i banda d'una rampa sinuosa que s'enfila fins al carrer Quatre Camins, al límit superior del col·legi.

Igualment remarcables són els conjunts de margallons que es distribueixen en diferents indrets d'aquest jardí.

Són exemplars de gran port, amb múltiples peus, elegants i atractius i amb un estat de conservació immillorable. El margalló (*Chamaerops humilis*), té una importància cabdal dins la nostra flora, doncs és l'única palmera autòctona del continent europeu. La seva àrea de distribució es redueix a la conca mediterrània i ha patit una regressió important a causa de la seva explotació comercial per fer escombres, cabassos i cistelleria en general, i també per extreure la seva medul·la comestible.

Pel que fa a les espècies més longeves del jardí, distingim un roure centenari (*Quercus sp.*) que viu empresonat en un petit escocell al costat de la pista de tennis. Presenta un tronc robust i una capçada minsa i esclarissada a conseqüència del grau d'envelliment de l'arbre, de les podes practicades i de la poca disponibilitat d'aigua.

Més amunt, arrencats al voltant d'una pista esportiva, s'alineen un conjunt de cedres (*Cédrus atlántica*), un dels quals destaca pel seu diàmetre i altura. Aquesta espècie, originària del nord d'Àfrica es cultiva habitualment com arbre ornamental pel seu aspecte majestuós i pel bonic to blavós de la seva capçada.

Un passeig pels jardins del col·legi Jesús-Maria resulta estimulante i sorprenent. La gran diversitat d'espècies que hi habiten, la munió de flors que coloreixen els tallussos i parterres i el teló de fons de la serralada de Collserola, sota mateix del Tibidabo i l'observatori Fabra, fan d'aquest indret, un lloc d'obligada visita.●

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

La txeca de Sant Elies

Jordi Bigues

Per a molta gent de Barcelona, especialment les d'edat avançada, el nom de Sant Elies l'associa a la txeca que es va instal·lar a aquest convent com seu de les Patrulles de Control, la policia de milicians creada arran de l'aixecament militar derrotat a Catalunya.

però no van arribar a tenir el 50% dels seus membres. Les detencions i desaparicions van anar minvant a poc a poc.

El 25 de març del 1937, Josep Tarradellas, llavors conseller en funcions de Seguretat Interior, va ordenar el trasllat dels detinguts de Sant Elies i altres seus controlades per les patrulles a la Comissaria General d'Ordre Públic de la Generalitat. El control directe de la Generalitat seguia augmentant i les detencions i desaparicions van anar minvant, a poc a poc.

El Servei d'Informació Militar (SIM) de la República sota el control del Partit Comunista d'Espanya i el Partit Socialista Unificat de Catalunya van anar assumint el rol de les patrulles. El SIM va reutilitzar la majoria de centres de detenció i va posar en pràctica mètodes de repressió més sistemàtics i brutals, no només contra la denominada Cinquena columna sinó també contra mili-

tats del POUM i els mateixos anarquistes. Aquesta va ser la segona etapa de Sant Elies centrada com centre Preventori número 2. El dirigent anarquista Diego Abad de Santillán va ser un dels detinguts que recorda el seu pas per Sant Elies.

Sant Elies a la postguerra

Però n'hi ha una tercera fase de l'ús repressiu del convent. Amb l'ocupació de l'exèrcit franquista de Barcelona, el 26 de gener del 1939, Sant Elies va passar a ser un centre de detenció carcerari, mentre que a Horta es va establir un Camp de Concentració, i al Palau de les Missions de Montjuïc i a la fàbrica El Cànem, camps de concentració provisionals. D'altres locals van passar a ser centres de detenció del Servicio de Información Político-Militar (SIPM), com el garatge del carrer Balmes 424, el del carrer Mallorca 240, l'edifici de la carretera de Sants 73, les oficines del carrer Rosselló 442 i un edifici del carrer Copèrnic, possiblement l'actual Institut Montserrat.

Els dies següents a l'entrada dels nacionals, moltes txeques van obrir les seves portes per mostrar la crueltat practicada contra els que s'anomenaven quintacolumnistes. Però, en paral·lel, les classes populars de Barcelona van patir la repressió franquista. De fet, el model d'actuació de Barcelona va servir per decidir com actuar a Madrid i València, ciutats que encara no es-

taven sota el control de l'exèrcit franquista. Aquesta etapa és la més desconeguda de Sant Elies. Quaranta anys de dictadura i els pactes de silenci de la transició han ajudat a aquesta ocultació.

El primer detingut de Sant Elies va ser Salvador Berenguer Bosch el 10 de febrer de 1939. De la disposició de cel·les es va mantenir una cel·la de correcció a la qual van ficar Salvador Arnau Rossell el 9 d'abril per xiular l'himne de Riego quan la resta de presoners de Sant Elies era obligat a cantar el Cara el sol. No sabem ni quanta gent procedent de Sant Elies va morir ni quanta va ser afusellada al Camp de la Bota, però hi ha una llista de morts, associats a les dures condicions d'estada en aquest centre. El que sabem és que eren reclusos sotmesos a l'Auditoria de Guerra. El 21 de novembre de 1942 va tancar definitivament les portes la presó de Sant Elies.

El convent de Sant Elies va estar ocupat com a centre de detenció 11 mesos en mans de les patrulles, 19 mesos en mans del SIM i 46 mesos en mans dels franquistes. Des d'una perspectiva democràtica, els fets de Sant Elies no s'han d'oblidar i queda pendent fer un recompte serè i contrastat de totes les vulneracions dels drets humans que s'hi van cometre, especialment contra població civil indefensa.

Jordi Bigues és periodista i activista social

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLÍNICA DEL PILAR)
 quirónsalud
 La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas,

siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- Bloqueos o infiltraciones de nervios
- Radiofrecuencia o Rizolisis
- Ozonoterapia
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Iontoforesis
- Vertebroplastia o Cifoplastia

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

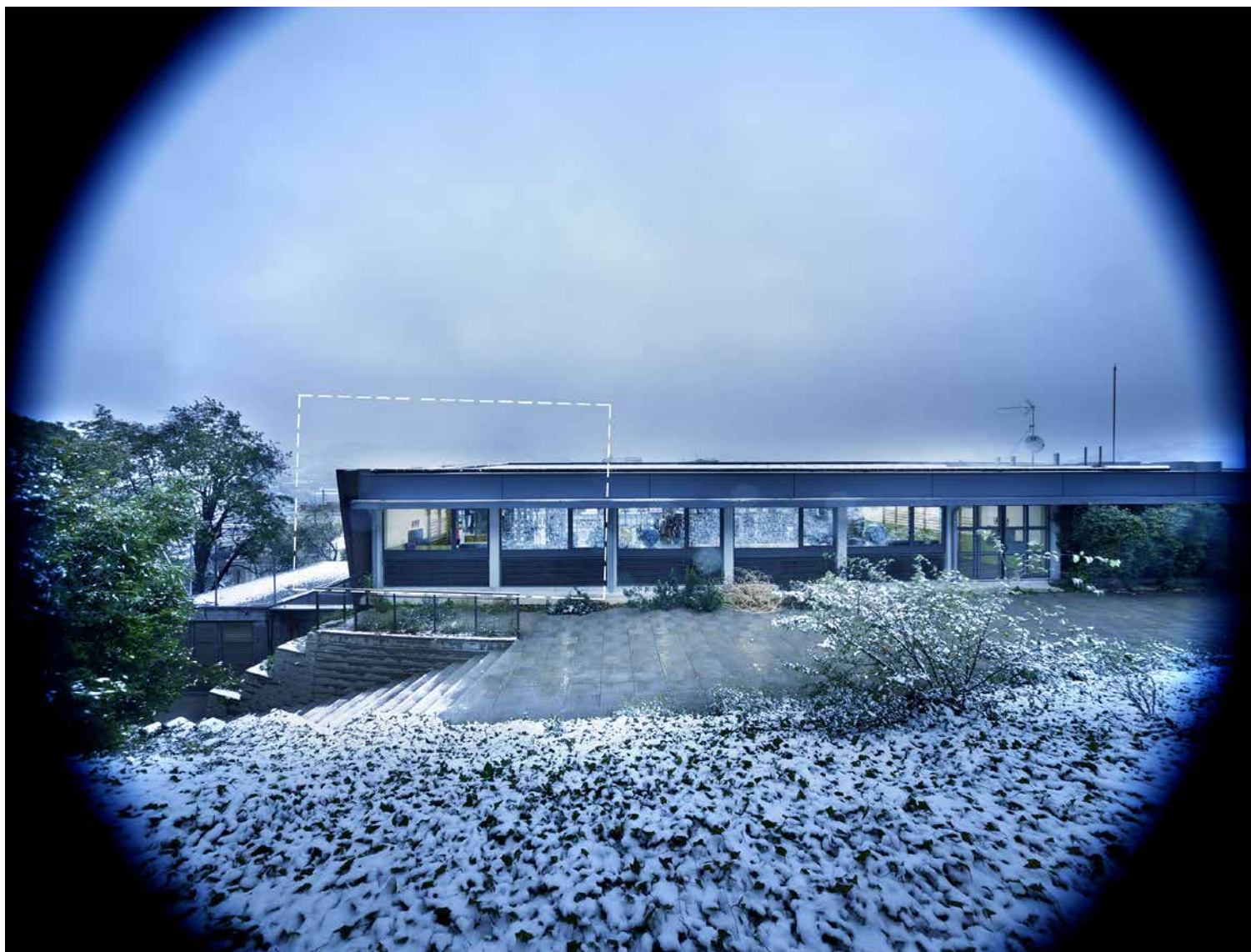
ABANS I ARA

Neu al Putxet

► Fotografia: Javier Sardá;
text: Jesús Mestre Campi

El dimarts 27 de febrer i la nit de dimarts al dimecres 28 va nevar a Sant Gervasi, un fenomen que no és massa habitual sobretot els darrers anys. Perquè nevi a Barcelona, cal que hi hagi unes condicions climatològiques força especials; per exemple, una entrada d'una massa d'aire molt freda, de procedència polar o siberiana, que col·lisiona amb una borrasca meridional, amb temperatures molt més càlides. Aquests dies va passar això, va arribar l'aire siberià i es va trobar amb una borrasca mediterrània, situació que va permetre una nevada... força discreta, certament. Però ens va fer il·lusió. El Putxet, el dimecres a primera hora del matí tenia un aspecte magnífic. I un dels fotògrafs de El Jardí, en Javier, hi va anar per fer un "Abans i ara" una mica diferent però que té prou sentit per recollir un record d'aquell dia.

La fotografia del febrer de 2018 s'ha fet del mateix lloc d'una altra que Javier Sardà va fer la tardor de 2016, darrere del centre Putxet Esports, que era el lloc on s'havia fet una fotografia de l'avinguda del Tibidabo i la falda de Collserola un segle abans. D'aquesta manera tenim documentada la "nevada" de 2018.●

Fotografia: Javier Sardà - www.fotosarda.com

Fotografia d'autor desconegut

Ahorro de hasta un 70% en cartuchos compatibles y reciclados.
Más de 2500 clientes particulares y empresas

Síguenos en:

www.tiendascolorplus.com
www.jsvnet.org

- Cartuchos para impresoras
- Copistería (A partir 50 copias, B/N 0,05€, col. 0,25€)
- Trabajos especializados para empresas (cartas, tarjetas de visita, regalos empresa,...)
- Impresión fotos digitales y fotos carnet al momento
- Venta material informático (www.tienda.jsvnet.org)
- Servicio Técnico y Consultoría Informática (Diseño web - logos, Marketing promocional, videos corporativos)
- Impresoras y Copiadoras multifunción (Compra o renting)
- Envío paquetería: DHL Service Point y UPS-KYALA (Envío y recepción)

Al jardí amb... Xabier Añoveros

‘Tan sublim i delicada com un llibre’

Sandra Palau

Avui em pujo a *La Noria del siglo XXI*, i ho faig acompanyada pel seu autor, un veí de Sant Gervasi que em té fascinada... El seu posat impertèrrit m'impresiona, però passats uns segons m'obsequia amb un somriure relaxat i... no ho puc evitar, em sedueix.”

Fotografia: Imma Domenech

Xabier Añoveros Trias de Bes és un home incansable, ple d'energia, amb una llússor als ulls que t'atrapa. La seva frenètica formació i trajectòria professional és apassionant... Escriptor, professor de Dret Mercantil, advocat, Doctor en Dret i Doctor en Ciències Econòmiques, ha publicat llibres relacionats en temes jurídics, i a més a més, d'Història, Cristianisme, Cultura Popular... aquesta fal·lera intrínseca per adquirir coneixements, per seguir aprenent i creixent, va molt més enllà... En Xabier només dorm cinc hores perquè és un cercador de passions, de noves inquietuds... Necessita temps per la seva puntual caminada matinal pels voltants del barri, i encara més temps per engrandir les seves meravelloses i peculiars col·leccions... I és que 1.800 caganers engalanan un espai privilegiat de casa seva, que lluiten per fer-se un lloc entre els 17.000 exemplars de llibres que vesteixen la seva biblioteca. Uf, el ritme és esgotador però vull seguir... No vull baixar d'aquesta atracció, giro verticalment com un dels seus trenta-dos personatges, i mentre rodo em pregunto si la vida és això, un cercle, on tots depenem els uns dels altres, on les accions s'entrellacen, i continuem... I no, “La Noria” no s'atura...

El teu extens currículum em té captivada... i sé que segueix in crescendo... Quin és el teu proper objectiu? D'aquí un parell de mesos llegiré la

meva tesi doctoral en Humanitats a la Universitat Internacional de Catalunya, i en breu acabaré la quarta tesi, que és en Història, a la Universidad de Santiago, que l'hauré de defensar entre novembre i desembre.

Quins personatges puguen a *La Noria del siglo XXI*?

Tot aquells que formen part d'un col·lectiu urbà de Barcelona, aquells que teixeixen la història quotidiana de la nostra ciutat. El que he intentat aconseguir és reflectir la Barcelona de principis del segle XXI, amb les seves alegries, les seves misèries, els seus vicis, les seves il·lusions...

Aquesta “Noria” neix de l'essència de “La Noria” de Luis Romero... Què et va impactar d'aquesta història?

De molt jove, crec que comptava uns disset anys, vaig llegir la novel·la de Luis Romero, que havia guanyat el Premi Nadal de 1947 i que es trobava a les prestatgeries de casa dels meus pares, i em va impressionar perquè plasmava magistralment la Barcelona, que jo intuïa, passejant pels seus carrers. I amb la mateixa tècnica novel·lística que va utilitzar ell, he volgut retratar la meua ciutat en aquest inici del segle XXI. Aquesta ciutat que conec bé, i que m'entusiasma recórrer els seus carrers mentre contemplo a tothom que s'hi passeja, intentant endevinar qui són, què els preocupa o quines són les seves inquietuds.

Si haguessis d'escollir només un dels trenta-dos personatges de la teva novel·la... amb quin te n'aniries a sopar? I per què?

M'aniria a sopar amb molts d'ells, uns perquè m'expliquessin més coses del seu passat i present, d'altres per a conèixer el seu autèntic viatge interior, però si n'he de triar un, seria algú del poble, com per exemple l'empleat del pàrquing.

Després de la teva primera experiència com autor de novel·la... T'animes a seguir en l'àmbit de la ficció?

Quan a finals d'any hagi acabat la tesi doctoral d'Història, em plantejaré si començo una cinquena tesi, que seria en literatura sobre Camilo José Cela, o bé em decideixo a escriure la meua segona novel·la.

Quin grup et defineix millor?

- 1- Els que dobleguen les pàgines
- 2- Els que utilitzen punt de llibre
- 3- Els que prefereixen emprar la solapa de la portada.

Sense cap mena de dubte em defineix el segon. Avui dia, qui faci malbé un llibre amb qualsevol dels altres dos grups, no té perdó de Déu, ja que ens regalen continuament punts de llibre i inclús moltes vegades ja ve incorporat al mateix llibre que comprem. Abans, quan no era tan habitual regalar-ne, acostumava a utilitzar una tira de paper, que això és a l'abast de tothom. Qualsevol cosa abans de fer malbé un cosa tan sublim i delicada com un llibre. ●

Es pot aconseguir a la botiga en línia: www.lavocaldelis.com

LES RESSENYES DE CASA USHER *Carpas para la Wehrmacht*

c. Santaló, 79
casausher.com

Ens trobem davant d'una obra singular composta per nou relats autobiogràfics, narrats en primera persona i dedicats en homenatge al pare de l'autor: Leo Popper. Un personatge bohemi, astut, seductor, just i un punt disbauxat. Gran aficionat al camp i a la pesca i un excel·lent venedor de qualsevol cosa que calgui vendre, Leo és una persona capaç de gaudir inclús quan les condicions li són més adverses, i de posar bon humor i un punt genial també davant les adversitats.

Ota Pavel és el petit de tres germans. Viuen a Txecoslovàquia, en una cabana al costat del riu Berounka, i té una infància plena d'aventures i descobriments al costat del seu pare.

Però arriba la invasió nazi i Ota es queda amb la seva mare (d'origen cristià) mentre que els seus dos germans i el seu pare són tancats a un camp de concentració. Encara que tots n'acabaran sortint, és un fet que marca les seves vides, però que no els ensorra en les ganes de viure-les. La lliçó de Leo és el seu instint de supervivència i el seu esperit lliure, que fa que acabi renunciant a les seves idees i creences per trobar la manera de viure.

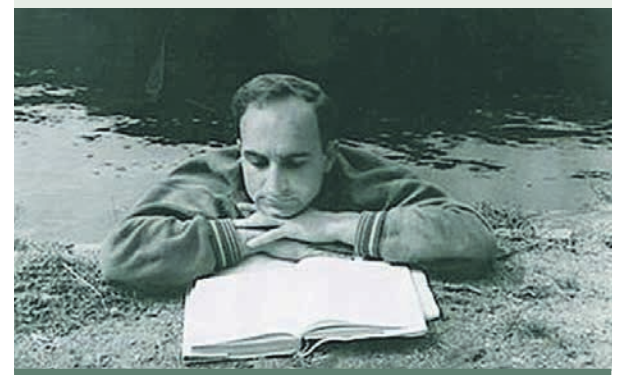
L'autor es converteix aviat en un conegut cronista esportiu del seu país, però amb 34 anys li comença a brotar una malaltia mental que posa fi a la seva carrera professional i quan ja està internat escriu aquests relats i la novel·la *Cómo llegué a conocer a los peces*, també autobiogràfica.

Seguint l'esperit del seu pare escriu sense tristesa i amb humor, i ho fa sobre fets quotidians i a partir dels records i dels sentiments d'admiració i estimació cap a ell. És una escriptura senzilla, directa i rica en registres i girs col·loquials. I és sobretot un cant a la vida.

Llegiu a Ota Pavel. Feu-vos aquest favor.

I si ho voleu, teniu l'oportunitat de venir al Club de Lectura que farem el pròxim 19 de març amb Daniel Osca, l'editor de Sajalín Editores. ●

Carpas para la Wehrmacht, d'Ota Pavel, Sajalín editores

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

ARTS I LLETRES

SANG A SANT GERVASI

No tenim temps! (20)

► **Jordi Quer**

Quan Porxas s'adonà que la pista de les txeques no era una *boutade*, es posà furios com una mona. Fou endebades que vaig dir-li que l'havia trucat no sé quantes vegades per informar-lo. L'home exigí que em presentés en aquell mateix moment al carrer Saragossa, al lloc del crim. Així que vaig comprar els dos llibres, *Por qué hice las chekas* de Barcelona de R. L. Chacón i *Dragolí* de Joan Brossa, i ens dirigírem rabents cap al Farró, la Lídia tota cofoia del llibre on sortia el suposat retrat de l'Urnulfu,

Tot pujant, no només vaig elucubrar que el nou assassinat s'havia produït al mateix carrer del bar la Terrassa, cosa que tal vegada confirmava les meves intuïcions, sinó que vaig pensar quina mena de reacció volcànica es produiria quan entrarien en contacte el fet Lídia i el fet Porxas. No anava gaire errat perquè, només palplantar-nos al número que m'havia dit, que es trobava inquietament a prop del bar, Porxas se la mirà de fit a fit i exclamà:

—Aquesta no entra.

—M'està ajudant...

—Mira, Sasplugues, fes amb la teva vida el que et roti però es queda aquí.

—Vostè no sap res del mal —li digué la Lídia passant-li dos dits davant de la cara—. El té enfront dels ulls i no el veu...

—Qui et penses que ets, mocosa? —exclamà el comissari apartant-los brusquement.

Llavors la Lídia aixecà els braços en posició d'atac i li ventà una puntada amb la seva atlètica cama. La noia, segons m'explicà durant la nit tòrrida que havíem passat, havia fet uns quants anys de Kung-fu abans de dedicar-se a l'esgrima. Porxas, tanmateix, no era un aficionat. Repel·lí àgilment l'escomesa agafant-li la cama. Vaig posar pau enmig dels dos i vaig dir a la Lídia que m'esperés a La Terrassa llegint el llibre sobre el dissenyador de les txeques, vejam si en podíem treure suc.

—No te'n refiis —proferí Porxas quan ens trobàrem sols.

—Tranqui, comissari, he descobert la pista gràcies a ella.

—Fes-me cas —insistí cominant-me a passar cap a dins—. Folla-te-la, però vés amb compte.

L'edifici on s'havia produït el fet luctuós, custodiat pels Mossos d'Esquadra, era un bloc de pisos construït als anys setanta que ocupava quasi una illa de cases entre els carrers Francolí i Santjoanistes. Un rètol a l'entrada anunciava el nom que tenia: *Edificio Oasis*. A l'accedir-hi, fet i fet, es tenia la sensació d'això. El lloc, plàcidament residencial, no era una construcció alta i agressiva, sinó de tres pisos, que s'estenia horitzontalment i s'adequava a la idiosincràsia dels carrers del Farró. Gaudia d'un pati interior d'ús exclusiu per als veïns. Un espai equipat amb un parc infantil i esquitxat de bancs per seure-hi, arbustos i fanals. Un oasi que en aquell matí d'estiu, en què el sol començava a pessigar la ciutat, havia esdevingut un reducte grotesc i macabre.

Al bell mig del pati, repenjat a un tobogan, hi havia el cadàver. Tot de membres de la policia científica formiguejaven al seu voltant, a l'espera que el jutge arribés per fer l'aixecament. Ens hi apropàrem. L'assassí, en efecte, havia seguit el mateix *modus operandi* que en les anteriors ocasions. El cos, totalment nu, d'una blancor marmòria, mostrava marques rogenques a les extremitats i a l'abdomen. Els ulls estaven ben oberts. Una pintura abstracta li penjava del coll, en aquest cas uns esquitxos de coloraines que perfilaven un garbuix indesxifrabable.

Ara bé, hi havia dos trets distintius: l'ull dret estava seccionat, com si li haguessin efectuat un tall horitzontal amb un bisturí, i l'ésser humà que havia perit en tan penoses circumstàncies semblava una dona, per la cabellera i els pits, però també disposava de membre viril.

—La mare que els va parir.... L'heu pogut identificar?

—No ha sigut difícil —comentà Porxas—: és Karne Sánchez, presidenta de la Coordinadora de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals de Barcelona.

—Cap pista?

—Estem mirant les càmeres de seguretat i preguntant al veïnat —digué el comissari guaitant als pisos que envoltaven el pati—, però, ara com ara, res de res, com al Pàrquing de Sant Elies. Els fills de puta són uns professionals.

El meu mòbil vibrà. La Lídia m'havia enviat un WhatsApp. Era extensíssim, la paia no podia ser breu:

La txeca del Carrer Saragossa, altrament dita PREVENTORI G, es trobava al convent de les llegendàries Monges Comanadores de Sant Joan de Jerusalem, pertanyent a l'Ordre de Malta i del qual avui només resta el verger on passejaven les tendres novícies, usurpat pel gris edifici anomenat Oasi. Tres cercles infernals hi foren construïts per mostrar el recte camí als contraris de la Causa Republicana, de manera que, al cercle núm. 1, el condemnat conduït per milicians-Caronts era dipositat a la temuda cel-la Nevera, pou curull d'aigües pudents, causant d'una humitat horripilant i d'una sensació d'asfíxia espaordidora; i si aconseguia sobreviure ascendia al Cercle núm. 2, apel·lat del Metrònom, una cel-la psicodèlica on el brunzit d'aquest giny i un focus permanent encès feia impossible el repòs entre laberints de totxos i llits relliscants; i si, així i tot, el coratjós presoner reeixia a pujar un cercle més, arribava al Núm. 3, on s'aixecava una Cadira Elèctrica, en la qual li remullaven els peus i li provocaven descàrregues esfereïdores. Així ho disposà Laurenci de Barcelona, Arquitecte de les Txeques.

—Sasplugues, no ens despistem! —digué el comissari agafant-me per l'esquena i allunyant-nos del cadàver—. M'has explicat la història de les txeques. De bon rotllo, quina relació feaent té amb tota aquesta merda?

—Hi ha una cosa fora de dubte —vaig dir—: no només els dos primers emplaçaments on s'han trobat els morts, sinó també el d'avui, són llocs que van ser txeques

—I això què dimonis vol dir?

—La vinculació amb les txeques està demostrada des del moment que el mort de Sant Elies i aquest s'han localitzat a l'interior mateix dels edificis on abans hi havia les presons. Tenint en compte que les víctimes pertanyen al món de l'esquerra alternativa, puc aventurar que el mòbil dels assassins és practicar una mena de venjança del dany que van causar les txeques, controlades per comunistes i anarquistes,

© Gràcia Farràs Ribas

a la gent de "dreta". És a dir, el perfil dels culpables seria penya d'extrema dreta o similar.

—Fins aquí no cal ser gaire espavilat per arribar-hi... Estem seguint els grups extremistes de la ciutat i no hem vist res sospitos. Estem fotuts.

—Ja... la hipòtesi Txeques té un avantatge. —Quin?

—Permet anticipar-nos a l'assassí. Comissari, has de posar vigilància a les txeques que hi havia a Sant Gervasi. Ara mateix és l'única manera de pescar-lo. Amb la Lídia, la meva amiga, hem confeccionat una llista...

—No em parlis de la teva amiga —tallà Porxas— I els quadres que els pengen?

—No en tinc ni idea... Necessito més temps per investigar.

—No tenim temps!

—A més de les marques a les extremitats, heu trobat alguna cosa que relacioni els tres cadàvers?

—Hem detectat rastres de quitrà.

—Tinc feina, comissari, he de marxar. Vigileu les txeques?

—Passa-me'n la llista i veurem què puc fer-hi —respongué Porxas posant-se unes ulleres de sol.

Mentre ell es dirigia novament cap al cadàver, que estaven tapant amb un manta, vaig sortir de l'edifici Oasis i vaig encaminar-me a la Terrassa. Mil preguntes em rebotaven al cervell. La Lídia es trobava en una taula solitària llegint, totalment abduïda per la lectura, com si no fos d'aquest món. L'Oliver, a qui havia encomanat la vigilància del bar, estava jugant a escacs amb un parroquià. L'home feu veure que no em coneixia i continuà la seva partida. La Lídia s'havia cruspit gairebé tot el llibre que havíem comprat sobre la funesta matèria. En els seus ulls hi fulgurava l'infern de les txeques.

(continuarà)

JARCLOS GARDEN CENTER

JARCLOS

c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

Horari

de dilluns a dissabte 10:00-14:30 / 16:00-20:00
a l'hivern tanquem a les 19:00
diumenges i festius 10:00-14:30

JARCLOS

c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a divendres 09:30-14:00 / 16:30-20:00
dissabtes 09:30-14:30 / 16:30-20:00
diumenges i festius 10:00-14:30

Marisa Carandini, l'art entre línies

Marisa Carandini: Estuco (2002)

▶ Jesús Mestre Campi

Estem a la Farga Diagonal gaudint d'uns excel·lents bunyols de Quaresma i un cafè, mentre Marisa Carandini explica com el seu avi era membre de la família Carandini de Mòdena per instal·lar-se a Barcelona, on la família ha fet arrels. Els Carandini és un llinatge amb múltiples ramificacions, una d'elles ens portaria fins al conegut actor Christopher Lee, l'interpret del comte Dràcula, que també era un Carandini.

Marisa ha estudiat disseny d'interiors a IADE (1980) i a EINA (1982), i ha exercit l'ofici durant més de trenta anys. Ella és la responsable del disseny del menjador del Cercle del Liceu o de locals comercials de la zona alta de la ciutat, entre molts altres projectes, sobretot domicilis particulars. De l'interiorisme li agrada molt el dibuix lineal que li permet saber entendre i obrir perspectives en els espais que dissenya.

Fa uns anys, a partir de la relació amb l'artista Regina Giménez, es va interessar en la tècnica del *collage*, que Regina domina. Ella li va ensenyar com fer *collage*, saber gestionar els temps entre pintar i enganxar objectes a les teles. La concepció de l'espai i de la perspectiva ja eren tècniques que Marisa, com a interiorista, dominava.

Una de les primeres obres de Marisa Carandini és *Estuco* (2002) que va fer a partir d'una base amb textures sobre la que va enganxar una rasqueta d'estucador, d'un

professional que treballava en un dels seus projectes d'interiorisme. L'eina recollia una àmplia gamma cromàtica de baus i blancs, amb relleu, que donen vida a l'obra. Això li va obrir un camí que Marisa defineix com a "reciclatge estètic" i que, com ella mateixa confirma, té vincles amb el moviment del *arte povera* italià però també alguna semblança amb obres d'Andy Warhol, ja que, per exemple, en moltes obres hi han enganxades llaunes de begudes refrescants, ben rebregades (*Lunes azul*, 2012). Un altre dels elements habituals a les obres de Marisa és l'escaquer, amb les seves files de quadres blanc i negres perfectament alineats però que segons els enfocaments de perspectiva prenen formes molt diferents (*Damero...sin*

damas, 2017). El recurs al dibuix lineal l'acosten a l'obra de Pablo Palazuelo, un artista al qual Marisa admira. Tot i aquestes influències o similituds, les obres de Carandini tenen una forta personalitat pròpia. És fàcil notar que l'artista gaudeix fent-les, titulant-les amb noms ben imaginatius i mostrant-les.

L'exposició "Argollas...sin cortinas" de Marisa Carandini es podrà veure entre el 20 de març i el 28 d'abril a la Farga Beethoven. L'artista, molt sensibilitzada amb la lluita contra el càncer, ha decidit fer donació d'una part dels guanys de l'exposició i ha promogut un sopar solidari per recollir fons per la recerca oncològica amb la col·laboració de Farga, la Fundació Fero (en la que col·labora l'especialista Josep M. Baselga) i l'empresa Neo-Cerámica.

Marisa Carandini: Perspectiva (2012)

Cabareta al BarnaSants

▶ El jardí

Entre febrer i abril el festival de cançó d'autor BarnaSants ha programat fins a onze concerts a la sala Luz de Gas, al carrer Muntaner, alguns molt significatius com el d'Enric Hernàez i els seus nombrosos amics de dissabte passat, el de presentació del grup occità Zebda, dels germans Mouss i Hakim Amokrane, del 6 d'abril, o el concert de clausura del festival amb Les Kol·lontai, el 14 d'abril.

El dissabte 24 de febrer es presentava un espectacle que s'escapava una mica de la cançó d'autor més clàssica però que suggeria una proposta interessant, *Cabareta* amb textos de l'actriu Maria Molina, veïna de Sarrià, i composicions de la pianista Bàrbara Granados, veïna de Sant Gervasi. Aquest espectacle es va estrenar el juliol a la sala Muntaner, dins del Festival Grec.

Molins i Granados són les principals protagonistes d'un espectacle plurilingüe (català, castellà, anglès i italià), ben acompanyades per Dick Them al baix elèctric i bongó, i Miquel Maliracha la guitarra, ukulele, saxo i flabiol. Granados toca el piano, l'acordió, el copòfon (copes de vidre amb diferents nivells d'aigua), el caixó i fins i tot instruments de juguina. Amb aquest equip, l'espectacle et transporta a l'ambient dels cabarets de la Barcelona dels anys vint i trenta, però afegint un toc femení i, en alguns moments, feminista. Molins comença donant vida a alguns *cuplés* picants, típics d'aquells anys, però de seguida es busca visions més intimistes, amb adaptacions de faules populars (com la formiga i la cigala), a la que li donen la volta, o números de caràcter autobiogràfic. Tampoc obliden referents del gènere i de gènere, com ara les escriptores Mercè Rodoreda i Maria Aurèlia Capmany o col·legues com Mary Sampere, Àngel Pavlovsky, Núria Feliu i Guillermina Motta.

El públic omplia la platea del Luz de Gas però al començament semblava que l'espectacle li costava arrencar, però a poc a poc vas caient encisat per la vitalitat i els dots interpretatius de Molins, i la sobrietat de Granados en el paper de clown una mica desmanegada però amb una gran varietat de recursos musicals i d'andròmines, que anaven fent de contrapunt i permetien donar una mica d'aire a Molins. Al final, doncs, tothom va quedar encisat per un viatge a un món de somnis picants, d'humor i de les històries explicades per dones.

Seguiu atents al programa del BarnaSants: al llarg de març i abril, segueix havent-hi propostes molt suggerents.

© Pau Farràs

FARGA
BARCELONA
1957

CONTACTE COMERCIAL
637.411.367 - 678.486.574
comercial@fargabarcelona.com
catering@fargabarcelona.com

SEGUEIX-NOS A FACEBOOK/INSTAGRAM

**LA MONA... DE FARGA
ÉS CLAR!!**

ARTS I LLETRES

Ricardo Rabella Bahillo, escritor y coaching lector

► Javier Sardá

Si traemos a Ricardo Rabella a estas páginas no es sólo por haber sido un destacado publicitario que vive desde hace más de cincuenta años en nuestro barrio, cerca del Mercado de Sant Gervasi, y que colaboró en campañas publicitarias, hoy casi olvidadas, como "Ama a tu tierra" para Codorniu, "Porque hoy es hoy" de Chocolates Nestlé o "Vuelve a casa por Navidad" de Turrónes El Almendro. Si lo traemos hoy aquí es en calidad de escritor de varios libros clasificados como: ironía/ensayo, con títulos que ya definen su contenido: *Los hijos son una estafa*, *Ser malo es bueno*, *Quiero ser político* y así otros títulos de entre los que sobresale uno muy en serio: *El Libro del lector*. Hablemos de lectura, hablemos de leer.

¿Tan importante es leer?

Tan importante como que mediante la lectura condensamos aspectos fundamentales de la vida.

¿La lectura es básica entonces para vivir?

Leer es, sin lugar a dudas, seguir los principios básicos recomendados para cuidar la salud y contribuir al pleno desarrollo de nuestra existencia.

¿Por qué leemos?

Hay muchas razones y variadas, incluso variopintas, por placer, por necesidad, por prestigio... y así hasta cientos de razones, pero yo me quedaría con una segura y a lo mejor curre: para pasar el rato.

¿Pasar sólo el rato?

¿Le parece poco? Súmele que la lectura le hace feliz, aprovecha mejor el tiempo libre, experimenta más emociones positivas y estará mejor preparado para afrontar las negativas.

Yo soy lector, ¿cómo me doy cuenta de las ventajas de serlo?

De entrada, transformas las palabras en evocaciones mágicas, les das sabor, fragancia, textura, incluso, aroma. En general el hombre busca tam-

bién la verdad, la acción, la aventura, la mujer lectora se inclina más por la emotividad y las ilusiones.

¿Es suficiente?

Todo ello es vida, es encontrar la vida en los libros y, gracias a ellos, comprenderla mejor.

¿Cómo es el lector ideal?

Lo importante no es lo que pasa en el texto sino lo que nos pasa después de su lectura, lo que pensamos de nosotros mismos como consecuencia de haberlo leído. El lector ideal no existe, conformarse con ser lector es más que suficiente.

¿Es verdad que un libro puede curar?

Si eres un lector doliente, sí. Un lector que su enfermedad esté relacionada de alguna manera con la lectura. Proust ofrece una lista de bibliopatologías a cual más curiosa.

¿Por ejemplo?

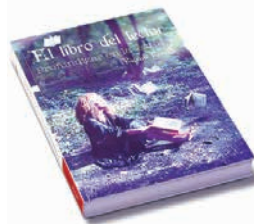
La adicción desmesurada a la lectura, el lector que no puede dejar de leer en cualquier circunstancia, la pedertería una degeneración de la erudición y una enfermedad propia del que lee por leer para recordar lo que ha leído. Peligrosa y no saludable la enfermedad del dogmatismo, una enfermedad que consiste en creer que la verdad existe

Y entonces aparece la biblioterapia, ¿no?

Los libros pueden contener también drogas o fármacos anímicos que determinen cuáles son veneno y cuáles remedio para según qué tipo de enfermedades y con qué efectos. Hay libros estimulantes, narcóticos, calmantes, irritantes, euforizantes, depresivos, excitantes, obsesivos, calmantes, alucinatorios, de efecto lento o de efecto rápido, libros que crean adicción, que contrarrestan el efecto de otros libros. Van Holburn, médico neerlandés, tenía los libros en su biblioteca distribuidos como si fue-

Fotografía: Javier Sardá - www.fotosardá.com

Arriba Ricardo Rabella en su estudio, y *El libro del lector*. Abajo, ilustración de Pedro José Espinosa Sáenz

ra una botica. No sé si recordará que en el TBO de años ha, el personaje "Franz de Copenhage" propugnaba la creación de un periódico infantil nutritivo.

¿Y cómo sé qué libro me conviene?

Primero ha de padecer la enfermedad literaria correspondiente.

¿Y si estoy sano?

Entonces escoja la clase de libro que más le haya complacido o vaya descubriendo lo que, realmente, más le gusta leer. Lo que sea capaz de leer en un libro es el resultado de su disposición anímica más profunda. Lo que leemos, el modo en el que lo leemos, según el momento en que nos encontramos, son síntomas que revelan lo que somos que incluso han podido permanecer desconocidos para nosotros mismos.

¿Y cómo lo descubro?

Leyendo, sometiéndose a un "Test del Lector", descubriendo qué tipo de lector es y cuáles son sus preferencias lectoras, seguramente muy unidas a su perfil psicológico.

¿Qué me dice del niño lector?

Crear lectores para el futuro es uno de los principales objetivos para el buen hacer de la humanidad, y para conseguirlo, los tutores sean profesores o padres, tienen que convertir la lectura en un premio, no en una tarea más. El verbo leer, no soporta el imperativo.

¿Y aquellos niños que padecen falta de comprensión lectora, que son muchos?

Hay cura, no es problema.

¿Y en la adolescencia?

Para captar como lector a un adolescente, lo primero que hay que hacer es tener en cuenta su opinión y a partir de ahí, descubrir su personalidad y apoyarla y si es con libros mejor.

¿Los libros por Internet?

Bienvenidos sean los libros electrónicos, que nos permiten leer documentos larguísimos sin imprimirlos, y buscar palabras en sus páginas. Bienvenida sea también la lectura en la pantalla de un ordenador, porque en muchos casos constituirá la única opción para leer obras a las que si no, no podríamos acceder. Pero podemos estar seguros de que esta lectura nunca será "lo mismo" que la que habríamos llevado a cabo en papel. Podrá ser suficiente para nuestros fines, podrá ser placentera, pero nunca será igual aunque nos vayamos adaptando a ella con el tiempo.

Como lector, considerado normal, ¿qué consejos me daría?

Le ofrezco seis:

- 1 - No es importante leer mucho, sino mantener una regularidad en la lectura.
- 2 - Fomentar la lectura entre la juventud, no como obligación sino como devoción.
- 3 - Si es bueno darse permiso para escoger un libro, también lo es para abandonarlo, siempre que abandonarlo no signifique abandonar la lectura.
- 4 - Cultivar el placer de releer.
- 5 - Tener opinión propia, personal sobre los libros, no seguir la opinión pública basada en el *bestseller*. Aceptar el consejo de aquellos que usted reconoce.
- 6 - No se plantee el problema de que no tiene tiempo para leer, admita que lo que no tiene son ganas de leer. El problema no está en saber si tiene o no tiempo para leer, sino en si se regala o no la dicha de ser lector.●

**CENTRO
MÉDICO
ESTEVE**

- MEDICINA GRAL
- HOMEOPATÍA
- MED. NATURAL
- PSICOLOGÍA
- OSTEOPATÍA
- YOGA

Filosofia i l'experiència de la pèrdua

► Marta Trius

Tot i que el fred aguaitava la ciutat de Barcelona, un grup de seguidors del filòsof i professor Joan-Carles Mèlich ens reunim el dilluns 26 de febrer a la Casa Usher Llibreers del barri de Sant Gervasi per participar de la xerra-presentació del seu nou assaig *L'experiència de la pèrdua*.

La professora de filologia hispànica i amant de la literatura Irene Yúfera va ser l'encarregada d'establir un diàleg amb Joan-Carles i ho va fer des d'un profund coneixement d'aquest llibre en el qual l'autor tracta el tema de la mort des del que ell mateix anomena filosofia literària, o el que és el mateix, la filosofia que passa d'una visió metafísica del món a una visió literària de la vida. Una filosofia on no existeixen les realitats absolutes perquè tota resposta és contextual.

Un dels elements d'estil que va destacar la Irene és l'ús reiterat de les negacions al llarg de tot el llibre "és un llibre molt centrat en el que no és", al que Joan-Carles Mèlich va contestar explicant que efectivament el seu discurs va en contra de del discurs de l'èxit que s'utilitza majoritàriament avui dia: "des de l'any 2002, va afirmar, tots els meus llibres comencen amb la paraula no perquè estan escrits sobre la base del que no és" i ho va exposar amb un clar exemple: "està molt clar que l'ésser humà no pot trepitjar les portes del paradís, però si pot trepitjar les portes de l'infern". Mèlich reivindica així la condició finita de l'ésser humà.

No per això hem de pensar que aquest és un assaig desesperançador. No ho és en absolut, de fet el que fa és definir la nostra finitud deixant-nos en un cert estat de tranquil·litat i serenitat. Per a la Irene seria com l'inici del consol.

Per aprofundir una mica més

en el recorregut pel qual transcorre *L'experiència de la pèrdua*, Joan-Carles Mèlich parla de compassió; per a ell la compassió és la manera de pensar l'ètica des d'aquesta finitud de l'ésser: "vaig estar 8 anys per trobar la paraula perfecta per definir-ho". Entén la compassió diferenciant-la de la pietat: "la compassió és una resposta a la situació de l'altre i implica acompanyar, mentre que pietat seria l'acte d'algú que té poder sobre un altre".

Acompanyar algú que ha sofert una pèrdua i amb el pas dels anys aprendre a guarir aquesta ferida que deixa la mort. Alguna cosa que pot semblar fàcil però que no ho és en absolut, perquè en pràcticament qualsevol cosa que omple la nostra existència hi ha un rastre d'aquestes cicatrius que ha deixat una pèrdua; es tracta ni més ni menys d'una absència que ens sobrepassa, ens inquieta i ens commou.

En aquest llibre tal vegada no trobem respostes, però si que hi ha una visió diferent i profunda del buit, el duel, l'enyorança, el consol. Perquè el llenguatge de l'ètica amb el qual juga Mèlich és, en definitiva, el llenguatge biogràfic de cadascú de nosaltres, un llenguatge que hem heretat i que està ple de signes, símbols, gestos i normes, a partir del com hem d'inventar (que no crear) la nostra pròpia existència.

Memòries del Districte

► Jesús Mestre Campi

El dia 28 de febrer es va presentar a Vil·la Urània el llibre *Memòries del Districte. Sarrià - Sant Gervasi*, publicada per Aigües de Barcelona. Aquest volum és el darrer d'una col·lecció que dedica llibres a cada un dels deu districtes de la ciutat, fets a partir de "les memòries dels

seus ciutadans". La productora i directora de cinema Isona Passola, veïna de Sarrià, i el metge i activista Jordi Garcia, veí de Vallvidrera, van ser els encarregats de presentar el del nostre districte.

El llibre s'obra amb un pròleg d'Ignacio Escudero, director d'Aigües de Barcelona, i un text de Passola que deixen pas a una breu síntesi històrica del districte. Hi ha una frase que fa reflexionar: "El districte de Sarrià-Sant Gervasi no es va lliurar de la febre constructora dels anys del *desarrollismo*, tot i que els efectes no van ser, ni de bon tros, tan dramàtics com a altres barris de la ciutat". Les comparacions sempre són complicades però, per exemple, a Nou Barris o al Besòs qui va perdre va ser el medi ambient, ja que aquests territoris eren sobretot descampats; això si, es va perdre l'oportunitat de fer-ho millor, de fer un urbanisme de qualitat cosa que, en part, s'ha resolt amb costoses intervencions durant la democràcia; però a Sarrià i Sant Gervasi l'urbanisme especulatiu va arrasar un valuós patrimoni arquitectònic, històric i cultural que és impossible de recuperar.

El llibre segueix amb la part més substantiva, la de les memòries, on entorn d'un centenar de veïns i veïnes donen les seves opinions sobre temàtiques del districte, formant un calidoscopi en el qual van apareixent la majoria dels projectes, problemes i realitat del territori.●

¿Buscando la media naranja?

► Maido Arenas

"Buscar la media naranja". Durante años hemos oído esta expresión y, sin embargo, ¿qué significa realmente buscar una media naranja? ¿Acaso somos incompletos? Este tipo de pensamiento nos sitúa en una carencia y, como consecuencia, el amor se convierte en una necesidad, pues lo que ansiamos es buscar una pareja que nos complete.

Entonces, ¿es este el camino para lograr una relación duradera? En una época en que la sociedad funciona en base al individualismo y al consumo, y dónde la sexualidad es una pieza más del consumismo de mercado, las redes sociales se han acabado por convertir en un lugar de encuentro y las estrategias para buscar pareja han cambiado.

Así pues, ¿cuáles son las bases para establecer una relación duradera? Lo que está claro es que, si queremos una relación estable, debemos descartar la idea de que el remedio a nuestra felicidad es la búsqueda de otra persona. Y es que el enamoramiento no incluye las claves de una convivencia. Sí, llegaremos a ella, pero tan solo a través de un proceso laborioso y progresivo mediante el cual se forjan las dinámicas relacionales. Como bien anunciaba Fromm, hay dos concepciones del amor: el amor como sensación subjetiva exaltada y placentera y el amor como fruto del conocimiento y el esfuerzo, es decir, como un arte.

En palabras de Flavio Gikovate, psicoanalista brasileño, la palabra de este siglo sería asociación. Debemos dar un paso y no concebir el amor por necesidad, sino el amor por deseo: me gusta y deseo la compañía de otra persona pero no la necesito. Sin lugar a dudas, este cambio de mentalidad nos lleva a basar nuestra relación en un lugar muy distinto e implica perder el miedo a estar solo, a ser uno mismo, a tener una buena autoestima y a compartir desde la plenitud. Debemos de ser personas enteras que decidamos establecer un vínculo para realizar el viaje de la vida juntos, como compañeros de viaje, pero siempre sin dejar de ser nosotros mismos. Como dice M. Villegas, debemos aprender a vivir solos, porque es solo desde la soledad que el individuo entiende que la armonía y la paz de espíritu se encuentran dentro de uno mismo.

Y es que si yo no tengo, no puedo dar.

Desde el respeto a la diferencia se puede ser comprensivo, empático y aprender que cada uno tiene una manera de ser. De esta manera, se establece una relación donde no se exige y las dos partes crecen, donde se ama desde el conocimiento, el respeto y el cuidado del otro, siempre como un intercambio de dos personas "enteras", y donde el modo de pensar y actuar no es una referencia para evaluar a nadie.

Hemos de recordar que una fuerte autoestima es la base de cualquier unión satisfactoria en la que podamos ser felices y tener una relación estable con pasión, que nuestra media naranja es en realidad una naranja entera como nosotros, que el respeto, la alegría, el cariño y la coincidencia de valores y proyectos deben ser el camino para apoyarnos y ser mejores en la unión que en la individualidad, y que el respeto es lo más importante. Y es que debemos respetar para así poder tratar al otro como un fin y no como un medio para nosotros. Eso es lo que nos enseñó Kant.●

Psicóloga y terapeuta familia, Centro Médico Esteve

escola SANT GREGORI

Caps ben fets i vides plenes

Som una escola acollidora i exigent, arrelada al país i oberta al món.

Una escola plena de vida, enmig de la muntanya de Collserola, on els alumnes aprenen i creixen en un clima de confiança i llibertat.

D'EDUCACIÓ INFANTIL FINS A LA UNIVERSITAT

Llar d'infants, Parvulari Primària, ESO, Batxillerat

Escola de Música

Jornada de portes obertes

20 de març a les 10.00h

Cambridge English Exam Preparation Centre

BARCELONA ESCULES SOSTENIBLES

aec: agrupació escoles catalanes

esg

Llar d'infants
Parvulari
Primària
ESO
Batxillerat

Arimon, 17
08022 Barcelona
Tel.: 93 212 39 98
parvulari@santgregori.org

Carles Riba, 11-15
08035 Barcelona
Tel.: 93 212 31 08
secretaria@santgregori.org

@santgregori
/escolasantgregori
www.santgregori.org

El cara a cara: Feminismes

Aquest mes fem una doble entrevista a dues dones que veuen la lluita feminista de manera molt diferent. Amb l'esperit de mostrar les diverses veus del feminisme, reproduïm ambdues converses.

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

FEMINISME LIBERAL - INÉS

Inés Casado Montes

22 anys

Estic fent el màster d'Enginyeria Química

Sant Gervasi - Galvany

Sóc membre de les Noves Generacions del Partit Popular

Llegir i fer esport

El feminisme ha de ser un moviment que treballi pel reconeixement dels drets i llibertats de la dona, també per superar qualsevol forma de discriminació, violència o explotació. El que no podem permetre és que alguns grups

polítics situats a l'esquerra del panorama polític, abandonin la defensa dels drets de les dones, quan des del meu punt de vista la lluita per la igualtat entre homes i dones no ha de ser ni d'esquerres ni de dretes, sinó de sentit comú.

No, mai he participat en una entitat feminista perquè les entitats que he conegut no m'han convençut, atès que tenien una tendència ideològica partidista molt marcada.

Marie Curie, Margaret Thatcher i la Mare Teresa de Calcuta. Aquestes dones han destacat en molts àmbits, gràcies a la seva tenacitat i al seu valent esperit. Gràcies a aquestes aptituds van fer demostrar al món sencer que la dona és capaç de desenvolupar qualsevol tasca malgrat els prejudicis de la societat.

Al llarg de la meua vida he tingut la sort de no trobar-me amb gaires problemàtiques, però tinc amigues que han patit algunes problemàtiques que van més enllà de comentaris sexistes, encara ens queda molta feina a fer a tots. En la nostra societat encara moltes dones són assassinades, sense el compromís de tota la societat no serem capaços de solucionar-ho.

El dia 8 de març no faré vaga, aniré a la Universitat com qualsevol altre dia. No donaré suport a la vaga atès que lamentablement s'ha acabat polititzant per culpa d'alguns partits polítics que no entenen que aquesta lluita no és una lluita únicament de les dones anticapitalistes sinó de tota la societat en general.

El gran error del feminisme socialista és considerar el capitalisme com a responsable del masclisme. Proclames que titllen a la nostra societat de racista i que criden a la confrontació, no ajuden en la defensa d'uns objectius clars que ens ajudin a avançar en la igualtat. Hem de defensar un feminisme que no estigui polititzat i que lluiti per la igualtat, però tenint en compte que sense la implicació d'homes i dones en conjunt, no aconseguirem res.●

Edat:
Estudis/Feina
Barri
Simpaties polítiques,
afiliacions a entitats,
associacions
Aficions principals

Què és el feminisme per tu?

Participes d'alguna entitat feminista? Què hi fas?

Quins són els teus referents feministes? Per què?

Com a dona, quines problemàtiques t'has trobat en el teu camí en l'escala familiar, al carrer, a l'escola o a la feina?

Què faràs el 8 de març?

Quines diferències veus entre el feminisme socialista i anticapitalista i el feminisme liberal? Creus que ambdues són bones maneres de defensar el feminisme?

FEMINISME SOCIALISTA - CESCA

Cesca Gasull Lloret

19 anys

Estudiant de Relacions Internacionals

Sant Gervasi de Cassoles

Assemblea de Joves de Cassoles

(AJC) i Comissió Feminista La

Tecla (CP La Tecla)

Política, música i literatura

El feminisme és una teoria i una pràctica política articulada per dones que tenint consciència de les discriminacions que pateixen, es rebel·len contra el patriarcat, des d'una perspectiva de classe, raça i gènere, per acabar amb el sexisme, l'explotació sexista i l'opressió.

Formo part de la Comissió Feminista del CP La Tecla que treballa la feminització de l'espai on militem, l'apoderament de la dona i l'acció feminista al barri. També milito a l'AJC, un col·lectiu de joves del barri feminista, antifeixista, socialista i independentista.

D'una banda, les companyes amb qui milito són un pilar fonamental per mi i una font d'aprenentatge constant. D'altra banda, les aportacions d'Angela Davis, Simone de Beauvoir, Bell Hooks i Rosa Luxemburg són molt significatives tant a nivell teòric com pràctic.

Les dones estem subjectes a una opressió estructural donada per les dinàmiques patriarcales que ens afecten de diferent manera depenent de la nostra classe, raça o gènere. Jo sóc víctima d'aquesta estructura dominant; he patit la construcció hegemònica de la masculinitat, el silenciament i invisibilització de les dones en espais mixtes, els rols de gènere... tant en l'esfera pública com en la privada.

Des del Comitè de Vaga del barri el 8 de març posem al centre les cures, el consum, el treball i la vida estudiantil i associativa per trencar els privilegis de la societat patriarcal, capitalista, racista i heteronormativa, organitzant-nos a escala local, des d'una perspectiva (inter) nacional.

El feminisme liberal es conforma a aconseguir les mateixes oportunitats a un sector concret de dones que els homes, sense posar en dubte el model socioeconòmic ni les diferències de classe. En canvi, el feminisme radical sosté que totes les desigualtats operen sota el paraigües del patriarcat, sistema segons el qual els homes ostenten el poder sobre les dones i la seva propietat arran del naixement de la propietat privada. Així doncs, la corrent liberal no posa en dubte el Patriarcat i el Capital i, per tant, l'alliberament de la dona no pot produir-se.●

La vinyeta

Laia, alumna del taller de còmic del Casal de Joves Casa Sagnier

La contrapartida de @elenabulet Tu com viatges?

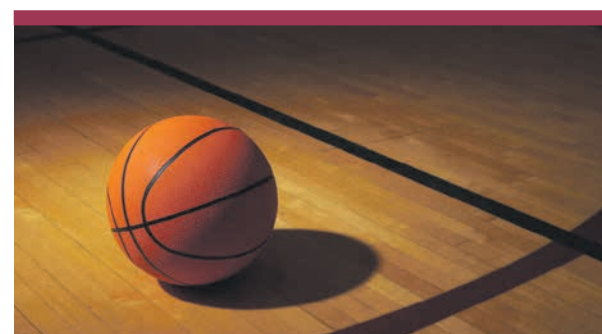
Millor sol/a que mal acompanyat/da

Encara que siguis una persona sociable, quan toca viatjar la soledat es converteix en la teva millor amiga. Marxes tu a l'aventura i de tu dependrà que els propers dies o mesos siguin una experiència inoblidable. Viatjar sol et permet explorar l'entorn amb els cinc sentits ben desperts. Podràs seguir les teves intuïcions i improvisar tot el que vulguis. Ningú et forçarà a aixecar-te a cap hora o a seguir una ruta que no et ve de gust. Tampoc has de pensar en grup. Allotjament per una persona, transport per una persona, menjar per una persona... Tot és més fàcil. A més, viatjant sol/a no corres el risc que un enfado et sentenciï el viatge. I si en algun moment t'avorreixes, sempre pots llegir un bon llibre o xerrar amb qualsevol altre aventurer que segueixi la teva mateixa ruta. Viatjar sense dependre de ningú et permet pensar i reflexionar sobre la teva persona, madurar i sobretot conèixer-te a tu mateix/a.

Com més serem, més riurem

El refrany és completament cert, especialment quan vas de viatge. Anar en grup et garanteix no avorrir-te mai i també et proporciona riures bojos. Encara que tot és una mica més complicat, perquè cal pensar en plural, anar en grup t'estalvia molts esforços. Altres arribaran on tu no arribis. Compartir viatge és poder escollir entre diverses activitats proposades, ja que cadascú/na té diversos interessos. És també crear lligams intensos, perquè encara que conivire no sigui fàcil, uneix com mai. I de tornada, tindreu grans records compartits i us passareu les properes setmanes rememorant els moments que més us hagin marcat. A més, mirant la butxaca, viatjar en grup permet també abaratir costos. Allotjament compartit, lloguers de cotxe compartits, bitllets múltiples de transport... I, si en algun moment no pots més, també tindràs algú que t'ajudi a carregar equipatge!

Un esport d'equip

► Júlia Bulet

L'objectiu de totes les disciplines esportives podria ser aconseguir superar al contrincant, si bé en els esports d'equip s'intenta anar més enllà. Ja no és tan important el fet de guanyar com ho és saber jugar en equip.

Quan jo era petita, sempre m'havia agradat guanyar i era molt competitiva, però a mesura que han passat els anys aquest desig s'ha anat afeblint. De vegades, la competitivitat ens cega i acaba eliminant molts dels altres valors importants de l'esport. Per exemple, quants pares s'enfaden perquè els seus fills perden fins al punt d'insultar als àrbitres.

Durant els molts anys que he jugat a bàsquet, m'he adonat que a la pista no tot és fer punts. Sempre m'he fixat més en la jugadora que animava a les seves companyes, que mai es rendia, que sempre es disculpava quan feia faltes i que sempre respectava l'àrbitre. Els valors d'educació i d'esportivitat s'haurien de potenciar molt més en aquesta societat. Es tracta de passar-ho bé i crear quelcom en conjunt amb les teves companyes.

El que es guanya en els esports d'equip no es compta en títols, es compta en sentiments i experiències. Em sento molt més realitzada quan veig que una jugadora de pissarra surt bé o quan es crea una connexió i una compenetració al camp amb una companya. Evidentment, m'alegro quan faig una entrada bonica o encistello un triple important, encara que m'omple més mirar a les meves companyes i veure que també s'estan deixant la pell per aquest equip i aquest esport. I el fet de jugar a un esport d'equip aporta molt més que un individual. En el bàsquet, quan passes per moments durs com les pretemporades on t'has de posar a to físicament no ho pateixes sola. El millor és que sempre et sents acompanyada.

Els esports d'equip són increïbles, no només t'ajuden a esbargir-te dels problemes quotidians o a desconnectar, sinó que t'ensenyen a valorar el que realment és important i a no rendir-te mai. És per això que el bàsquet sempre m'ha aportat felicitat i les millors experiències de la meua vida.

EL FARISTOL

Monique Makon i la seva poderosa veu inauguren "Veus"

► Eduard Sant i Chalois (@Eduard_Sant)

Al llarg de cinc setmanes entre febrer i març, la petita però càlida sala d'actes del Centre Cívic Vila Florida acull "VEUS", un cicle de música intimista on la veu és la protagonista. En aquesta edició, el protagonisme recau en el pop rock alternatiu de Guille Ayora (22 de febrer), el blues de Mr. Shingles (1 de març), el jazz, bossa i soul de Clara Luna (8 de març) i el fado de Névoa (15 de març).

La talentosa veu de la jove Monique Makon va ser l'encarregada d'inaugurar aquest cicle el passat dijous 15 de febrer aconseguint omplir més de la meitat de la sala (una cinquantena de persones).

Descoberta al Kasal de Joves de Roquetes i formada al Taller de Músics dins el CABAL MUSICAL, un interessant projecte d'innovació social per a la inclusió, formació, orientació del talent musical de joves músics, de mica en mica Monique Makon està començant a fer-se un nom dins l'escena negra barcelonina.

Acompanyada en aquesta ocasió en format trio -veu, piano i baix- per Juan García i Alex Serran (dos dels membres de The Soul Titoo's, la seva banda d'acompanyament), al llarg d'una hora de concert, Makon va fer un personal i a la vegada fascinant viatge per tots els registres possibles de la música negra.

Fotografia: Eduard Sant

Un cop superada una inicial timidesa deixant al baixista Juan García el rol de les presentacions en públic, així com les restes d'un refredat, Makon va poder moure's còmodament a sobre l'escenari per gaudir del públic assistent. Gràcies a les seves versions dels seus referents musicals, un concert d'ella resulta un atractiu viatge a la història del soul, el jazz, r&b o el blues. Estàndards del jazz com per *Fly Me To The Moon*, i *I Just Wanna Make Love To You* d'Etta James així com temes de Stevie Wonder, Aretha Franklin o Tina Turner formen part del seu habitual repertori. Això sí, menció especial a la interpreta-

ció del gran hit de Rihanna *Diamonds* així com un *Feeling Good* de Nina Simone que a més d'un assistent el va deixar sense paraula gràcies a una força vocal i sentimental considerable.

Tot i la seva joventut, amb alguns elements a polir a hores d'ara, Monique Makon aconsegueix una fita no apta per a tothom en el món musical: la seva veu i el sentiment que desprèn, captiva i a la vegada aconsegueix ella sola omplir bona part de l'escenari. Aquest fet només està a l'altura dels talentosos artistes. En definitiva, un nom a seguir de ben a prop i a sobre sense necessitat de recórrer molts kilòmetres.●

Ohlalá!

Entre l'1 i el 8 de març s'ha celebrat la primera edició del Festival de cinema francòfon de Barcelona, «Ohlalá!» en sessions a l'Institut francès de Barcelona i als Cinemes Texas. En total s'han projectat 10 pel·lícules o documentals de màxima actualitat a l'Institut (totes elles de l'any 2016 o 2017), i 5 al Texas, que ha reunit una retrospectiva al director Cédric Klapisch. Dissabte a la tarda, amb la projecció del documental *Tout s'accélère*, de Gilles Vernet (present a la sala), que va reunir un públic de caràcter familiar que va omplir l'auditori. El documental és una reflexió sobre la carrera contra el temps que caracteritza la societat actual, però posant el focus sobre alumnes de 5è de primària. El film es fa preguntes com: Amb quina urgència obeeix aquesta acceleració quan aquests nens de 10 anys posen en evidència els seus propis límits? Els nens presents a la sala van intervenir activament en el debat posterior.●

PER ALS PETITS DE CASA

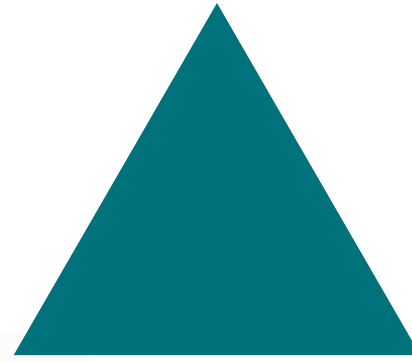
Frase feta

Qui dia passa,
any empeny!

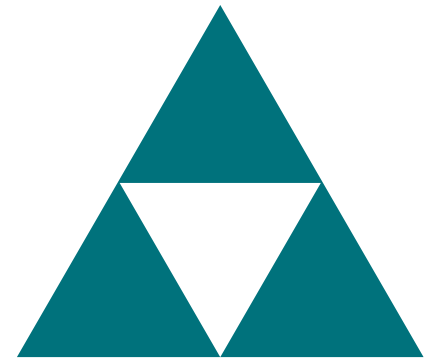
21 1272481928
111772610
22177265230
62545230
163153914
132
293112

Què et sembla que vol dir?

- a) Anar fent per anar tirant endavant.
- b) Desig d'allargar la vida.

a

b

Quants triangles hi ha a cada figura?

c

Observa i endevina què hi ha a cada columna

Mira quines formes més boniques trobem per dins i per fora de les fruites i hortalisses.

1

2

3

4

5

6

Completa els noms amb les vocals que falten

1 P M
 2 M D   X
 3 T R N J

4 P R R
 5 T M Q   T
 6 C R X F

Quina vocal correspon a cada color?

= A = =
 = =

Solució triangles: a) 1 triangle / b) 5 triangles / c) 17 triangles

Cuina de mercat

► Marta Castells

Pèsols ofegats

Ingredients:

1 tassa de pèsols frescos
2 cebes tendres tallades a quadrats
2 alls tendres tallats fins
Mitja tassa de tempeh tallat a daus i cuit
1 tassa i mitja d'aigua o brou vegetal
Sal, tamari, mugi miso, oli, fulles de menta, lloret i pebre negre

També cal un plat de ceràmica amb aigua per tapar la cassola o bé un paper vegetal

Elaboració:

1. En una paella amb unes gotes d'oli i unes gotes de tamari enrossiu el tempeh. Poseu-lo sobre un paper absorbent i reserveu-lo.
2. En una cassola amb unes gotes d'oli i un polsim de sal, sofregiu la ceba fins que estigui tendra.
3. Afegiu-hi els alls i remeneu-ho durant 5 minuts.
4. Afegiu-hi els pèsols, un altre polsim de sal, l'aigua o brou vegetal, el lloret i les fulles de menta trossegades.
5. Bulliu-ho, abaixeu el foc i coeu-ho a foc lent i tapat amb el plat o bé amb un paper vegetal sota la tapa i sacsegeu-ho de tant en tant, sense obrir la cassola.
6. Coeu-ho durant 30 o 40 minuts o fins que els pèsols estiguin tous.
7. Poseu-ho al punt amb unes gotes de tamari i coeu-ho 2 minuts més.
8. A l'últim moment afegiu-hi el tempeh i el pebre negre molt. Deixeu-ho reposar durant uns quants minuts perquè els sabors es barregin.
9. Afegiu-hi el miso i serviu els pèsols calents.

► Blai Pérez

Amanida de llagostins

Ingredients

Mescla d'enciams i brots per a 4 persones
20 llagostins
2 peres fermes
40 gr de pinyons
100 ml d'oli d'oliva verge extra
50 ml vinagre de poma, sal

Elaboració

Comencem pelant els llagostins i coent-los al vapor uns 3 min i reservem. Preescalfem el forn a 200 °C, rentem i pelem les peres, les tallem a grills i les coem al forn 15 min. Mentrestant preparem la vinagreta, barrejarem l'oli, el vinagre, els pinyons i un pessic de sal. Al servir disposarem un llit de fulles i brots, les gambes, els grills de pera, i tot ben amanit amb la vinagreta.

Timbal de quinoa i verduretes

Ingredients 150 gr de quinoa
4 branques de brocoli
100 gr de mongeta tendra del cuc

2 pastanagues
4 espàrrecs
4 xitakes

1 carbassó
Oli d'oliva verge extra
Salsa de soja

Sal
Un grapat de mescla de germinats

Elaboració

Bullim la quinoa en abundant aigua amb sal, l'escorrem i reservem. Tot seguit rentem totes les verduretes, les tallem a daus ben petits, les sofregim de 5 a 7 min a foc suau en una paella amb oli d'oliva. Hi incorporem la quinoa, apugem el foc i ho salte-

Timbal de quinoa. ©Blai Pérez

gem tot junt uns minuts més. A continuació hi afegim un raig de salsa de soja, ho remenem 1 min i retirem del foc. En cada plat posarem un cercol per farcir-lo amb el saltejat, fent-hi una mica de pressió perquè es compacti, desemmotlem, amanim amb una mica d'oli d'oliva i sal. Opcionalment podem decorar el timbal amb alguns germinats al gust.

Gall d'indi amb faves, pèsols i carxofes

Ingredients

4 cuixes i 4 contracuixes de gall d'indi

2 cebes tendres
500 gr de faves pelades
500 gr de pèsols pelats
8 cors de carxofa

½ litre de brou de verduretes
Fulles de lloret
Branques de menta fresca
Branques de farigola i romaní
Oli d'oliva verge extra, sal i pebre

Elaboració

Salpebrem el gall d'indi i el sofregim en una cassola amb unes cullerades d'oli d'oliva uns 10 min, retirem del foc i reservem. Pelem i piquem les cebes tendres, i les coem 10 min a foc suau en la mateixa cassola, passat el temps afegim les faves, els pèsols i els cors de carxofa tallats a quarts, tot seguit el gall d'indi, corregim de sal i ho cobrim tot amb el brou de verduretes, el lloret i la resta d'herbes aromàtiques, deixem coure uns 20 min a foc suau i ja estarà, tindrem el plat a punt. Bon profit! ●

Val més evitar que curar

► Marta Trius

Vegetarians, ovolactovegetarians, vegans, naturistes, crudívors, carnívors aquestes són alguns dels corrents alimentaris amb els quals podem trobar-nos i que moltes vegades ens fan reflexionar posant en dubte les nostres pròpies creences.

Durant la conferència *Alimentació per a la gent gran* que va tenir lloc el passat 28 de febrer en el Col·legi d'aparelladors, arquitectes tècnics i enginyers d'edificació de Barcelona, Jordi Valeta (tècnic en naturopatia funcional i fisioterapeuta) va parlar sobre els bons hàbits alimentaris en general i per a la tercera edat en particular.

Si bé se suposa que la nostra situació geogràfica ens permet gaudir de la saludable dieta mediterrània, sembla ser que en l'actualitat al nostre país sobrepassem el consum de greixos, cosa que provoca molts problemes de salut. Segons Jordi Valeta, un dels grans problemes avui dia són els hidrats de carboni, dels quals abusem constantment, sense saber que contenen gran quantitat de greixos i sucres.

Lavors, què hem de menjar per estar sans? La hidratació és un dels aspectes importants d'una dieta equilibrada: hem de beure aigua mineral o infusions, preferentment entre menjars; és també fonamental controlar el que prenem per sopar: "es recomana no menjar aliments freds ni crus a la nit, ni tampoc pa, cereals o patates", recalca Jordi, ja que són aliments de difícil digestió.

Altres aliments a tenir en compte són les hortalisses i les verduretes, que han de ser de temporada i convé que estiguin presents en els dos menjars principals del dia. Respecte a les fruites, el millor és menjar-les en dejú perquè no dificultin la digestió de les proteïnes. I ja que parlem de proteïnes, destacar el peix com a font principal de proteïna animal (sobretot peix blau), tenir precaució amb la carn de porc i consumir ous de qualitat (classe 0) amb moderació. I com a acompanyament de tots els plats resulta molt interessant utilitzar espècies-herbes, ja que tenen propietats anti-oxidants i digestives.

Els assistents es van mostrar interessats en aspectes com l'osteoporosi, l'alzheimer o la diabetis, malalties que solen estar vinculades a edats avançades, punt en el qual Jordi Valeta es va centrar a parlar de la importància d'augmentar el consum d'aliments alcalizants i reduir el consum dels acidificants amb el que s'aconsegueix tenir bon ph sanguini (que ha d'estar entre 7'36 i 7'42) i, conseqüentment, una bona salut.

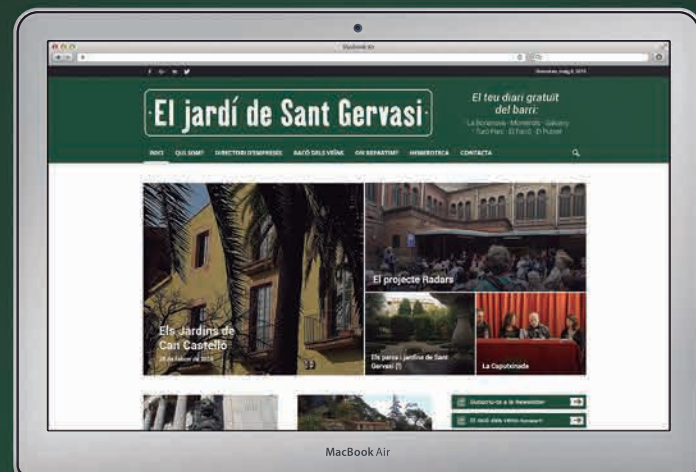
I una bona salut, valgui la redundància, no ha de dependre mai de suplementos alimentaris: "avui dia recorrem massa als suplementos i cal tenir molta cura amb ells perquè poden tenir efectes secundaris si no es prenen adequadament". Per exemple el omega 3, que té propietats molt positives, pot augmentar l'efecte dels anticoagulants, per la qual cosa és necessari sempre que es recomanin de manera personalitzada i si els prenem que sigui en les dosis adequades i que estiguin fabricats amb controls estrictes. I finalment Jordi es va referir a les submanques que pot produir la presa de fàrmacs, com per exemple els antiàcids que afecten a l'assimilació del complex de vitamines B, vitamina A, el calci i el fòsfor.

Per tant, a grans trets, hem de vigilar el que mengem, tenint en compte el nostre ritme de vida, mantenir una hidratació adequada i no abusar de medicaments ni suplementos alimentaris.

Segueix-nos al web!

www.eljardidesantgervasi.cat

Llegeix totes les notícies anteriors,
assabenta't de l'agenda cultural,
hemeroteca, xarxes socials...

MESTRES DE SANT GERVASI

Emili Teixidor (1933-2012). Escriptor i educador (1)

Els primers anys i la fundació de Patmos

► Bartomeu Palau

Qui era l'Emili Teixidor? L'Emili Teixidor era un professor fill de Roda de Ter que tenia els estudis de Magisteri, Filosofia i Lletres i Dret. I em penso que també tenia estudis de periodisme. Es tractava, doncs, d'una persona intel·lectualment i culturalment molt preparada.

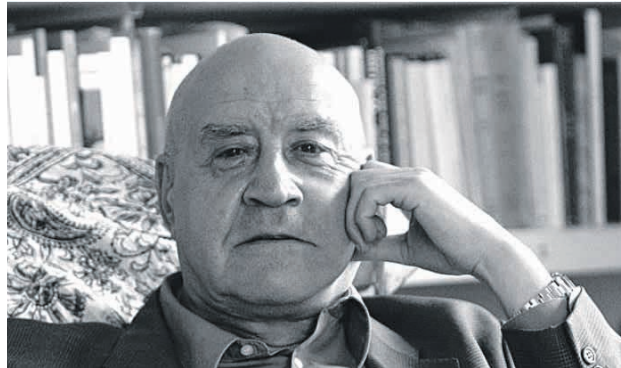
Però parlar de l'Emili Teixidor no és parlar d'un professor, d'un advocat o d'un periodista, sinó que és parlar d'un mestre en majúscula, d'un escriptor excepcional, d'un educador fora de sèrie i d'un autèntic guia, entenem per guia aquella persona que a partir del seu sentit comú, sap orientar els demés. L'Emili tenia aquell do de la gent de poble que fa que els altres diguin: *això demana-li a ell que és un home de senderi*. Aquesta és una de les primeres descobertes que vaig fer quan el vaig conèixer, que tractant-se d'un home d'una imaginació desbordant, capaç de sorprendre de dalt a baix a l'oient o al lector amb la seva imaginació i la seva capacitat creativa, era a l'ensens un home d'un profund sentit comú.

Pels volts dels anys cinquanta, existia a Barcelona l'Escola Betània per a noies situada als carrers Descartes i Plató. Els pares d'aquesta escola volien crear una escola semblant per a nens atès que en aquella època

l'administració educativa espanyola, no permetia la coeducació. Mossèn Alemany, consiliari de Betània i home molt implicat en el món educatiu barceloní, coneixia un xicot jove que estudiava a la Universitat de Barcelona i vivia al Col·legi Major "Fray Junípero Serra". Aquest xicot era l'Emili Teixidor i Viladecàs.

L'Emili Teixidor va entomar el repte i va crear l'escola Patmos. Els seus primers locals foren uns barracons situats entre el Tennis Barcelona i la Creu de Pedralbes. La finca es deia "Cal Montero". El terreny era enorme (avui dia hi ha tres carrers que el travessen) i tenia una part dedicada a camps de cultiu i una altra dedicada a la vegetació silvestre. L'edifici de l'escola, és a dir els barracons prefabricats, es van bastir al bell mig del bosc.

No hi havia ni camp de futbol, ni pistes de bàsquet, ni piscina, ni poliesportiu: els nois corrien i jugaven pel bosc! Ells deien que anaven a jugar a la selva; vet aquí perquè del primer diari de l'escola, se'n deia el "Diari de La Selva". Era un diari mural situat a l'entrada de l'escola, que es renovava dos o tres cops per setmana i on els alumnes i professors, reflectien les principals notícies, els seus projectes i les seves esperances. La part de la finca dedicada a

El mestre i escriptor Emili Teixidor.

conreu estava a càrrec d'un pagès de l'Hospitalet del Llobregat que, setmanalment, venia amb el seu carro a buscar la collita. Mai no hi va haver una sola queixa del pagès perquè els nois trepitgessin els seus camps això era fruit de la primera norma que l'Emili va implantar a l'escola: respectar el treball dels altres!

Patmos va ser d'entrada una escola diferent de totes les altres, situant-se des de bon principi a la primera línia de la renovació pedagògica. En Teixidor va tenir interès que des del primer moment hi participés gent de primera fila. Així recordem entre els principals col·laboradors homes com l'escriptor Jordi Sarsanedas, l'historiador Albert Balcells, el músic Àngel Colomer del Romero, el compositor Joan Guinjoan, el poeta Mi-

quel Martí Pol, l'escriptor i periodista Josep Maria Espinàs, el psiquiatre i membre dels Setze Jutges Delfi Abella, el pedagog Pep Costa Pau, el catedràtic de català Joan Solà, el lingüista Antoni Comes, etc.

L'equip inicial de mestres, format per cinc professors, un consiliari i el director, era un equip ple d'enardiment que fins i tot dedicava dissabtes i diumenges a fer visites o sortides culturals amb els alumnes sense cap mena d'interès crematístic.

Amb la nova escola, l'Emili va establir d'entrada uns canvis de caire pedagògic sorprenents i molt positius. Quan es tractava, per exemple, de donar els resultats de les avaluacions, els mestres felicitaven a tots els nois, tant els que havien tret un excel·lent o un notable, com aquells que, sense haver assolit bones qualificacions, excel·lien per qualsevulla qualitat de tipus personal (premiaven al més treballador, al més bon company, al més servicial, al més voluntariós, al més bon flautista —a les escoles s'ensenyava flauta dolça i percussió—, al més alegre, etc.). I això que avui dia pot semblar una anècdota sense cap transcendència, passava en una època on a totes les escoles penjaven els quadres d'honor amb el nom dels tres o quatre millors alumnes de l'aula!•

Grup de Suport Educatiu a famílies amb adolescents

► Mar Castiella i Alberto Barrientos

La tasca d'educar als fills és sempre una experiència gratificant alhora que una gran responsabilitat. Avui en dia les famílies compten amb un major suport sanitari, social i cultural. Tot i així es donen una gran quantitat de situacions que fan que molts pares i mares visquin l'educació dels seus fills com un procés complex i en ocasions, s'enfrontin a esdeveniments davant dels quals els agradaria comptar amb algun tipus d'orientació i d'una ajuda més personalitzada.

Factors com la diversitat social, la multiculturalitat, els constants avenços tecnològics, la incorporació de la dona al món laboral amb el consegüent canvi en la convivència, al costat dels canvis estructurals que s'estan donant en moltes famílies com a resultat de separacions, divorcis i reunificacions familiars, contribueixen a aquesta percepció de desorientació.

Davant d'aquesta situació els Serveis Socials de Sarrià - Sant Gervasi ens hem plantejat la necessitat de proporcionar suport i orientació als pares i mares a l'hora de desenvolupar

les seves competències parentals, fer front a l'estrès, prendre decisions quotidianes, establir límits i altres temes que els preocupen.

La nostra proposta professional és realitzar aquest suport educatiu a través de grups de pares i mares que estiguin interessats. Aquests grups tenen una finalitat fonamentalment preventiva i pretenen facilitar l'exercici positiu del rol parental i el benestar dels membres de la família.

Entenem per competències parentals el conjunt de capacitats que permeten als pares afrontar d'una manera flexible i adaptativa la tasca vital de ser pares d'acord amb les necessitats evolutives i educatives dels seus fills/es i amb els estàndards considerats com a acceptables per la societat en què vivim.

Aquestes competències parentals són el resultat d'un ajust entre les condicions psicosocials en les quals viu la família, l'escenari educatiu que els pares han construït per realitzar la seva tasca i les característiques de l'adolescent.

En la nostra experiència professional hem constatat la importància

Per a pares i mares amb fills de 12 a 16 anys

que té per al desenvolupament de les competències parentals, la participació activa dels pares en la dinàmica de les sessions, així com reconèixer el seu saber com a pares i mares en contraposició del saber dels experts. Aquests Grups faciliten que puguin emergir dels mateixos pares respostes alternatives i opcions noves de comportament, alhora que reforça els recursos personals dels pares com a educadors.

Aquest 6 de març comencem la 7a edició d'un Grup de Suport Educatiu de pares i mares amb fills adolescents (12-16 anys) que portarem a terme al Centre Cívic Can Castelló ubicat al territori de Sant Gervasi.

Els temes que abordem en les sessions són: els canvis psicobiològics dels fills; el desenvolupament evolutiu; el rol parental; la relació patern-filial; la comunicació en la família; escolta activa i empatia; autoestima i assertivitat en els fills; els límits; la negociació, acords, càstig i premis.•

Mar Castiella és educadora social i Alberto Barrientos és psicòleg clínic, del CSS Sant Gervasi.

Les prioritats en salut del barri

Jornada oberta a la ciutadania per presentar el diagnòstic comunitari

► Rocio Jiménez

Com a ciutadans també podem incidir en la definició de les polítiques de salut comunitària que afecten al nostre barri. La comissió de salut comunitària del Putxet i Sant Gervasi – La Bonanova presenta públicament les conclusions del diagnòstic de salut del territori. L'objectiu és que el veïnat pugui expressar la seva opinió per tal de definir i prioritzar conjuntament les accions per respondre a les necessitats de salut de la comunitat.

La presentació tindrà lloc dilluns 9 d'abril a l'Espai Putxet pel barri del Putxet i dilluns 16 d'abril al Centre Cívic Vil·la Florida per a Sant Gervasi i La Bonanova.

La comissió de salut comunitària del Putxet i Sant Gervasi – La Bonanova va néixer arrel del projecte COMSalut. Aquesta és una de les prioritats del Pla de Salut 2016-2020 del CatSalut i té com a objectiu impulsar la salut comunitària des dels centres d'atenció primària (CAPs). La seva metodologia contempla el treball conjunt

entre el CAP, les administracions públiques i la ciutadania per tal de definir accions de prevenció i promoció de la salut. El projecte es va posar en marxa en 2015 a 16 CAPs pioners en salut comunitària. A l'àrea bàsica de salut de Sant Gervasi, el CAP impulsor és Atenció Primària Vallcarca – Sant Gervasi, que forma part de la Comissió de salut comunitària amb representants del districte de Sarrià, de l'Agència de Salut Pública de Barcelona i d'altres entitats veïnals i equipaments de la zona.

Com pot incidir la ciutadania en la salut comunitària

La Comissió de salut comunitària del Putxet i Sant Gervasi – La Bonanova han elaborat durant els dos darrers anys el diagnòstic de salut del territori. L'objectiu de la presentació de les seves conclusions és crear un espai de diàleg on tothom pugui fer suggeriments i propostes per millorar la salut de la comunitat i treballar de forma coordinada amb entitats i persones de la comunitat i veïnat que puguin ser també importants actius de salut.

Què és la salut comunitària?

S'estima que el 80% dels factors que determinen la salut es troben fora del sistema

Fotografia: CAP Vallcarca-Sant Gervasi

- Col·laboració i suport en temes de salut amb les entitats de la comunitat.
- Coordinació amb altres serveis de la comunitat, tant de salut com socials o d'entitats del territori.

Rosario Jiménez és metgessa de família CAP Sant Gervasi

sanitari. Per això, protegir i millorar la salut de la població requereix que l'administració pública i els professionals d'atenció primària treballin en coordinació amb la població i tenint en compte els recursos del territori on aquesta hi viu.

Quan parlem de salut i comunitat la feina va més enllà de les consultes mèdiques. Alguns dels eixos fonamentals d'aquesta tasca són:

- Identificació i priorització dels problemes de salut de la població i en funció dels mitjans adequats per aquests.
- Coneixement dels recursos institucionals i comunitaris per promoure el seu desenvolupament i aprofitament per part de la població.

Presentació del diagnòstic de salut

Vine a dir la teva!

El Putxet

Espai Putxet

Dilluns 9 d'abril de 2018 a les 19 h
Presentació del diagnòstic de salut del barri **El Putxet** i priorització de les actuacions en col·laboració amb el veïnat.

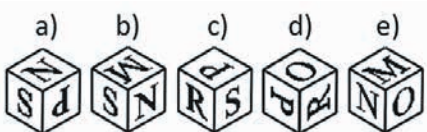
Sant Gervasi i La Bonanova

Centre Cívic Vil·la Florida

Dilluns 16 d'abril de 2018 a les 19 h
Presentació del diagnòstic de salut dels barris de **Sant Gervasi i La Bonanova** i priorització de les actuacions en col·laboració amb el veïnat

JOC D'ORIENTACIÓ ESPACIAL

Quin d'aquests cinc cubs (a, b, c, d, e) correspon al cub desplegat que hi ha a sota?

(La solució us la donarem al proper número d'El Jardí)

SUDOKU

3	7							9
8					7			
					2	3	8	
		7	9	1				
	1	4		3		5	6	
				5	4	7		
	2	6	4					
			5					1
3							5	6

Solució sudoku:

6	7	3	1	8	2	9	4	5
4	9	8	5	3	6	7	2	1
8	3	6	1	7	4	9	2	5
9	1	4	7	1	9	3	8	5
6	8	3	2	5	4	7	1	9
9	1	4	7	3	8	5	6	2
2	5	7	1	6	9	8	4	3
1	4	5	6	9	5	7	3	8
7	1	4	5	6	9	5	7	3
8	6	9	3	4	7	1	2	5
5	8	6	9	3	4	7	1	2
3	7	2	1	8	5	6	9	4

SOLUCIÓ DEL JOC MATEMÀTIC DEL MES DE FEBRER

La xocolata és a la gerra B.

A: 950 gr B: 750 gr C: 550 gr D: 475 gr E: 325 gr

IMMOAUGUSTA

SERVEIS IMMOBILIARIS DE CONFIANÇA

Experiència immobiliària de més de 15 anys

Atenció professional d'alt nivell

Garantia de rigor, seriositat i eficàcia comercial

I només per confiar en nosaltres li obsequiem amb serveis immobiliaris valorats en 600€

Via Augusta 76 · 08006 Barcelona

Telèfon 933 485 501 | 648 255 943

www.immoaugusta.com | info@immoaugusta.com

registre d'agents immobiliaris de Catalunya aicat 6184

GENT GRAN

ACTIVITATS

MARÇ - ABRIL

Llar de Mn. Lluís Vidal

Parròquia de la Bonanova, c. Bigai, 12

Deixats enrere els dies hivernals, contents esperem la Primavera. Un mes curt per la Setmana Santa, que cal aprofitar. El dia s'allarga, les temperatures s'abaixen i la Llar es reanima amb tota la il·lusió.

DIMECRES 14 DE MARÇ, A LES 17:30 H**Exercicis de memòria**, a càrrec de la Mariona Franquet i la Núria Pugès.**DIMECRES 21 DE MARÇ, A LES 17:30 H**

Cinefòrum amb la pel·lícula **La ciudad de las estrellas (La, La, Land)**. Director: Damien Chazelle. Actors: Emma Stone, Ryan Gosling, John Legend, J.K. Simmons. Film guanyador de sis premis Oscar, un bon cocktail de música, comèdia i drama romàntic.

ACTIVITATS HABITUALS: Gimnàstica, Coral, Jocs, Manualitats, Musicoteràpia, Exercicis de memòria, Català, Conversa de Francès, Cinefòrum, etc.

Casal de Sant Ildefons

c. Marià Cubí, 111, tel. 93 200 75 15
csantildefons@gmail.com**DIMARTS 20 DE MARÇ, A LA TARDA**Cinema: **Casablanca**, amb Humphrey Bogart i Ingrid Bergman

ACTIVITATS HABITUALS: Idiomes, loga, Ball country, Gimnàstica, Coral, Taller de memòria, etc.

Centre Cívic Vil·la Florida

c. Muntaner, 544

DIMECRES 18 DE MARÇ, A LES 17:30 H

Sant Jordi de la gent gran. Tarda de música i lletres! Veniu a gaudir d'un Sant Jordi emotiu i poètic. A càrrec del col·lectiu de gent gran del centre cívic.

Auditori Joan XXIII, ICCIC

Via Augusta 205, Tel.93 201 37 01 -matí
associaciocic@gmail.com

Aula d'Extensió Universitària del CIC per la gent gran, programa gener-febrer 2018.

Preu de la conferència pels no matriculats: 5 €
Aforament limitat**DILLUNS 5 DE MARÇ, A LES 17 H**

Documental: **Maria i jo**, un pare i una filla amb autisme, se'n van de vacances, amb Miquel Gallardo, il·lustrador i comunicador

DILLUNS 12 DE MARÇ, A LES 17 H

Innovar en educació: un diàleg amb la tradició, amb Jaume Cela, mestre jubilat i escriptor

DILLUNS 19 DE MARÇ, A LES 17 H

Periodisme enganyós i periodisme compromès, amb Vicenç Lozano, redactor de TV3

DILLUNS 9 D'ABRIL, A LES 17 H

Cuina, salut i sostenibilitat, amb Toni Massanés, director general de la Fundació Alcía

DILLUNS 16 D'ABRIL, A LES 17 H

Presentació del treballs de recerca dels alumnes de Batxillerat del CIC

DILLUNS 23 D'ABRIL, A LES 17 H

Miquel Martí i Pol, la tendresa s'instal·la a les paraules, amb Joan Tres Arnal, doctor en filologia catalana UB. **Premis Concurs Fotografia**

La guerra i la mort del pare

Les finestretes dels records (4)

► **Neus Gavaldà**

Sobretot, el record més clar que tinc del papa, és el del dia que es va morir. Com he dit, ell feia de carter a Les Corts i, en un dels bombardejos de Barcelona durant la Guerra Civil, va esclatar una bomba bastant a prop seu. De moment semblava que no li havia fet res, però quan va arribar a casa per dinar ja no es trobava bé i li va dir a la mama que portés la cartera a Correus o a un company seu que vivia al carrer Bertran, perquè per a ell el correu era sagrat. Es veu que ell mateix ja se sentia morir i, de fet, a la tarda ja era mort. El metge va dir que havia estat el cor. El recordo estirat vestit damunt del llit. No al llit de l'alcova, on dormien els papes, sinó a un de cinc pams que teníem a l'habitació del davant. Una veïna, la carnissera del costat, em va dir "El papa dorm" i jo li vaig contestar "No, que s'ha mort", i la mama plorava parlant amb el metge. Devia ser un dia terrible per a ella perquè es va trobar molt sola: els homes de la família eren a la guerra i les dones, com que hi havia els bombardejos, tenien por. La tieta més gran, la que tenia un bar, es

va estar a casa nostra fins a les 12 de la nit. Un dia, la mama ens va explicar que al final, aquell dia, es va estirar a dormir al costat del papa mort.

Així que ens vam quedar totes quatre, la mama i les tres germanes: jo amb 4 anys, la Mari amb 14 i la Julieta amb 16. En aquell moment les meves germanes tampoc no hi eren, estaven a València a casa d'uns cosins de la mama una temporada, perquè a Barcelona el tema del menjar estava molt malament. A Barcelona, en aquella època, per aconseguir menjar es feien moltes cues i per això molta gent anava als pobles veïns a comprar coses als pagesos. La gent anava a La Floresta o al Papiol, on podien comprar patates, avellanes i altres coses per poder anar passant.

Un altre capítol de la guerra va ser quan va caure la bomba una mica més avall de casa, a les cases de la vorera del davant. Va esclatar damunt de tres cases: la que feia cantó amb el carrer Noguera, ara Pintor Gimeno, i les altres dues de més avall. A la mateixa cantonada hi havia un bar: l'amo era a la guerra i la dona i els fills, en sentir

les sirenes, es van refugiar al celler i allí, pobres, es van morir ofegats per la runa de tota la casa que els va caure al damunt. Nosaltres, de vegades, quan bombardejaven anàvem al refugi, que era el túnel, segons deïem, "del metro del Tibidabo", o sigui, els Ferrocarrils Catalans. Hi entràvem per la plaça Núñez de Arce, que ara es diu Joaquim Folguera, i tant el túnel com l'estació (Putxet) ja estaven tots acabats, però el tren encara no hi havia passat mai. Aquells dies deïem "Ja vénen les "paves"!"; que era com en deïem dels avions que bombardejaven la ciutat cada dues hores. Però aquell dia, quan va caure la bomba al nostre carrer, érem a casa, al llit, i la mama ens va dir "Tapeu-vos el cap amb el coixí!", i vam sentir un soroll terrible i va ser com si una força estranya alcés el llit sencer i tornés a deixar-lo a terra. Al terrat de casa teníem una gàbia amb una conilla i al cap d'un temps la mama la va matar per menjar-nos-la, i tenia el fetge pedregat. La mama va dir que era de l'ensurt de les bombes. El carrer va quedar tallat per la runa de les cases caigudes.●

La solitud en l'Alzheimer

► **Isabel López**

La solitud és una gran aliança per a la majoria de persones. Permet organitzar idees, tenir certa intimitat, necessària, dur a terme algunes aficions o simplement gaudir de la nostra companyia sense més necessitat.

Però aquesta solitud a vegades és perjudicial si no és desitjada. És el que succeeix a la majoria dels cuidadors de persones dependents: per falta de temps, d'esgotament i de preocupacions no es pot dur a terme aquest contacte amb la resta de persones en condicions adequades.

El sentiment de culpabilitat és un altre factor important per a la solitud no desitjada. Se senten culpables per gaudir d'aquestes amistats i companyies quan el seu familiar ja no pot portar-les a terme, i se senten culpables també, per deixar de cuidar i "abandonar-los" encara que siguin unes poques hores. Sense tenir en compte que, molt al contrari del que pensem, és un benefici per a ells i per a la persona dependent.

De les poques vegades que es disposen per tenir aquest tipus de contactes, els cuidadors noten que són molestos per a la resta, que no els entenen o que generen llàstima als altres i es veuen com una càrrega. Així que per evitar aquest tipus de situacions es crea una aïllament que amb el temps empitjora.

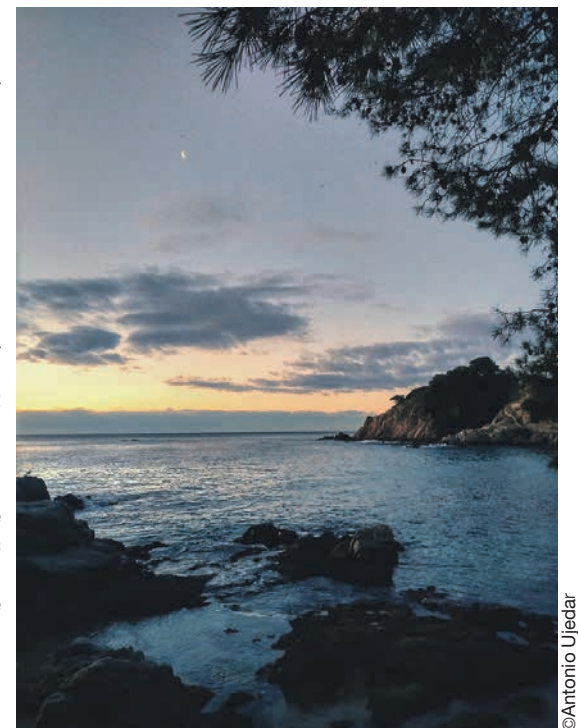
Les conseqüències d'aquesta solitud i d'aquest aïllament són de molt diferent índole. Es perd capacitat objectiva per detectar pensaments, sentiments i idees errònies. Com també es perden capacitats cogniti-

ves, destreses i habilitats socials. Tot això repercuteix seriosament en la seva salut, tant mental com emocional.

Per revertir aquest tipus de situacions es recomana crear una rutina d'espai i temps per a nosaltres, aprofitar tots els recursos que disposa la nostra comunitat i que estiguin a la nostra disposició, a més de demanar ajuda i suport de forma explícita a familiars i amics perquè pugui disposar-se d'aquests espais. En la mesura que disposem d'aquest poc temps, s'aconsella que es prioritzin les amistats que els aportin major satisfacció, afecte i enteniment.

Quan no disposem d'aquest tipus de relacions, és una bona opció retornar a fer algunes activitats que hem deixat a banda per falta de temps i ànim, i així tornar a sentir-se realitzat. Pot ser una oportunitat per conèixer amistats noves i crear nous vincles.

És molt important també, i es recomana encaridament, tenir en compte els grups de suport i d'ajuda mútua. Des de la Fundació Uszheimer, oferim aquest tipus de reunions gestionades per professionals de la Psicologia, per permetre una trobada on poder compartir i reflexionar juntament amb altres persones que es troben en la mateixa situació i així expressar els nostres punts de vista, vivències i estratègies, i disposar d'un es-

©Antonio Ujedar

pai obert on tot el món pot sentir-se ben rebut i entès.

Els beneficis que es poden obtenir van des d'una certa diversió i entreteniment, permetre donar i rebre l'afecte, alleujar les rutines diàries, obtenir un canal de suport i desallotjament emocional, així com a afavorir el nostre benestar emocional.●

Isabel López és psicòloga

Fundació Uszheimer

Passatge Forasté, 11-13

Tel.: 93 418 65 65

www.fundaciouuszheimer.org

Guia de comerços, empreses i serveis de Sant Gervasi

<p>ESPORTS</p>	 <p>VIDEOLAB AUDIOVISUAL VIDEO · CINEMA · AUDIO · MULTIMEDIA 8 mm · VHS · Betamax · Diapositives 93 200 54 00 Santaló 133 08021 BCN info@videolab.es www.videolab.es</p>	<p>OCI</p>	 <p>MATALASSERIA A. MERCADER FUNDADA L'ANY 1886 Alfons XII, 81 (Plaça Molina) 93 200 29 70 www.matalasseriamecader.com mercader@matalasseriamecader.com</p>	<p>RESTAURANTS I ALIMENTACIÓ</p>	<p>SALUT</p>
<p>can caralleu més que fitness! C/Esports, 2-8 08017 Barcelona www.cancaralleu.cat</p>	<p>CONTRACTACIÓ D'ANUNCIS: Mariona Alumà: mariona.aluma @eljardisg.com</p>	<p>SLAM BRIDGE Eventos diarios Cursos y Clases todos los niveles Ronda General Mitre, 126 Teléfono Club: 93 269 5578 Web: www.clubslambridge.com Email: bridgenouslam@gmail.com</p>	<p>CERRAJERÍA MODOLELL www.cerrajeriamodolell.com Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4</p>	<p>LA FONDA DE SANT GERVASI BAR-RESTAURANT Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h. Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat</p>	<p>CENTRO MEDICO ESTEVE • MEDICINA GRAL • PSICOLOGÍA • HOMEOPATÍA • OSTEOPATÍA • MED. NATURAL • YOGA C/ Mandri, 54-1º2ª. Tel 932 113 234 www.centromedicodelm.com</p>
<p>FOTOGRAFIA IMATGE I SÓ</p>	<p>REFORMES, SERVEIS PER LA LLAR</p>	<p>ALICIA OZORES BARBANY ADVOCADA PENALISTA www.aliciozores.com Tel. 654 466 977 c. Muntaner 391, 1º 3º 08021 Barcelona</p>	<p>MEATING RESTAURANT CUINA DE MERCAT AMB TOCS D'AUTOR RESERVA PER A GRUPS DIUMENGES OBERT (MIGDIA) Amigó, 68 - 08021 Barcelona T. 93 2008586 - reserva@meatingrestgrup.cat</p>	<p>CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA www.csf.com.es c/ Torras i Pujalt, 1 08022 Barcelona Tel: (+34) 93 212 23 00 URGENCIAS 24h</p>	<p>FARMÀCIA CABANAS muntaner 476 - Bcn www.facebook.com/FarmaciaCabanas 93 201 03 89</p>
<p>COEVE • Diseño gráfico y editorial • • Comunicación visual • • Gráfica aplicada al espacio • Regàs, 24, Local 5 - 08006 Barcelona 600458860 - mc.hernando@coeve.es www.coeve.es</p>	<p>MODA</p>	<p>FUSTERIA JOSE GIBERGANS REPARACIONS A DOMICILI MOBLES A MIDA REPARACIONS DE PERSIANES SERVIM A COMUNITATS C/ Santaló, 146 08021 BARCELONA TEL. 656 97 43 44 93 201 46 50</p>	<p>JARCLOS GARDEN CENTER c/Collserola, 22-24 93 418 32 06 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96 www.JARCLOS.com</p>	<p>PUBLICITAT: mariona.aluma @eljardisg.com</p>	<p>FARMÀCIA CABANAS muntaner 476 - Bcn www.facebook.com/FarmaciaCabanas 93 201 03 89</p>
<p>PUBLICITAT: mariona.aluma @eljardisg.com</p>	<p>scÖts CORSETERIA · MODA ÍNTIMA · BANY Especialistes en corseteria ROSA FAIA BEAUTYFULL C/ d'Armon, 6 Tel. 93 667 83 90 www.corseteriascots.com</p>	<p>Ferreteria Mandri Carrer Mandri, 28-30 08022 Barcelona Telf. 934 176 763 Whatsapp 620 823 111 info@ferreteriamandri.com www.ferreteriamandri.com</p>	<p>BUIDAT DE CASES DIT I FORA 647 655 284 ditifora@gmail.com</p>	<p>naturàua Suplements naturals Assessorament gratuït naturopatia i nutrició Avda. Rep. Argentina 188 93 418 99 57 www.naturaua.com</p>	<p>INSTITUT AUDITIU salesa El meu centre auditiu de confiança Ronda General Mitre, 134 Tel. 935 507 920 www.salesa.es</p>

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses

Directori de comerç de Sant Gervasi

Posa't en contacte amb mariona.aluma@eljardisg.com

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Lluís Foix, el periodista que s'ha fet escriptor

‘El periodisme travessa una revolució extraordinària que encara no sabem entendre’

► Maria Antònia Font Fernández

Vostè va treballar molts anys al capdavant de *La Vanguardia*.

Vaig ser subdirector i director adjunt: tot plegat, he estat a la sala de comandaments uns 25 anys. Havia residit 20 anys a Londres i a Washington, des d'on havia viatjat molt per cobrir tota mena d'esdeveniments: cimeres, eleccions, guerres... Però em van fer tornar per modernitzar les infraestructures amb ordinadors. Aleshores vaig buscar un pis de lloguer per aquesta zona [Turó Parc], i ja fa 33 anys que visc a la mateixa casa, a Diagonal – Ganduxer.

Què creu que hi hem guanyat i què hi hem perdut, amb els ordinadors?

Jo crec que hi hem guanyat molt: escrivint a màquina es feia molt soroll, i si t'equivocaves no podies rectificar. És clar que amb els correctors informàtics hem perdut creativitat, però a canvi hem aconseguit eficàcia i rapidesa. Ara bé, el canvi gros no va ser passar de la màquina d'escriure a l'ordinador, sinó passar del plom de les rotatives al Twitter. I aquest procés, la meua generació l'ha viscut sencer. És que el periodisme travessa una revolució extraordinària que encara no sabem entendre (o jo no l'entenc del tot).

Hi ha qui parla d'una crisi del periodisme com a professió. Què en pensa?

No podem negar que estem en una crisi de gestió, de viabilitat. Però l'ofici periodístic és cada vegada més rellevant: per poder explicar el que passa, fan falta professionals molt ben formats. Avui en dia és bàsic que un periodista sàpiga idiomes i que hagi viatjat, però també és imprescindible que sigui un bon lector de literatura, d'assaig... Del que cregui, però cal que vulgui assolir una cultura general. La millor inversió que pot fer un periodista no és en un mòbil, sinó en la formació d'un criteri propi.

Un bon periodista, per tant, ha de tenir una veu personal?

És una qualitat que costa molt, perquè vivim envoltats d'informacions i d'opinions.

Fotografia: Juanjo Compañé

‘La millor inversió que pot fer un periodista no és en un mòbil, sinó en la formació d'un criteri propi’

El gresol on conflueixen Sant Gervasi, Les Corts i l'Eixample és una diàspora periodística. Allà, en concret a la pastisseria Farga del carrer Beethoven, hem quedat amb Lluís Foix, que és a punt de desgranar el guió de la nostra entrevista en un monòleg aparent però, sobretot, magistralment cohesionat. Gairebé hauríem de transcriure el que ens va explicar, però aleshores això no seria l'entrevista que el lector espera a la contraportada... Ex director de *La Vanguardia*, ha publicat llibres com *Aquella porta giratòria* (2016) i *El que la terra m'ha donat* (2017)

Però sense formació i, sobretot, sense criteri propi, no anirà gaire lluny. Actualment, el periodisme s'ha socialitzat de tal manera que tothom pot fer circular el que vulgui: en què es diferenciarà el veritable periodista? Doncs no en la titulació, sinó en la capacitat de tractar les dades i d'interrelacionar-les. En aquests temps tan accelerats, l'anàlisi que es fa un matí pot quedar obsoleta a la tarda: ja no és com quan jo era jove, que el corresponsal a la millor s'equivocava però no per això deixava de ser la veu de referència d'un país. En altres paraules, avui en dia el corresponsal no té per què ser el primer a tenir la notícia.

O sigui, un periodista lliure és un ciutadà culte.

Sí: pot semblar que la formació no es nota, però salta a la vista quan parteixes d'un altre text i et limites a modificar-li el títol. A Anglaterra no existeix la carrera de Periodisme: s'hi dediquen les persones que escriuen millor i que tenen prou cultura per interpretar la realitat. Justament, jo crec que el futur del periodisme passa per ajudar a entendre la realitat: les piulades estan molt bé per a una comunicació immediata, però el bon periodisme serà el que proporciona una anàlisi aprofundida. Més encara, el Twitter és ràpid i massiu, però en el fons, els qui decideixen el futur són els qui llegeixen el *New York Times*, o el *The Financial Times*, o el *Le Monde*: són mitjans amb credibilitat i, sobretot, que tenen l'hàbit de presentar els temes amb molta professionalitat. I això costa.

En un món virtual, com han de ser els mitjans de comunicació?

El futur passa per aconseguir convertir les tecnologies en negoci. Hi haurà qui pagarà per llegir informació contrastada i detallada i qui només accedirà als diaris gratuïts. I no és que la premsa gratuïta no pugui ser veraç, però tracta els continguts d'una manera molt més diluïda. En altres paraules, la qualitat passa per eludir els blanc i negres i entrar a l'escala de grisos: els reportatges permeten entrar al detall, les notícies breus no.

Podríem dir que el periodista deixa les traces que després estudiaran els historiadors. És així?

Els periodistes fan l'esborrany, i els historiadors (primer un, després l'altre, i així successivament) el completen amb dades i relacions. Perquè mai està tot dit, però el periodista sovint veu coses sense gaudir de la distància necessària per entendre-les. Serà l'historiador qui aconseguirà la perspectiva necessària.

I ara, jubilat, a què es dedica?

Ara faig de columnista, que és la situació més plàcida i més còmoda d'un periodista: no tens cap responsabilitat, simplement hi ha un forat diari que has d'omplir escrivint. Però, encara que estigui jubilat, continuo molt vinculat amb els companys i amb la propietat. Mai he deixat de passar-m'ho bé.

El columnisme és el seu gènere preferit?

M'hi sento molt còmode, però m'agrada que la gràcia del periodisme sigui que pots tocar molts gèneres, que no es tracta d'un ofici tancat. Ara bé, on em trobo millor ara mateix és en la literatura. No ho havia previst, però he passat a ser escriptor, i a mi em sembla que la literatura és la culminació del periodisme. A mi, m'ho sembla, eh...! Un llibre perdura més que un article.

Quina opinió li mereix Sant Gervasi?

Hi visc des de fa 33 anys, i és un barri que no para de transformar-se: la plaça de Sant Gregori mai acaba de morir, i els darrers set i vuit anys han anat venint estrangers de parla anglesa... Penso també en la transformació de Piscines i Esports, en els cinemes... Ara han fet carrils per als cotxes i avingudes per a les bicicletes, i has de mirar que no t'atropellin... Bé, Sant Gervasi potser no és tan emblemàtic com Sarrià, però és un barri agradable, i una mica anglès. Per cert: tothom es coneix, però tothom ho dissimula. Molts polítics viuen per aquí...

Amb aquesta passejada periodística acabem l'entrevista. Una entrevista que ens ha de fer pensar en el futur que s'acosta.●

DIAGONAL 609-615 BCN

PEDRALBES CENTRE SHOPPING

Ja està aquí el nou talonari!

Atrapa'l, pot ser l'últim